Daphne Clair - Küçük Sevgilim

KÜÇÜK SEVGİLİM

Cade, bir süre sonra kızın yanma uzandığı zaman, cehennemin dibine gitmeyi arzuladığı çok kötü anlardan birini yaşıyordu. Sert bir sesle, Neden bakire olduğunu daha önceden söylemedin? diye homurdandı.

Carissa cevap vermedi. Ama genç adam onun, bu gerçeği bilinçli olarak sakladığını anlamıştı. Birden aklına, kalbini sıkıştıran korkunç bir düşünce geldi. Kızı omuzlarından yakalayarak şiddetle sarsarken, Kaç yaşındasın sen? diye haykırdı.

Yirmi... dedi Carissa. Sesi, fısıltı gibiydi. Ama bu defa inanmadı Cade.

Doğru söyle, diye sorusunu tekrarladı.

Carissa hıçkırarak ağlamaya başlamıştı. On yedi... diye inledi.

BİRİNCİ BÖLÜM

Havayolları yetkilileri her nasılsa biletleri karıştırınca, Cade uçakta menajerinden ayrı düşmüştü. Ama koltuklan değiştirmek için başvurduktan hostes oraya bir bayanın oturtulmuş olduğunu açıklayınca, Cade sert bir sesle, Boşve-rin, önemi yok, diye homurdandı. Kör olduğu için kendisine özel bir biçimde davranılmasın-dan nefret ederdi.

Jack'le birlikte koltuklanna doğru ilerlediler. Cade, bu sıradlı hissettiği huzursuzluktan kurtulmaya çalışıyordu. Acizliğinden ötürü kendisine merhamet edenlere ne zaman sert bir karşılık vermek istese, Jack ona sakin olmasını, öfkenin sağlık için zararlı olduğunu söylerdi. Yine de, işinden nefret ettiği anlar oluyordu Cade'in.

Yerine oturduğu zaman yanındaki kızın farkına vardı. Kabindeki sesler kesildiğinden onun yumuşak soluklarım, kemerini bağlarken çıkan metalik sesi duyabiliyordu. Sürdüğü hafif parfüm Cade'e kadar ulaşmaktaydı. Kızın nazik, Merhaba, sına, soğuk bir baş işaretiyle karşılık verdi.

Yemek getirildiğinde Jack'in yanında olmayacağını bilmesi enikonu canını sıkmaya başlamıştı, Bitişiğinde oturan kızm, kendisini tanımadığını ümit etti.

O sırada hostes hafifçe Cade'in omuzuna dokunarak, Lütfen emniyet kemerinizi bağlayın, Mr. Femard. dedi. Size yardım etmemi ister misiniz?

Hayır, teşekkürler.

Hoster ayrıldıktan sonra yanındaki kız merak dolu bir sesle, Afedersiniz, diye mırıldandı. Siz, Cadiz Femand'smız, değil mi?

Cade önce inkâr etmeyi düşündü. Ama o tatlı, yumuşak ve hafifçe genizden gelen ses tonu kendisini şaşırtmıştı. Bu berrak ve hafif aksanlı sesi yeniden duymayı istedi birden. Ne bir Amerikalıya, ne de İngilize benziyordu. 'Herhalde AvustralyalI,' diye geçirdi içinden. Aynı anda da, evet anlamında başını sallayarak ona doğru döndü. Mağrur burnu, keskin erkeksi ağzı ve koyu renk gözlerini örten siyah camlı kör gözlükleriyle şehvetli bir Latin yüzüne sahipti. '

Müziğiniz çok hoşuma gidiyor, diye devam etti kız. Cade, bundan sonraki cümlenin, 'Tüm plaklarınızı biriktiriyorum,' ya da, 'Herkes benimle aynı fikirdedir, eminim,' şeklinde olacağını sandı. Ama tahminlerinin aksine, böyle bir şsy söylemedi. Teşekkür ederken, ondan biraz daha hoşlandığını düşündü. Zaten yer karışıklığının suçu onda değildi.

Genç adam bir süre sonra uykuya daldı. Birkaç gece önce Honolulu'da konser vermişti. Aynı nedenle uçtuğu Sydney'e de daha hayli yol vardı önünde.

Rahatsız bir biçimde uyandığı zaman, ağzının kurumuş olduğunu hissetti. Yanındaki. kız bir derginin sayfalarını çeviriyordu. Kendisini sinirlerine dokunan bu hışırtının uyandırdığını düşünürken hafifçe, Jack, diye seslendi.

Menajeri hemen yanma koşunca sordu: Biraz dolaşalım mı?.

Tabii, Cade. Bu taraftan.

Cade, Jack BentonT ilk tanıştıkları günden beri severdi. Adam, kör birine nasıl davranılması gerektiğini hemen öğrenmiş, sakatlığını ona hiçbir zaman hissettirmemişti.

Yerine döndüğü zaman . kendini daha zinde hissediyordu. Yanındaki kıza bir içki ikram etti. Ama o bunu kibarca geri çevirerek Cade'e yemek listesini okumaya başladı. Az sonra yemeği getiren hostesin yardım önerisini reddeden genç adam tepsiyi dikkatle araştırarak sanlı duran çdtalla bıçağı buldu. Sonra da tabaklann üzerini örten plastik kapaklan kaldırdı. Sıra tatlıya geldiğinde J^aşığı aramaya başladı. Ama bir türlü bulamıyordu. Soğuk bir el parmaklarını tutarak kaşığı avucuna yerleştirdi. Sonra, Tepsinin kenarından aşağıya kaymıştı da, diye mırıldandı kız. Biliyor musunuz, erkek kardeşim de kördür.

Bunu tahmin etmeliydim.

Cade birdenbire bu sımsıcak ve etkileyici sesi yeniden duymak islediğini anlamıştı. Yüzünde milyonlarca kalbi yerinden hoplatan aydınlık gülümsemesiyle ona dönerek, Bana oranla daha avantajlısın, dedi.

Kim?.. Ben mi?

Elbette. En azından adımı biliyorsun.

Adım, Carissa Martin. Ama çoğunlukla, Crissy derler. '

CarisSa daha güzel. Alışılmamış.

Annem bir kitapta okumuş.

Zevkli kadınmış annen. Şey... kardeşin ne yapar?

Elektronik mühendisliği eğitimi görüyor.

Güç bir eğitim.

Doğra. Görebilen bir insan için bile güç. Bunu kendisine meslek olarak seçmesinin bir nedeni de, güçlüğü sanırım. Kardeşim çok azimlidir. Ayrıca, kendini kanıtlamak zorunda olduğuna inanıyor.

Cade, 'Hepimiz aynı şeyi yapmıyor muyuz?' diye düşündü. Tanımadığı halde kızın kardeşine karşı sempati duymaya başlamıştı. Avustral yalı mısın? diye sordu.

Hayır. Yeni ZelandalIyım.

Evine mi dönüyorsun?

Evet, diye mırıldandı Carissa. Bir yıldır Amerika'daydım. Eve dönmek jjginç olacak.

Tam o sırada hava boşluğuna giren uçak birden aşağıya doğru kaydı. Cade, Carissa'nm hafifçe titreyen eliyle koltuğun kenarını kavradığını hissetmişti. Heyecanlı mısın? diye sordu. Sonra güç vermek istercesine onun elini sımsıkı tuttuğu zaman, parmaklarının altmdaki sıcak ve pürüzsüz cildi hissetti.

Carissa, Fazla heyecanlı sayılmam, diye karşılık verdi. Yalnızca biraz ürktüm, hepsi bu. Pek uçak yolculuğu yaptım diyemem. Siz alışkın-sınızdır herhalde.

Uçağın sarsıntıları arttıkça, Cade onun itiraf ettiğinden daha çok korktuğunu hissediyordu. Çünkü daha hızlı konuşup sık sık soluk almaya başlamıştı. Hem güven vermek, hem de ılık ve narin cildi avucunda yeniden hissedebilmek için titreyen elini biraz daha sıktı. Başparmağıyla onun bileğini okşarken, Evet, diye mırıldandı.

Çoğunlukla uçakla yolculuk ederim. Daha güvenli olduğu söyleniyor.

Evet. Ben de duydum.

Carissa'nın heyecanını bir türlü yenemediğini fark eden Cade, onu yatıştırmak için kadife sesiyle, yaptığı yolculukları ve gördüğü yerleri anlatmaya koyuldu. Az sonra uçak yine eskisi gibi sarsılmadan uçmaya başlamıştı. Carissa usulca elini geri çekerken, Biraz uyumak istiyorum, diye fısıldadı.

Yoksa canını mı sıktım?

Oh, hayır. Lütfen böyle düşünmeyin. Heyecanımı yatıştırmaya çalışmanız gerçekten çok ince bir davranıştı. Ama konuşmaktan yorulmuş olmalısınız artık.

Neden böyle düşündüğünü anlayamadım. >

Yanıma ilk oturduğunuzda pek konuşmak istemiyordunuz. Ben de, dün geceki programınızdan sonra yorulmuş olabileceğinizi düşündüm.

Sen de orada miydin?

Ne yazık ki hayır. O sırada Los Angeles’da bulunuyordum. Ayrıca, Sydney’deki konseri de kaçıracağım.

Öyleyse doğruca Yeni Zelanda’ya gidiyor, sun.

Hayır. Sydney’deki iki günümü, halamla beraber bir otelde geçireceğim. Ama ben daha oraya varmadan, korkarım tüm yerler tutulmuş olur.

Jack’e sizin için iki bilet ayarlamasını söylerim.

Teşekkür ederken sesindeki mutluluk dolu ifadeden, kızın yalnızca kibarlık olsun diye, ‘Müziğiniz çok hoşuma gidiyor,’ demediğini anlamıştı Cade.

Nandi’ye vardıkları zaman, Carissa alandan ailesine bazı hatıra eşyaları alabilmek için uçaktan indi. Bunun üzerine, Jack, Cade'in yanındaki boşalan koltuğa yerleşti. Konuşmaya başladılar. Carissa döndüğünde, Jack’i kendi koltuğunda görünce, Oh, lütfen rahatsız olmayın, dedi. Konuşmanızı kesmek istemem.

Cade, duyduğu huzursuzluğa kendisi de şaşırmıştı. Daha birkaç saat önce, böyle bir yer değişikliğinden çok hoşnut kalabilirdi. Ama şimdi yanında o tatlı sesi duymak istiyordu. Jack, Avustralya turunda sağladıkları başarıyı büyük bir hevesle anlatırken, genç adam basit bir coşku bile hissedemiyordu; çünkü kafasında, Carissa Martin’in hayali bir resmini yapıyordu o sırada.

Bir süre sonra Sydney havaalanında uçaktan inmişlerdi. Cade menajerine, Carissa Martin’in nasıl biri olduğunu sordu.

Güzel, diye karşılık verdi JaGk. Hem de çok güzel. Sarışın. Uzun saçlarını tepesinde toplamış. Tam anlamıyla genç bir hanımefendi. Ah... Yirmi yaş daha genç olmak isterdim doğrusu.

Ya gözleri?.. .

Sanınm koyu renk. Ama kahverengi değil. Gri olabilir ya da ela... Emin değilim. Söylesene... Seni ilgilendiriyor mu?

Aslında Jack, 'Onunla yatmak istiyor musun?’ demeye çalışıyordu. Cade, arkadaşının omuzuna vurarak,‘Hayır, diye güldü. Hayır... O kadar uzun boylu değil.

Ama ya konsere gelirse?

Ona iki bilet ayıracağıma söz verdim. Ayarlayabilir misin? .

Pek tabii.

Ertesi gece verilen konser, kelimenin tam anlamıyla görkemliydi. Halk çılgına dönmüştü. Cade sesi ve gitarıyla onları coşturmuş, önce basit vuruşlu parçalarla dinleyicilerin el çırpıp tepinerek tempo tutmalarını sağlamıştı. Sonra acıklı bir Güney Amerika parçasıyla onlara kaybettikleri aşkları hatırlatmış, arkasından da, çok güzel bir kadın için bestelediği bir aşk şarkısıyla dinleyiciler arasındaki tüm kadınlan kendilerinden geçirmişti.

Gevşemiş bir halde, halka aşıladığı ihtirası kendinde de hissederek spot ışıklarının altında oturuyordu. Kör oluşu, o anda tümüyle önemsizdi. Çünkü seyircilerin karanlık içerisinde olmalarına karşın, onun çevresinde ışık vardı. Göre-miyordu belki, ama onlan coşturup duygulandı-rabiliyordu. Kendisini, Tann gibi hissetmeye başlamıştı. '

Sonunda konser bitti. Ama halk Cade’i bir türlü bırakmak istemiyor, alkışlar ve ıslıklar arasında onu tekrar sahneye çağırıyordu. Bir ara Jack, genç adamın kulağına eğilerek, O burada, diye fısıldadı. Cade sordu:

Kim?

Kim olacak... Carissa Martin tabii. Söyle bakalım, adının ne ifade ettiğini biliyor musun? Bilmiyorsun ha... Hemen açıklayayım. ‘Sevgili küçük düzenbaz... Biraz garip, değil mi?

Jack’in, isimleı ve bunlann anlamlarım açıklayan bir kitabı vardı. Zaten, Cadiz Femand adı da onun keşfiydi. Cade, sahnede bu isimle yıldız olmuştu, ama özel yaşamında kendİBİne böyle hitap edilmesinden hoşlanmazdı. Harika... diye haykırdı. Onu hemen kulise getir, Jack.

Sonra da ellerini uzatarak, kendisini çılgınca alkışlayan halkı selamlamak için yeniden sahneye doğru yürüdü.

Az sonra soyunma odasında bir sürü insanla tanıştırılıyordu. Hatta kadınların bazıları onu öpüyorlardı. Birden Carissa’nın o sıcacık, yumuşak sesini özledi.

Tam o sırada Jack, Miss Martin,geldi, Cade, diye haber verdi. El sıkışırlarken,

Biletler için çok teşekkür ederim, dedi Carissa içtenlikle. Konser bir harikaydı.

Cade, Carissa'nın bir de halası olduğunu hatırlamıştı. Onun hemen gitmesini istemediği için, Halan da eğlendi mi? diye sordu.

Hasta olduğu için ne yazık ki gelemedi.

Sydney'de başka tanıdığın yok mu?

Tüm Avustralya'da halam ve sizden başka kimseyi tanımıyorum.

Cade, bir süredir avucunda sıktığı elin geri çekildiğini fark ederek, Dur, gitme. diye atıldı. Böyle şeylere alışık olan Jack ise o sırada akşam yemeği yiyebilecekleri bir yere gitmeleri için tak si bulmaya koşmuştu bile.

Lokantada, tam genç adamın istediği gibi yan yana oturtuldular. Böylece Cade, genç kızın her hareketini hissedebiliyordu. Carissa yemek listesini okuduktan sonra garsona bir şeyler sordu. Cade, adamın sesindeki hayranlık dolu ifadeyi fark edince, tatmin olmanm verdiği rahatlıkla arkasına yaslanarak gülümsedi.

Diğer erkeklerin kendisini kıskanmaları, körlüğüne karşı bir tazminattı. Güzel kadınlarla bir arada olmak, körlüğünü ona unutturuyordu.

Yemekten sonra Cade hafifçe Carissa'nın bileğindeki saate dokundu. Pürüzsüz camın çevresindeki küçük dilimler parmaklarına değince, Yakut mu? diye sordu.

Hayır, altın.

Pırlantaları yok mu?

Hayır, küçük zümrütler var üzerinde.

Gözlerinle uyum sağlaması için mi?

Carissa biraz da utançla gülümsedi. Bu, bir dereceye kadar içerisinde bulunduğum ruhsal duruma bağlı. Özellikle kızdığım zaman gözlerim yemyeşil olur. Heyecanlı ya da romantiksem griye' dönüşürler. Ama sanırım genelde, eladırlar.

Arkasında bir hareket hisseden Cade, Garson... diye seslendi. .

Buyurun efendim... .

Genç adam Carissa'yı işaret ederek, Hanımefendinin gözleri ne renk? diye sordu. Carissa hayretten adeta donupkalmıştı.

Gri, efendim, dedi garson. Koyu gri.

öyle mi?.. Peki, sağol. Genç kadının yüzünde beliren ifadeyi hayalinde canlandirabildiği için zafer dolu bir tavırla gülümsedi. Sonra yeniden garsona döndü. Lütfen bir taksi çağırır mısın?

Yalnız kaldıkları zaman, Hiç de dürüst değilsin, diye itiraf etti Carissa. Cade, hâlâ, bileğini tutuyor, güçlü parmakları, elini çekmesine izin vermiyordu.

Asıl sensin dürüst olmayan, dedi. Bana an laftığm şeyi görebilen bir erkeğe söylemene hic gerek yoktu. Çünkü gözlerinin bu özelliğinin kesinlikle işime yaramayacağını düşündün.

Bir süre konuşamadı genç kız. Sonra, özür dilerim, diye fısıldadı.
Dileme. Avucundaki parmaklan dudaklarına götürdü. Taksiyi dışarda bekleyelim mi?
Az sonra kapının önüne çıkmışlardı. Çevrede kimse var mı? diye sordu Cade.
Hayır. Vakit çok geç.
Peki, karanlık mı?
Evet.
Güzel, diye gülümsedi genç adam, Carissa'yı kendine doğru çekerek öpmeye başladı. Önce şaşkınlığın verdiği bir duraklamayla hareketsiz kaldı Carissa. Ama sonra dudaklan istekle karşılık vermeye başlarken vücudu erkeğinkine yaslandı.
Cade onu uzun uzun öptükten sonra, Şoföre, bizi otelime bırakmasını söyleyeyim mi? diye fısıldadı.
Carissa irkilerek birdenbire geri çekildi. Sen şimdi şey mi... diye kekeledi. Yani.,. Oh, yapamam. Üzgünüm. Bu gece olmaz.
Carissa'yı yeniden kendine çeken Cade saçlarını ve boynunu öptü. Aynı anda da, 'Acaba gerçekten mi olamaz, yoksa olmasını mı istemiyor,' diye geçirdi akimdan. Aslında onun serbest olduğunu düşünüyordu. Çünkü Sydney'de kimseyi tanımadığını kendisi söylemişti. Öyleyse, istemiyordu. Ama fikrini değiştirmesi için onu belki de ikna edebilirdi. 'Çekingen ve bir gecelik serüvenleri sevmeyen bir tip olmalı,' diye düşündü. Doğal olarak kendisi de böyle şeylerden hoşlan-mazdı. Ama Carissa o kadar çekici ve etkileyiciydi ki... Hemiki gün sonra yollan aynlacaktı.
Parmağını kızın boynunda dolaştırırken, Yalnızca bir gün daha buradayım. Sen de öyle, değil mi? diye sordu. Carissa başını salladı.
Evet.
Yannı birlikte geçirebilir miyiz? Hatta... belki yarın geceyi de...
Bilmiyorum. Söz veremem.
Ama isterdin, değil mi? diye fısıldadı Cade. Dudaklan Carissa'nın çenesinde dolaşırken bir eli de aşağıya, göğüslerine doğru kaymıştı. Birden bir araba sesi duyan Carissa, onu iterek,
Taksi geldi, dedi. .
Arabaya bindikten sonra Cade kolunu Carissa' nın beline dolamaya çalıştı. Ama o, yana doğru kaykılmıştı. 'Herhalde taksinin içerisinde öpüşmekten hoşlanmıyor, diye düşündü Cade. Tanrı cezasını versin... Yalnızca iki günleri vardı- ve Carissa da aslında hiç kayıtsız değildi. Onun sol elini kavradı. Yüzük yoktu parmaklarında. Zaten olmayacağını ummuştu. Carissa'nm elini avuçları içine alarak, Bir şey sormuştum, diye hatırlattı.
Yarını seninle geçirmemi mi?
Geceyi de...
Sonuncuyu cevaplandırmayacağım.

Cade onun birçok kadın gibi naz yapmayıp, gerçekten kızmış olabileceğini düşündü. Kızm sesipin geliş açısından, başını çevirerek pencereden dışarıya bakmaya başladığını anlamıştı. Sordu:

Cevabın, hayır mı?

Hayır...

Hâlâ pencereden bakması, Cade'in canını sıkmaya başlamıştı artık. Dışardaki manzara çok mu güzel? diye homurdandı.

Özür dilerim. Dışarıya baktığımı nereden anladın?

'Demek ağabeysi bunu öğretmemiş,' diye dü- v şündü Cade. Ama belki de ağabeysiyle konuşurken başka yöne bakma alışkanlığına sahip değildi. Birden Carissa'mn gece boyunca üçüncü defadır özür dilediğini fark etti. Fakat sinir bozucu olarak nitelenebilecek bu alışkanlığı çok zarif bulmuştu. Ya birinci sorunun cevabı? diye diretti.

İkinciye evet demedikçe, birinci soruyu bir daha sormayacağını sanmıştım.

Bu hayli soylu bir davranıştı. Cade'e en azından bir çıkış yolu bırakıyordu. Carissa... Sevgili küçük düzenbaz, diye güldü genç adam. Eğer yarın gece beni geri çevirirsen, büyük bir hayal kırıklığına uğrayacağım. Ama kahvaltıdan hemen sonra buluşup seni öğle ve akşam yemeklerine götürmeme izin verirsen sorun kalmaz. Tereddüt ettiğini görünce, Zorlama yok, diye ekledi. Söz veriyorum.

Carissa birden rahatlamıştı. Bunu gerçekten çok isterim, dedi.

Jack'in tüm itirazlarına karşın, Cade o gün için bir araba kiraladı. Sonra ona döndü.

Menajer sensin. Başla ve yönet. Bugün kendime izin verdim. Dinleniyorum. Haa, Jack... Bana bir iyilik yap ve bu gece toz ol, tamam mı?

Carissa Martin ha?.. Buraya baksana sen. Ne yaptığının farkında mısm? Jack endişeli gibiydi.

Ne yaptığımı çok iyi biliyorum, karşılığını verdi Cade. Yalnız bu gece kaybol ve bana bir fırsat ver, anlaşıldı mı?

Ama Cade...

Aması falan yok. Yarın görüşürüz.

Cade, Carissa'yı taksiyle Blue Mountains'a götürüyordu. Yolun uzunluğu bol bol konuşma fırsatı sağlamıştı. Bir ara Carissa, Dün gece bana neden, 'küçük düzenbaz,' dedin? diye sordu.

Sevgili küçük düzenbaz, diye düzeltti Cade. Adının anlamı bu, Bilmiyor muydun?

Carissa hayretle, Hayır, diye haykırdı. Sahi mi?.. İnanamıyorum.

Ama öyle işte. Sonra Cade hemen, Jack'in isimlerle ilgili kitabını anlatmaya başladı. Jack, isimlerin önemli olduğunu söyler, özellikle sahneye çıkanlar için.'.. Bir zamanlar beni, 'Esteba-nito' adıyla müzik dünyasına tanıtmak istiyordu.

Carissa güldü. Ama seninki kendi ismin, değil mi?

Cade bu soruyu, Aşağı yukarı, diye savuşturup hemen konuyu değiştirdi.
Genç kız sonra güneşin çevreyi binbir renge boyayarak batışını ve dağların görkemini anlatmaya başladı. Sakız ağaçlarının güneşe bakan yanlarında soyulan kabukların nasıl gümüşsü bir renge büründüğünü hayalinde canlandırabil-sin diye birkaç tanesini de ona verdi.
Dağların içlerine doğru ilerlerken şoför yazın ismin aşırı yükselmesiyle ağaçların kuruduğunu ve küçük bir kıvılcımın korkunç yangınlara neden olduğunu anlatmaya başlamıştı. Bazı aileler evlerini tam üç defa yeniden yapmak zorunda kalmışlardır, dedi. Bu aptalca davranışa pek şaşmıştı Cade. Peki ama, neden başka yere taşınmıyorlar? diye sordu.
Burasını çok benimsemişler. Başka hiçbir yerde yaşayamayacaklarını düşünüyorlar.
Günün birinde her şey yeniden başlayacak, dedi Carissa.
Şoför, Sanırım, diye onayladı. Ama bazıları, her şeye karşın hayatta kalabilmekten o kadar mutlular ki, evlerini yeniden inşa etmek, on-1ara zor gelmiyor.
Carissa, Birkaç yıl önce büyük bir yangın sonucu, Yeni Zelanda'da güneşin batışını günlerce hayran hayran seyretmiştik, diye söze karıştı: Buna neden de, ta Avustralya'dan yayılan dumanın havaya puslu bir görünüm vermesiydi.
Şoför büyük bir hayretle, Sahi mi? diye söylendi.
Ne kadar uzakta? diye sordu Cade.
Bin üç yüz milin üzerinde.
Bugün için fazla uzak sayılmaz. Örneğin, uçakla...
Haklısın, ama dumanın yayılabilmesi için yine de uzun bir mesafe.
İnanmayan bir tavırla atılan şoför, Tannm... Tasmanya dolaylarında, değil mi? dedi. Adamın, Carissa'ya davranış biçimiyle bir gece önceki garsonun hayranlığı arasındaki karşıtlık, Cade'i bayağı eğlendirmişe benziyordu. Şoför tam Avustralya şivesiyle konuşuyor ve Cade'e amcası ya da dayısıymış gibi hitap ediyordu.
Daha sonra Carissa'yla birlikte yürümek için arabadan indikleri zaman Cade, Şimdi sana şoförü tanımlamaya çalışacağım, dedi. Bakalım doğru tahmin etmiş miyim? Ellinin üzerinde, yapılı ve toplu bir adam...
Çok iyi, diye kutladı Carissa, Ayrıca bıyıklı ve saçları da seyrelmiş. Birden Cade'in kolunu sıkıca kavradı. Dikkat et, yerde taşlar var.
Biraz daha yürüdükten sonra dinlenebilecekleri bir yer bulmuşlardı. İnsanların dış görünüşlerini her zaman bu kadar iyi mi tahmin edersin? diye sordu Carissa.
Sen sarışın, uzun boylu, yeşil gözlü... Kızın karşı çıkmasına aldırmadan devam etti. Yirmi iki yaşın üzerinde... Yirmi üç?.. Yoksa yirmi bir mi? Cevap alamayınca güldü. Açıklamak niyetinde değilsin demek? Bari yaklaştım mı?
Evet, yaklaştın. Ama kadınların yaşı sorulmaz, bilmiyor musun yoksa?

Benim yaşımı tahmin edebilirsen, kendininki için telaşlanmana gerek kalmadığını göreceksin.

Peki. Otuz... Ama bir erkek için fark etmez, öyle değil mi?

Sen, benim yaşımı biliyorsun.

Tabii biliyorum. Hayranlarından olduğuma göre, hakkında çok şey okumuş olmam gerek.

Peki, dağarcığında başka neler var bakalım?

Meksika'da doğdun. Annenin îspanyol olan ailesi, babanla evlenmesine karşı çıkıyordu. Bunun üzerine, onlar da Amerika'ya kaçıp orada evlendiler. Baban gibi sen de Amerikan vatandaşı oldun. Bir de kız kardeşin var. Ama baban ne yazık ki sen dört yaşındayken öldü ve sana bir gitar bıraktı. On altı yaşına geldiğinde, annene ve kız kardeşine destek olabilmek için kafelerde gitar çalmaya başladın. Günün birinde...

Tamam, tamam, diye sözünü kesti Cade. Hayranlarımdan biri olduğuna İnandım.

Yani uçaktayken inanmamış mıydin? Ya da konserine geldiğimde?.. Müziğinden çok hoşlandığımı söylemiştim.

'Tüm plakların bende var,' demeni bekledim, diye gülümsedi Cade. Ancak bu çapkın bir gülüşten çok, yalnızca bazılarının görebileceği neşe dolu bir gülümsemeydi. Sonra, Ama sen neden gülüyorsun? diye sordu.

Gerçekten plaklarının hepsi var da ondan, dedi genç kız. Hâlâ gülüyordu. Hatta en sonuncusu bile... 'Cross My Heart'ı da almıştım.

Cade doğrulurken, kızı da çekerek kaldırdı. O sırada yüzünde yumuşacık bir şeylerin uçuştuğunu hissetmişti. Saçlarını mı açtın? diye sordu.

Evet.

Seni daha genç gösteriyor.

Ama bunu nasıl bilebilirsin?

Erkeklerin sana davranış biçimlerinden anlayabiliyorum. Farklılık gösteriyor.

Öyle mi? Ama senin açından farklı olmamalı.

Cade cevap vermeden, onun yüzüne dökülen saçları iterek kızı öpmeye başladı. Ama Carissa sanki istemiyormuş gibi direnmeye çalışıyordu. Genç adam hem şaşırmış, hem de kızmıştı. Bu davranışın, onu daha çok tahrik ettiğini bilmesi gerekirdi. Elini beline kaydırarak Carissa'yı kendine doğru çekti ve hoyratça öptü bu defa. Ama bu küçük ceza Cade'in istediğinden biraz daha sert kaçmıştı herhalde. Çünkü geri çekildiği zaman genç kızın korkuyla, Ne olursun, bırak gideyim, diye yalvardığını işitti.

Bu defa Cade ilkinden çok daha nazik bir biçimde öptü onu. Carissa'nm soluğu kesilmişti. Ama artık korkudan değildi bu.

Şehre döndüklerinde, önce kızın oteline uğradılar. Carissa yukarıda elbise değiştirirken, Cade aşağıda bekledi. Oradan, Cade'in oteline gittiler. Önce bir

duş aldı Cade. Sonra da giyinmeye başladı. Bir yandan da konuşuyorlardı. Sonunda, otelin lokantasında yemek yemeye karar verdiler.

Yatak odasından dairenin küçük salonuna gelen Cade, Nasıl?.. diye sordu. Kravatımı düzgün bağlayabilmiş miyim?

Hem de çok düzgün.

Carissa'nın sesinin koltuktan geldiğini fark eden Cade, yemeği dairesine de getirtebileceğim düşünürken, ona doğru yöneldi. Ne var ki kız ayağa kalkmıştı bile. Cade'i elinden tutarak kapıya doğru yürüdü. Ama adamın hemen gitmeye pek niyeti yoktu aslında. Carissa'yı kendisine doğru çekerek uzun uzun öptü. Sonra, Bu gece benimle kalacak mısın, sevgilim? diye fısıldadı. Kız tereddüt ediyordu. Bunu fark eden Cade, dudaklarıyla onun kulak memesini okşarken, Sevgilim... diye üsteledi.

Carissa bu ısrar üzerine hafifçe fısıldadı. Diş fırçamı da getirdim, Cade. Koltuğun üzerindeki el çantamın içinde.

Genç adam hem sevinç, hem de hayretle onu yine öptü. Carissa omuzlarını ve sırtını açıkta bırakan ipekli bir tuvalet giymişti. Yürüdükçe kumaş hafifçe hışırdıyordu. Cade, Elbisen hoşuma gitti, dedi.

Beğendiğine sevindim. Şey... Akşam yemeği yiyeceğimizi söylemiştin galiba. Umarım unut-mamışsındır.

Cade bir kahkaha attı. Kısa bir sûre sonra otelin lokantasına inmişlerdi. Oldukça İştahlıydı genç kız. Arada bir kalkıp, orkestranın müziğiyle dans da ediyorlardı. Böylece hayli vakit geçirdiler. Ama sonunda sabırsızlanmıştı Cade. Kızın koluna girerek onu sürüklercesine odasına çıkardı. Ancak Carissa yine tereddüt etmeye başlamıştı galiba. Ona sımsıkı sanldı genç adam. Carissa'nın yeniden fikir değiştirmesinden çekiniyordu. Uzun bir süre öpüştüler. Ayrıldıkları zaman, kız tam Cade'in beklediği gibi istek doluydu. Cade koltuğun üzerindeki el çantasını uzatırken, Banyo kapısının arkasında bir sabahlık asılı, diye mırıldandı.

Ben kendi sabahlığımı getirmiştim.

Cade, 'Umarım düğmeleri yoktur,' diye geçirdi akimdan. Çünkü, sanki ne olacağından habersizmiş gibi düğmelerin hepsini ilikleyip de yatağa giren kadınlardan nefret ederdi.

Ama Carissa sabahlığın düğmelerini iliklememiş, belini yalnızca bir kuşakla sıkmıştı. Cade hemen bunu çözüp onu yavaşça yatağa yatırdı. Carissa, istekle karşılık veriyordu. Yalnız bir an hafifçe sarsılarak geri çekilmeye çalıştı. Ne oldu? diye fısıldadı Cade.

Bir şey yok. Gerçekten... Hiçbir şey yok.

Cade, Carissa'nm hazır olduğunu anlayıncaya kadar bekledi. Ama son hamlesinde beklenmedik bir direnmeyle karşılaşınca bayağı şaşırdı. Kızın neden karşı koyduğunu ancak o zaman kavramıştı. Ama artık çok geçti. Çünkü bilinciyle değil, duygularıyla hareket etmeye başlamıştı.

Bir süre sonra kızın yanına uzandığı zaman, cehennemin dibine gitmeyi arzuladığı çok kötü anlardan birini yaşıyordu. Sert bir sesle, Neden bakire olduğunu daha önceden söylemedin? diye homurdandı.

Carissa cevap vermedi. Ama genç adam onun, bu gerçeği bilinçli olarak sakladığını anlamıştı. Birden akima, kalbini sıkıştıran korkunç bir düşünce geldi. Kızı omuzlarından yakalayarak şiddetle sarsarken, Kaç yaşındasın sen? diye haykırdı.

Yirmi... dedi Carissa. Sesi, fısıltı gibiydi. Ama bu defa inanmadı Cade.

Doğru söyle, diye sorusunu tekrarladı.

Carissa hıçkırarak ağlamaya başlamıştı. On yedi... diye inledi. Cade öfkesinden parmaklarını onun etine geçirmişti adeta. Dövmemek için kendisini güç tutuyordu. Genç kız, Lütfen... diye yalvardı. Canımı acıtıyorsun.

Cade kızı bırakırken, Tanrım... diye homurdandı. Seni küçük budala. Sonra ropdöşambrını giyip gözlüklerini de takarak banyoya geçti. Soğuk duşun altındayken, karmakarışık duygulan korkunç bir öfkeye dönüşmüştü.

Yatak odasına girdiği zaman, kız hareketsiz yatıyordu. Hiçbir acı duymadan, 'Herhalde ağlaya ağlaya uyumuştur,’ diye düşündü. Sonra çekmecelerde sigara ararken eline başka bir şey geçti. Zümrütlerle süslü bir .şey olsun, demişti Jack’e. Bu tam istediği gibiydi galiba. Ayrıca ertesi sabah menajerine anlatacağı çok değişik şeyler olacaktı.

Jack'in aldığı, zümrütlerle bezenmiş bir bilezikti. Bunu kutudan çıkanp cebine attıktan sonra masanın üzerindeki tablayı alıp ordaki koltuğa çökerek bir sigara yaktı.

Carissa’nın sesini duyduğu zaman tablada tam altı izmarit birikmişti. Genç adam yatak odasına doğru yürürken ayağına bir şey takıldı. Carissa’ nın sabahlığıydı bu. Onu yerden alıp kıza uzatırken, Hadi kalk artık, dedi.

Banyoyu kullanabilir miyim?

Cade, Konuğumsun, diye karşılık verdi alayla. O banyo odasına girdikten sonra da masanın yanında beklemeye başladı. Genç kız oturma odasına döndüğü zaman, Buraya gel, dedi. Ve yanma sokulan Carissa’nın kolunu sabırsızlıkla bulup bileziği taktı. Kız titrek bir sesle,

Bunu benim için mi aldın? diye sordu.

Tabii. Beğenmedin mi yoksa?

Çok beğendim. Harika... Ama kabul edemem.

Masanın üzerine bırakılan bir metalin sesi duyuldu aynı anda. Cade birden öfkesini daha fazla gizleyemeyeceğini hissederek üzerine basa basa, Özür dilerim, dedi. Küçük bakirelerin daha pahalı olduklarını unutmuşum.

Cade...

Genç adam, Carissa’nın sesindeki acıyı hoşnutlukla fark etmişti. Ben satılık değilim, diye fısıldadı genç kız.

Oh... Ben kadınlarımı her zaman şu ya da bu biçimde satın alırım. Yalnızca acıma duygularıyla davranmadıklarını anlayabileceğim esaslı bir yöntemdir bu.
Sana acımıyorum. Seninle kalma nedenimin acıma olmadığını gayet iyi biliyorsun. Ve böy-lesine değerli bir armağanı da asla kabul edemem.
Neden? Onu hak ettin.
Lütfen yapma, Cade. Genç adamı bir zamanlar kandırmış olan o boğuk ses, sakin ve garip bir olgunluğa sahipti artık. Hem böyle bir armağanı, aileme nasıl açıklayabilirim?
Onun ne kadar küçük olduğunu hatırlayan Cade, yetişkin insan numaralan yapmasına karşın ne kadar aptal bir çocuk olduğunu göstermek amacıyla, Bir şeyler uydurabilirsin herhalde,'dedi. Çünkü hayli yetenekli bir yalancısın.
Ben yalancı değilim, diye haykırdı Carissa. Beni daha büyük sandığını biliyordum, ama sana, özellikle bu anlama gelecek bir şey söylemedim ki.
'
Yaşını yirmi iki ya da yirmi üç olarak tahmin ettiğimde, yaklaştığımı söylemiştin.
Ama tahminlerinin içerisinde, yaşımın yirmi bir olma olasılığı da vardı eğer hatırlarsan. Peki... Yalan de... Yalnızca küçük bir yalandan ötürü mü bu kadar kızdın?
Evet, diye haykırdı Cade, Gözleri görebilenlerin iki saniye bile inanmayacağı o küçük yalandan ötürü...
Carissa, Oh, Cade, diye gülümsedi. Aslında herkes inanır. Çünkü gerçekten en az yirmi yaşında gösteririm.
Olanaksız. Yalnızca saçların toplu olduğu zamanlar, belki... Hatta on sekiz bile gösterdiğinden kuşkuluyum. Seni küçük düzenbaz.
Seni aldatmayı bir saniye bile düşünmedim.
Hayır, düşündün. Şu işe bak, Tanrım... Ben geceyi geçirecek bir kadın arıyorum, karşıma küçücük bir çocuk çıkıyor.
Ben çocuk değilim. Herkes beni olduğumdan daha büyük sanır. Sen bile.
Cade, Ama yatakta değil, güzelim, dedi alayla. Biz erkekler, işte orada kadınlarla küçük kızlan birbirlerinden ayırt edebiliriz. Yoksa... yoksa amacın, kadınlığa geçerken beni araç olarak mı kullanmaktı?
Hayır, yanılıyorsun. Bunu, benden istediğin için yaptım.
Bak sen!.. Ne zamandan beri birinin istemesini bekliyordun?
Çok acımasızsın. Sesi öylesine titriyordu ki, Cade onun yeniden ağlamaya başladığını düşündü. Böyle bir şeye, senden başka hiç kimseyle girişmezdim. Yalnızca tek gecelik bir kız aradığını biliyordum. Ama çok uzun süredir sana hayrandım. Sonunda seni yalandan tanıdım ve... sana âşık oldum.
Genç adam çılgın gibi, Beni daha iki gündür tanıyorsun, diye bağırdı. Böyle aptal aptal konuşma.

Seni, sandığından çok daha uzun bir süredir tanıyorum. Hakkında bilmediğim şey yok.

Dergilerde okuduklarını mı söylüyorsun? Onların çoğu- gazetecilerle Jack'in palavralarıdır. İsmim bile sahte. Hakkımda hiçbir şey bilemezsin.

Hayır, biliyorum.

Benimle yattığın için mi? Hadi canım, budalalık etme.

Budala değilim. Haberlerin bazılarının yalan, kullandığın adın da sahte olması önemli sayılmaz. Önemli olan, şimdi bulunduğun yere gelebilmek için çok çalışıp tüm engelleri aşabilmiş olman. Bazen kibar ve müşfik, bazen de acımasızsın, ama... .

Eğer karakterimi tanımlıyorsan, bazı eksiklerini tamamlayayım. Tüm erkekler, istediklerini elde edinceye kadar nazik davranırlar. Bunu bilmiyor muydun?

Nereden bilebilirdim?

Oh, bak bu doğru işte. İlk denemendi, değil mi? Tanrım... Eğer bakire bir çocuk isteseydim, aslında kolayca bulurdum. Her gün çeşitli türleri başıma musallat olur. Jack de onları azarlayarak evlerine postalar. Neden sana da aynı şeyi yapmadı sanki? Birden, aklına gelen bir düşünceyle irkildi. Hem sanırım, herhangi bir şey de kullanmadın, değil mi?

Şey... nasıl bir şey?..

Hamilelikten koru ımak içîn, diye soludu Cade. Yetişkin rolü yaparken hamile kalabileceğin hiç aklına gelmedi mi? .

Oh... O önlemi senin... Yani.:, demek istiyorum ki, bütün gün seninle beraberdim ve... hemen hemen hiç vaktim olmadı.

Cade serinkanlılığını kaybetmemeye çabalıyordu. En azından, ilk denemen olduğunu söyleyebilirdin, diye homurdandı.

Ne fark ederdi?

Allah kahretsin... Fark etmez olur mu hiç? Seninle yatmazdım. Bir gecelik serüven için bekâretini kaybetmeye değer mi hiç?

Sandım ki... Erkeklerin... Bunun bir erkek için özel...

Sevgili kızım. Bekâret koleksiyonu yapmak kolejli çocuklarla kart zamparaların işidir. Benim zevklerim ise biraz daha üstündür. Bunun yanı sıra, bakirelerin yatakta pek de başarılı olmadıklarını herkes bilir.

Carissa birden öylesine sessizleşmişti ki, onun artık soluk almadığını sandı Cade. Yoksa kendisi konuşurken, çekip gitmiş miydi? öfkeyle birkaç adım attı. Ellerini uzatmış, nerede olduğunu bilemeden kızı arıyor, ama bir türlü bulamıyordu. Ne yana gitmesi gerektiğini, ya da bir adım atarsa masaya mı, yoksa sandalyeye mi çarpacağını bilemeden panik içerisinde, Carissa, neredesin?.. diye bağırdı.

Birden genç kız kollarına atıldı. Carissa ona sımsıkı sarılırken, Buradayım, Cade, diye hafifçe hıçkırdı. Bağışla. Bir şey yok. Buradayım.

Cade başını onun saçlarına gömdü. Bir yandan da gözyaşlarını silmeye çalışıyordu. Dışarıda şafak söktüğünü tahmin ederken içinin acıyla dolduğunu hissetti.

İKİNCİ BÖLÜM

Troleybüsten inen Carissa, Auckland's Queen caddesini hızlı adımlarla geçip, yandaki sokağın köşesindeki yapıya ulaştı. Burada çalışıyordu. Asansörle beşinci kata çıktı, üzerindeki tabelada, 'Morris Carey Wyatt: Emprezaryo' yazılı kapıyı vurarak, duvardan duvara halı kaplı bir odaya girdi. Yirmi yaşından beri, tam beş yıldır burada çalışıyordu. İlk zamanlar kendisinin oturduğu masanın arkasındaki kıza neşeyle, Günaydın, diye gülümsedi. Artık şahsına ait küçük bir bürosu vardı. Moıris'in de özel yardımcısıydı ayrıca. Patronunun gözünden kaçanları yakalayıp düzene sokmak, o yokken işlerle ilgilenmek, şimdiki gibi bir iş yolculuğunday-ken her şeyin saat gibi yürümesini sağlamak hep Carissa'nın göreviydi. Tam kendi bürosuna doğru yürürken, masadaki kızın, Mr. Wyatt sizi bekliyor, Miss Martin, demesiyle duraladı.

Demek patron dönmüştü. Uçağının sabah geleceğini biliyordu. Ama onu öğleden önce beklemiyordu doğrusu. Çünkü Morris, yolculuk dönüşlerinde evine çekilerek önce birkaç saat uyur, böylece daha zinde bir kafayla işine gelirdi. Adam, bitmez tükenmez bir enerjiye ve üstün bir yönetim yeteneğine sahipti. Carissa da patronuna hayrandı. Sekretere dönerek, Teşekkür ederim, Sandra, dedi.

Sonra Morris'in odasına doğru yöneldi. İçeri girdiğinde, adam pencerenin yanında durmuş, çenesini sıvazlayıp duruyordu. Carissa onun bir şeye sıkıldığını hemen anladı, lrlyan, siyah gür bıyığı ve parayla ilgili hiçbir hileyi yutmayan parlak mavi gözleriyle hayli etkileyici bir insandı patron.

Genç kadın, Senin bu kadar erken geleceğini ummuyordum doğrusu, dedi. Adam başıyla bir iskemleyi işaret edince, oturarak sessizce beklemeye başladı.

Bir süre sonra patron pencereden uzaklaşırken, Benim için bir şey yapmanı isteyecektim, dedi.

Bana bunun için para ödüyorsun, Morris. Bu defa sorun ne? Çok kârlı bir iş mi ayarladın? Yoksa herhangi birinin, sabır ve şefkatle bakıma mı ihtiyacı var?

Morris kendini zorlayarak gülümsedi. Bu yalnızca işin bir bölümü. Güç konularda üzerine yoktur, bilirim. Ama bu defa durum hayli değişik. Buna,. 'alışılmışın dışında feragat' da denebilir.

Carissa'nm en çok, alışılmışın dışında olanlar hoşuna giderdi zaten. Ama adam nedense onun bu işi zevkle yapacağını sanmıyor gibiydi. Carissa bayağı meraklanmıştı. Nasıl bir şey bu aniatsana, diye üsteledi.

Bu iş için senin gibi ihtiyatlı, kafası çalışan ve becerikli birine ihtiyacımız vbr. Ayrıca, ilgileneceğin kişi, başını da döndürebilir.

Carissa, Çok esrarengiz konuşuyorsun, diyo gülümsedi. Peki, kimmiş bu adam? Dünyanın seks ilahlarından biri mi?

Öyle sayılır. Şarkıcı... Adını söylemek iste% iniyorum. Sanki odaya gizli mikrofonlar yerleştirilmiş gibi huzursuzca çevresine bakındı. Sonra usulca, Birkaç gün... ya da birkaç hafta onunla ilgilenmeni istiyorum, diye fısıldadı. Daha önce de yapmıştın. Ama bu defa biraz daha uzun sürecek. Ayrıca bazı şeyleri de göze alman gerek. Açıkçası, tehlikeli olabilir.

Neden? Yoksa bu şarkıcı aynı zamanda bir katil mi?

Şakanın sırası değil. Tam aksine, adam tehdit ediliyor.

Yani birisi onu öldürmek mi istiyor?

Ben Aussie'deyken denediler. Ama burada olduğunu kimse bilmiyor. Yani, öyle umuyorum. İstediğimiz şu; bir süre kendisinden hiç söz ettirmeyecek. Bu sırada da birisinin onunla yakından ilgilenmesi gerekiyor. İşi üstlenebilir misin, Carrie? Lütfen... cevabın olumluysa, konuşmamıza arabamda devam ederiz.

Yalnızca beş saniye düşündü Carissa. Sonra, Evet, dedi. Ama neden arabada konuşacağız?

Morris bir hayli rahatlamıştı, Çünkü geri kalanını yolda anlatacağım, diye karşılık verdi. Hadi yürü.

Az sonra arabaya binip yola koyulmuşlardı. Adamın sustuğunu görünce, Carissa, Her şeyi açıklarsın umarım, dedi.

Pekâlâ. Olaylar ben Avustralya'dayken başladı. Sözünü ettiğimiz, ama ismi gerekli olmayan delikanlı Amerika'da büyük üne sahip. Yeni bitirdiği Avustralya turnesine çıkmadan önce, adamlar ona ait birtakım notlar ve telefon konuşmalarına tanık olmuşlar. Yakınları, 'Bizim delikanlı bir defa ülkeden çıktıktan sonra, artık güvende olur/ diye düşünüynrlarmış, Dönünceye kadar da her şeyin unutulacağından eminmişler. Ama evdeki hesap çarşıya uyma-1 mış ve genç şarkıcımız Melboume'da saldırıya uğramış. Neyse ki ucuz atlatmış. Bunun üzerine menajeriyle acentesi hemen özel bir dedektiflik bürosuna başvurmuşlar. Bir plan hazırlanmış. İşte ben burada devreye girerek yardımlarımı sunuyorum. Bu herifi Yeni Zelanda'ya getirerek bir gösteri düzenlemeyi uzun süredir düşünüyordum. Eğer bu çıkmazdan kurtulmalarını sağlarsam, bana teşekkür borçlu olurlar, öyle değil mi?

Haklısın. Peki, plan ne?

Adamın menajeriyle grubun geri kalan elemanlarının hepsi, programlarına uygun olarak Amerika'ya geri döndüler. Ama o, sessizce benim evime geldi.

Nee... Şimdi senin evinde mi yani?

Evet. Zaten bu nedenle hemen eve gitmek istiyorum ya. Kimsenin onu tanıdığım sanmıyorum, ama ne yalan söyleyeyim, yine de heyecanlıyım. .

Onu evinde ne kadar saklamayı düşünüyorsun?

Yalnızca bu gece. Yann av kulübesine gideceksiniz.

Carissa, ‘Av kulübesi,’ diye düşündü. Oraya genellikle, gözden uzak dinlenmeyi tercih eden ünlüleri götürürlerdi. Bir iç gölün kıyısında, ağaçlar ve çimenlerle çevrili güzel bir yerdi burası. Tek komşusu, yakınlarındaki moteldi. Yeteri kadar güvenliydi gerçekten. Ama eğer saldırganlar yerlerini keşfedip oraya gelirlerse, yardım çağırabilecekleri hiç kimse de yoktu.

Bu düşünceler Carissa’yı ürkütmüş gibiydi.

Ama ben fedai değilim ki, diye mırıldandı.

Merak etme. Yakınınızda, dedektif bürosunun adamları olacak. Son yalnızca durumu kamufle edecek, ayrıca aşçıbaşılık ve bulaşıkçılık yapacaksın.

Ama ben yemek pişirmekten, nefret ederim.

Ama yemek pişirmesini biliyorsun, değü mi? Dur... Şimdi bana kadm haklarından bahsetmeye kalkma. Carrie... Sana ihtiyacım var.

Oh. peki... Ama hem senin dedektiflerine aşçılık, hem de korkak şarkıcına bakıcılık yapacağımı sanıyorsan aldanıyorsun.

Şarkıcımızın korktuğu falan yok. Aksine, Öfkesinden çıldırıyor. Tüm isteği, tek başına savaşmak.

Carissa derin derin içini çekti. Bunun neşeli bir tatil olamayacağını anlıyorum.

Sen dedektiflere yemek yapacak değilsin. Onlar, o bölgeye arasıra gelen balıkçı ya da avcı rolünde olacaklar. Ama sen, bizim... şey... müşteriyle aynı kulübede kalmak zorundasın, Carrie. Kuşkulanabilecek kişilere karşı bu, daha iyi bir görünüm ifade eder.

Annemle babam sağ olsalardı, kimbilir nasıl kızarlardı. Hem, müşteriyle kalmam neden daha iyi bir görünüm ifade edecekmiş?

Eğer biri soracak olursa, balaylarını geçiren yeni evli bir çift rolü oynayacaksınız.

Genç kadın ciddi bir tavırla, Anlıyorum, diye mırıldandı. Annesiyle babası, hele bu son durumdan kesinlikle hoşlanmaz!ardı tabii. Ama dört yıl önce bir trafik 'kazasında öldükleri için zaten bir şey söylemeleri olanaksızdı. Kardeşi Clive ise güney adasındaki, Invercargill’de yaşıyordu. Pek sevişmelerine karşın, birbirlerine karışmazlardı.

Morris arabayı, apartmanın park yerinde durdururken, Kulübede ne kadar kalmamız gerekiyor? diye sordu Carissa.

• Bütün sorun, saldırganın yeni bir girişimde bulunmak isterken polis tarafından yakalanmasına bağlı. Seninle sürekli haberleşip, her gelişmeyi bildireceğim.

Yani bu iş günler, hatta haftalarca sürebilir, desene. Bu zamaıı içerisinde de müşterimiz, 'öfkesinden çıldıran adam’ durumundan çıkar herhalde.

Ben de öyle umuyorum, yavrum. Senin bir görevin de... onu yumuşatmak. Çünkü günün birinde, benim için program yapmasmı istiyorum.

Morris... İnşallah bu şarkıcıya, görevlerimden birinin de kendisini yumuşatmak olduğunu söylememişsindir. Bazı kişiler, bunu yanlış anlayabilirler... .

Ona yalnızca, 'özel yardımcım seninle ilgilenecek,' dedim, o kadar.

Ama yeni evli bir çift rolünü oynayacağımızdan haberi var herhalde?

Şey... evet.

Öyleyse evin bakımı ve yemek pişirme dışında hiçbir şey yapmayacağımı herkesin açık seçik bilmesi gerek.

Pek tabii, Carrie. Morris kapıyı açtı. Bunu çok anlaşılır biçimde belirttin.

Girdikleri odada kimse yoktu. Terasın açık duran kapışma doğru yürüdüler.

Carissa patronunu isteksizce izledi. Güneş ışıklarıyla yıkanan terasa daha çıkmadan, orada beklemekte olan konuk büyük bir hızla yerinden fırlamıştı. Korkmuşa benzemiyordu, ama tehlikeye atılmaya da hiç niyeti yoktu anlaşılan.

Konuk, uzun boylu ve esmerdi. Gözlüğü yüz ifadesini gizliyordu. Ama Carissa onu, dünyanın neresinde olursa olsun hemen tanırdı. Yıllar boyu rüyalarına girmişti bu yüz. Genç kadın, bunun yeni bir kâbus olduğunu düşündü.

Bu sırada Morris kolunu tutmuş, onu öne doğru çekiyordu. Özel yardımcım Carissa Martin, diye tanıştırdı. Carrie... Bu bey, Cade Frank-lin.

Carissa donmuş kalmıştı. Cadiz Fernand'ın Avustralya'da olduğundan haberi bile yoktu. Çünkü yıllardan beri onunla ilgili ne bir haber okur, ne de resimlerine bakardı.

Rüyada gibi elini uzattı. Erkeğin parmaklan hayli güçlüydü. Sakin bir ses, Merhaba, Miss Martin, dedi. Morris'den, hakkınızda çok şey duydum. Sizden daha yeterli, yetenekli ve güzel bir yardımcı olamayacağını her zaman vurgular.

Genç kadın, Teşekkür ederim... Mr. Frank-lin, diye kekeledi. Morris atıldı.

İçki içiyor muyuz?

Carissa kendini bitkin bir şekilde en yakm koltuğa bırakırken, Oh, lütfen, Morris, çok iyi olur, dedi. Kendini biraz garip hissediyordu.

Cade pek değişmemişti. Yalnızca omuzlan daha genişlemiş, her zaman acımasız bir ifadeye sahip olan ağzı daha da sert bir hal almıştı. Şakaklarında tek tük seçilen beyaz teller, güneş ışığı altında parlıyordu.

Sonra, günün ikinci sarsıntısını geçirdi. Genç adam şimdi gözlüğünü çıkarmış, uzun uzun Ca-rissa'yı süzmeye başlamıştı. Sonunda takdir dolu bakışları yeniden yüzüne yöneldiği zaman, Morris, bu kadar güzel olduğunuzu söylememişti, dedi.

Genç kadın hayretle bakakaldı. Sonra birkaç defa yutkundu ve inanılmayan, ama tümüyle gerçek olan durumu da bir hamlede özetleyiverdi. Siz, görebiliyorsunuz.

Haberiniz yok muydu?

Hayır.
îki yıl önce bir ameliyat geçirdim. Carissa' ya kuşkulu kuşkulu bakmaya başlamıştı. Genç kadın, 'Beni tanımadı,' diye düşündü,
O sırada Morris yanlarına gelmişti. Genç kadına cin toniğini verdikten sonra Cade'le viskilerini alarak oturdular. Şimdi şunları düzenlememiz gerekiyor, diye başladı Morris. Carrie... Bu gece buraya getirilmek üzere bir araba kiralamanı istiyorum. Bu işi, telefonu kullanarak çözümle. Arabayı sen kullanacaksın. Karanlık çöker çökmez yola koyulursunuz.
Anlıyorum.
Çok yavaş gideceksin, diye devam etti Morris. Buradan ayrılır ayrılmaz, koruyucularınız peşinize takılacak. Yol boyunca sizi izleyecekleri için herhangi bir şeyden çekinmenize gerek yok.
Carissa tedirgin bir sesle, Bakın, diye söylendi. Avustralya'dan buraya kadar izlenmediniz, değil mi?
Hayır. Ama hiçbir tehlikeyi de göze alamayız, dedi Morris.
Ünlü şarkıcı, bu tartışmaya hiç karışmadan viskisini yudumluyordu. Tüm olup bitenlerden sıkılmış gibiydi.
Gece saat dokuz buçukta, Carissa'nm kullandığı Zephyr'le, güney karayoluna doğru hareket ettiler. Koruyucular, yeşil bir Mercedes'le onları izliyorlardı. Genç kadın yanındaki erkekle elinden geldiği kadar ilgilenmemek için tüm dikkatini yola vermiş, bir yandan da dikiz aynasından, dedektiflerin kendilerini kaybedip kaybetmediklerini gözlüyordu. Bir süre sonra Cade, Yolumuz ne kadar? diye sordu.
Yaklaşık beş saatlik yolumuz var. Geceyarı-sından sonra ikide falan kulübede oluruz.
Ne kadar zamandan beri Morris'in yanında çalışıyorsun?
Beş yıldır.
Özel yardımcısı olarak mı?
îşe önce resepsiyoncu olarak başladım.
Ve bu duruma yükseldin. Akıllı kızmışsın.
Trafik şimdi biraz daha tenhalaşmıştı Carissa, dikiz aynasına bir göz attığı zaman Merce-des'in farlarını gördü. Dönüp arkasına bakan Cade, Bizi hâlâ izliyorlar, dedi. Morris, tüm bu olup bitenler hakkında seni aydınlatmıştır sanınm.
Tehdit edildiğini ve suçlular ele geçene kadar da gizlenmen gerektiğini söyledi.
Biz de bu arada yeni evli bir çift gibi davranacağız galiba. Morris öyle dedi.
Eğer bizimle ilgilenen birisi çıkarsa, evet. Ama fazla bir oyunculuğa gerek olacağını sanmıyorum. Çevre hayli tenhadır.
Şimdi, tam anlamıyla Morris'in tanımladığı insana benzedin işte.
Ben mi?

Evet. Ayrıca, neden benzediğini de, bakıyorum hiç sormuyorsun. Morris senin gayet yetenekli, akıllı ve tümüyle güvenilir olduğunu söylemişti. Hiçbir zaman çaresizliğe düşmezmişsin. Üstünlüğünü öylesine vurguladı ki, seni gördüğüm zaman onun için öyle hayrete düştüm. Yalnızca... Birden uzanıp genç kadının sol elini tutarak parmaklarını yokladı. ... kendine bir alyans almayı unutmuşsun, o kadar.

Bu dokunuş, Carissa'da adeta fiziksel bir şok yaratmıştı. Elini hızla çekerken durumu kurtar-ı mak için, Böyle bir şey yapmamalıydın, diye homurdanmayı başardı. Araba kullanıyorum.

Bağışla. Bir daha böyle bir şey yapacağım zaman önceden haber veririm.

Sesinden, olanların kendisini eğlendirdiği anlaşılıyordu. Genç kadın, az önceki ani tepkisinin gerçek nedenini anlayıp anlayamadığım düşündü. Aslında omuzlarını silkip gülmesi, sonra da elini doğal bir biçimde, çekmesi gerekti. Sonra, Hiçbirimizin bir alyans almayı düşündüğünü sanmıyorum, diye mırıldandı. Ama önemi yok. Kimsenin, bunu fark edecek kadar yakınımıza sokulacağını ummam. Sonra, Radyoyu açmamı ister misin? diye sordu.

Fark etmez. îstiyorsan aç.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Artık fazla bir yollan kalmamıştı. Bir süre sonra av kulübesinin demir bahçe kapısı önüne geldiler. Cârissa çantasını karıştırarak asma kilidin anahtarını ararken, Mercedes de gelip arkalarında durdu. Adamlardan biri yanlarına gelince, genç kadın onların, yolun öbür yanındaki kulübede kalacaklarım açıkladı. Dedektif, arkadaşına arabayı oraya çekmesini söyledikten sonra yeniden Zephyr'in yamna yaklaştı. Eğer bir sakıncası yoksa, sizinle gelip çevreye bir göz atmak istiyorum, dedi.

Sonra garaj kapışım açarak el feneriyle içerisini kontrol etmeye başladı. Cade huzursuzca kımıldanıyordu. Adam, Şimdilik her şey yolunda, diye seslenerek yanlarına yaklaştı. Evin anahtarlarını verir misiniz? Tamam... Ben gelinceye kadar da arabadan inmeyin.

Adam gözden kaybolunca, Cade daha fazla dayanamayarak kapıyı açıp dışanya çıktı. Carissa, İnmememizi söyledi adam, dedi.

Onu ben tuttuğuma göre, emirleri de ben veririm.

Genç kadın, Cade'in evdeki adamın yanma gitmek istediğini anlamıştı. Ama dedektif görevini yapıyor, diye itiraz etti. Neden onu rahat bırakmıyorsun? Sonra onu kandırmak için ekledi. Hem zaten ben bu karanlıkta, yalnız başıma kalamam.

Cade, kızı dikkatle süzerken, Heyecanlısın, dedi. Oysa sinirlerinin çelik gibi olduğunu sanıyordum.

Ne yapalım, diye karşılık verdi Carissa. En ufak bir şeyde bayılıveren hanım evlatlarından değildi, ama onun böyle sanması işine gelmişti. Sinirlerim çelik gibi değildir.

O sırada iki dedektif de evden çıkarak yanlarına geldiler. Genç kadın ikinci koruyucuyu işaret ederek, O nasıl içeriye girdi? diye sordu.
Mr. Wyatt bize yedek bir anahtar vermişti. Arkadaşım onu kullandı. Neyse... Her şey yolunda. Jeneratörü de çalıştırdım. Numaramız, telefonun yanındaki defterde yazılı. Şimdilik iyi geceler.
Cade, Teşekkürler, Stan, dedi, tyi geceler... İyi geceler, Pat.
Carissa arabayı garaja sokarken, Onlarla ne zaman tanıştın? diye sordu.
Sen, Morris'in evinden ayrıldıktan sonra. Birbirimizi iyice tanımadan adamların görevlerini yapmaları olanaksız, değil mi?
Kız arabadan inerken, Böyle hırsız-polis o-yunlanna alışık değilim, diye homurdandı.
Ben de, dedi Cade. Arabanın iç lambasının ışığında, esmer, iriyan ve tehlikeli bir görünüşü vardı. Başına gelebileceklere de pek aldırmıyordu galiba.
Eşyalarım beraberce mutfağa taşıdıktan sonra, Carissa elektrikli kahve ibriğine su doldurarak fişini prize taktı. Sonra Cade'e döndü. Sana odalan göstereyim. Hangisini beğenirsen orada kalırsın.
Merdivenleri tırmanıp sahanlığa çıktıkları zaman karşılarına ilk gelen odanın kapısını açarak, Bu uygun mu? diye sordu Carissa. Öbür yandaki kapıdan da banyoya geçiliyor.
Fena değil.
Cade valiziyle gitarını yatağın üzerine koyarken, Carissa da sahanlıktaki gardıroptan çarşaf ve havluları alarak banyoya geçip havluları astı, sabunu da lavaboya bıraktıktan sonra yeniden odaya döndü. O sırada genç adam ceketiyle kravatını çıkarmış, gömleğinin üst düğmelerini çözmüştü. Çok erkekçe bir görünüşe ve vahşi bir yakışıklılığa sahipti. Genç kadın buna aldırmamaya çalışarak, Kahve beş dakikaya kadar hazır olur, diye haber verdi. Ama başka bir şey içmek istiyorsan...
. Yoo... Kahve iyi, teşekkür ederim.
Birlikte aşağıya indiler. Su kaynıyordu. Cade, Carissa'nın valizini alarak, Bunu nereye götüreyim? dedi.
Ben sonra yukarıya çıkarırım.
Bunu nereye götüreyim, dedim?
Genç kadın hangi odayı seçeceğini düşünmemişti aslında. Tereddüt ederken, Benim odamın yanındakine ne dersin? diye sordu Cade.
Olabilir, teşekkür ederim.
Genç adam yeniden aşağıya indiği sırada Carissa masanın üzerine, dumanlan tüten iki fincan koymuştu. Kahvene krema ister misin? dedi.
Hayır, teşekkürler.
Kahvesini kremasız içtiğini gayet iyi biliyordu aslında. Ama bilmezlikten gelmeyi akıl ettiği için, kendini sessizce kutladı Carissa. Sonra,

Burada bir sürü yiyecek var, diye devam etti. Ama sütle yumurtayı, gölün öbür yanındaki dükkândan almak zorundayız. Yarın oraya giderim.

Hiç konuşmadan kahvelerini içtiler. Carissa fincanları, yıkamaya giderken bitkinlikten sallanıyordu. Sandalyenin bacağına takılınca sendeledi, neredeyse düşecekti.

Cade beklenmedik bir refleksle ayağa fırlayıp onu tuttu. Carissa, Teşekkür ederim, diye mırıldandı.

Fincanları elinden aldı Cade. Bunları ben yıkarım, dedi. Sen, dökülüyorsun. En iyisi, git yat.

Carissa tartışamayacak kadar yorgundu gerçekten. Ağır ağır merdivenleri çıktı. Ama yatmadan önce, onun yatağını yapması gerekiyordu. Şiltenin üzerine yaydığı çarşafı düzeltirken Cade de odaya girdi. Genç kadını görünce, Sana yatmanı söylemiştim, diye homurdandı. Tabii benimkine değil, kendi yatağına. Ama bu yatağı benimle paylaşmayı düşünüyorsan, onu bilemem.

Eğer bu kadar yorgun olmasa, Carissa öfkesine hâkim olabilirdi. Ama birden kendisini tutamadı. Ben yalnızca görevimi yerine getiriyorum, Mr. Franklin, diye söylendi. Belki inanmayacaksınız. ama sizin yatağınızı paylaşmaya...

Sustu birden. Neredeyse, ağzından kaçıracak ve, '... sizin yatağınızı paylaşmaya bir daha hiç niyetim yok,' diyecekti. Kendisini tam zamanında toparlamıştı doğrusu. Bakışlarını onun sertleşen yüzüne çevirdi. Bağışla, diye mırıldandı. Böyle konuşmamalıydım. Bağışla, çok yorgunum.

Haklısın. Ama o aman vermeyen kara gözler, dik dik kızın sararmış yüzünü inceliyordu. Eğer öyle olduğunu bilmesem, sana bu sözünü geri aldınrdım.

Oda, çevresinde dönüyordu. Carissa gözlerini kapadı. Tekrar açtığı zaman odanın dönmesi durmuştu, ama fena halde başı ağrıyordu. Cade işe inanılmaz bir kibarlıkla kendisini süzmekteydi. Ama eskisinden farksız bir ciddiyetle, Onun için, fikrimi değiştirmeden bas git, diye homurdandı.

Carissa uyandığı zaman, yatak odası içeriye dolan güneş ışıklarıyla pırıl pırıldı. Yatmadan önce aldığı iki aspirin etkisini göstermişti. Artık başı ağrımıyordu. Birden, pencerenin önünde birisinin durduğunu görerek irkildi. Cade'di bu. Carissa'nın uyandığını fark edince, nazik bir tavırla, Kahvaltım getirdim, dedi. Başucunda-ki sehpanın üzerinde, içinde jambon, tereyağlı kızarmış ekmek ve çay bulunan bir tepsi duruyordu. Genç adam, Korkarım, hiç yumurta yok, diye devam etti. Ama istediğin kadar tereyağı ve ekmek bulabiliriz.

Carissa, Bunca zahmete girmeseydin, dedi. Ama yine de teşekkür ederim. Yatağın içinde doğrulurken üzerinden kayan ince örtüye sarındı. Saat kaç?

On. Sabahın sekizinde, ölüden pek farkın yoktu. Ama yirmi dakika kadar önce baktığımda bazı yaşama belirtileri gördüm. Kızın davranmasına fırsat bırakmadan yürüdü, tepsiyi alarak yatağın üzerine koydu. Sonra, aşağıdaki

oturma odasınm duvanndaki İri geyik başını kastederek, Onu da Morris mi vurmuş? diye sordu.
Hayır. Morris avcı değildir. O, kulübenin eski sahibine ait. Adam öldüğü zaman burası, tüm eşyalarıyla birlikte alınmıştı. Aslında duvardaki o şeyden nefret ederim. Ama bazı konuklarımız çok etkileniyorlar.. Bu nedenle Morris ona dokunmadı.
Bir geyiği öldürmekte fazla bir sportmenlik göremiyorum doğrusu. Belki ustalık isteyebilir. Ama avcı olsaydım, en azından kendini koruyabilecek güce sahip hayvanların peşine düşerdim.
Genç kadın, ‘Evet,’ diye düşündü. ‘Senin, kaplanların ardmdan gittiğini görür gibi oluyorum.’
Sonra, Ne yazık ki. Yeni Zelanda’da tehlikeli hayvanlar pek bulunmaz, dedi. Ama eğer istersen, gölde balık avlayabiliriz.
Eh, ne yapalım. Madem ki avlayacak başka şey yok..
Carissa kendini tutamayarak güldü. Cade de bunu umuyordu herhalde. Ama genç kadın, ona zerre kadar inanmamıştı. Tehlikeden çekinen değil, aksine, bunu özleyen bir kişiliğe sahip gibiydi. Cade gülümseyerek uzandı, kahvaltısını bitirmiş olan Carissa'nın önünden tepsiyi alarak sehpanın üzerine koydu. Ama yatağın üzerinden kalkmadı. Hâlâ gülümsüyordu. Yeni bir gelinden gerçekten farkın yok, dedi. Seni uyandırıp kahvaltım getiren bir koca olmak isterdim.
Genç kadın, neşeli olmaya çalışarak, Ama değilsin, diye karşılık verdi. Ayrıca, öyleymişiz gibi davranmaya da gerek yok. Çünkü burada yalnızız.
Cade’in gülümsemesi tüm yüzüne yayılıver-di. ‘Ne kadar da yakışıklı,’ diye içinden geçirdi Carissa. Acaba, ‘Burada yalnızız,’ demesi bir hata mı olmuştu? Tam o sırada Cade, Biraz evlilik antrenmanı yapmaya ne dersin? dedi. Sonra uzanıp onu dudaklarından öptü. Günaydın, kancığım.
Dudakları sert ve sıcaktı. Aynca, âdet yerini bulsun diye öptüğü de belliydi. Ama Carissa, bunu hissetmesine karşın, paniğe kapılıp, onu göğsünden itmeye çalışınca işler değişti. Her tür karsı gelme, bir meydan okuma anlamı taşıyordu Cade için. Bilekleri güçlü ellerin etkisiyle ezilirken, kendisini öpen dudaklar heyecanlandırıcı bir hal almıştı Israrlı, kararlı ve zevk vericiydiler. Carissa, çabalamaktan vazgeçti. Çünkü kesinlikle kurtulamayacağını anlamıştı. Ama bu tatlı ceza daha yeni başlamıştı ne yazık. Kızın kaslarının gevşediğini hisseden Cade, olanca ağırlığıyla onun üzerine abandı. Dudakları İse önce boynuna, oradan da göğüslerine doğru kaydı.
Bunun üzerine başını hafifçe sallayarak, Hayır, yapma, diye mırıldandı, Carissa. Ama daha sözlerini tamamlayamadan Cade’in ateşli dudakları, yine kendininkilerin üzerine kapanmıştı. Artık dayanamıyordu. Kendisini başdöndürü-cti bir zevk dalgasına kaptırdığı sırada, Cade ' bileklerinden birini bırakarak göğüslerini okşamaya başladı. İtiraz edecek gücü bile

kalmamıştı genç kadının. Serbest kalan elini Cade'in gür saçlarının arasına daldırdı.
Sonra Cade birden ayağa kalktı. Carissa hiç kımıldamadan yatıyordu. Onun zevkten pembeleşmiş yüzüne bakarken, genç adam, Evet, Miss Martin, diye hafifçe gülümsedi. Dün gece ne diyordunuz?
Gitmeliydi... Kalkıp giyindiği, yüzünü yıkayıp saçlarını fırçaladığı sırada yalnızca bunu düşünüyordu Carissa. Burada, onunla beraber, bir gün bile kalamazdı, tki koruyucusu yanındaydı ya. Kendisine ne ihtiyaçları vardı öyleyse? Auckland'e gidip Morris'e...
îyi ama, Morris'e ne söyleyecekti? Cade Frank-lin, ya da Cadiz Femand'la artık ilgilenmeyeceğini mi? Neden?.. Morris soracaktı tabii. 'Korktum,' diyemezdi. Buna hem gururu engeldi, hem de Morris inanmazdı. 'Cade bana asıldı,' dese, patronu bu defa kendisine çıldırmış gözüyle bakardı herhalde. Günde birkaç kişinin asıldığı Carissa bunlan her zaman akıllı ve nazik bir biçimde önleyebiliyorken bu defa ne olmuştu?
Cade'in kendisini zorladığını ileri sürse... Ama istememesine karşın, bunun gerçekle bir ilgisi olmadığını kabul etti. Önceleri istememişti, doğru, ama genç adam onu yatağa çivilediği sırada bile herhangi bir tecavüz tehlikesiyle karşı karşıya değildi. Tehlike, kendi zayıflığından doğmuştu aslına bakılırsa.
Yatağını düzeltip elbiselerini gardıroba asarken, iş bitene kadar orada kalmaya karar verdi. Tek umudu, Cade'e suikast düzenleyecek olan kişinin bir an önce .yakalanmayıydı.
Aşağıya indiği zaman, onun evde olmadığını gördü. Yatağı yapılmış, mutfakta, olması gereken bulaşık yıkanarak yerine kaldırılmıştı.
Biraz sonra o da dışarı çıktı. Cade gölün kenarına kadar inmiş, çevreyi seyrediyordu. Kızın geldiğini hemen sezerek arkasına döndü. Körlere özgü tüm duyularını kullanarak görmeden hissedebilme avantajına hâlâ sahipti. Carissa biraz ötesinde durduğu zaman, Bir yeni gelin, kocasının biraz daha yanına sokulmaz mı? diye sordu. Bak, çevrede tanıklar var?
'Tanık' dediği, gölde şanslarını deneyen balıkçılardı. Carissa, Onlar, bizden çok balıklarla ilgileniyorlar, dedi. Ama yine de onun yanına yaklaşarak doğal bir tavırla koluna girdi. Sonra, Memnun oldun mu? diye sordu.
Cade hafifçe gülerken, Pek sayılmaz, dedi. Ama kızın bakışlarındaki nefreti fark edince, gülümsemesi yavaş yavaş kayboldu. Sonra, Benimle kavga etmeye can atıyorsun, değil mi? diye söylendi. Hiç deneme, kazanamazsın.
Fiziksel güç, her şey demek değildir.
Kabul edildi. Senin, kendine özgü silahların var. Ama nefretini böyle açıkça belli etmesen, gerektiğinde daha etkili olur.
Görevini hatırlayan Carissa, Senden nefret etmiyorum, dedi. Ama öfkelendiğim için beni suçlu bulamazsın. Beni, bilerek aşağılamaya kalkıştın.
Seni öptüm diye mi, yoksa işi daha ileriye götürmediğim için mi?.. Yani, hayal kırıklığına uğradığını mı anlatmaya çalışıyorsun?

Öfkeyle moraran Carissa elini hızla çekerken,
Dayanma sınırlarım aşan bir kendini beğenmişliğe sahipsin, diye homurdandı. Hayal kırıklığına falan uğradığım yok. Aslında, bana hiç dokunmamış olmanı tercih ederdim.

Cade, bu olanlardan bir hayli hoşlanmışa benziyordu. Bu biraz güç olur, diye karşılık verdi. Yeni evli bir çiftiz, unuttun mu? Her neyse... Hadi gel, kıyıda biraz yürüyelim. Koruyucu meleklerimiz geliyor. Böylece bizi daha İyi gözleyebilirler.

Gölün kenarındaki kumlarin üzerinde yürümeye başladılar. Cade, Her şey gerçekten söylediğin kadar güzel, dedi.

Bir an için intikam duygularını unutan Carissa, Yeniden görebilmek, senin için harika bir şey olmalı, diye atıldı.

Doğru. Böyle bir şeyin gerçekleşebileceğini ummuyordum.

On dokuz yaşındayken kör olmuştun, değil mi?

Evet, dedi Cade. Sonra konuyu değiştirmek için, Suyun hemen yanında büyümüş olan şu ağacın cinsini biliyor musun? diye sordu. '

Biliyordu Carissa. Aynca, çevrede yetişen diğer bitkiler hakkında da hayli geniş bilgisi vardı. Bir süre sonra Cade, Bu konuda ne kadar çok şey öğrenmişsin, dedi.

Yok canım. Morris'in konuklan sık sık ağaçlar ve vahşi doğayla ilgilendikleri için, onlan buraya getirmeye başladığımdan beri bu konuda biraz çalışma yaptım, o kadar. Gerçekten ilgileniyorsan, evde aydınlatıcı bazı kitaplar t da var .

Cade, ilgileniyorum tabii, diye karşılık verdi. Ama ısrarla kızı seyredişine bakılırsa, ilgilendiği konular çok farklıydı galiba. Carissa e-llnden geldiği kadar sakin bir tavırla,

Artık geri dönsek iyi olur, dedi.

Ama içinden, 'Allah seni kahretsin, Morris,' diye söyleniyordu. 'Başıma neler açtığının farkında mısın acaba?'

Bir süre sonra arabaya atlayarak bir buçuk mil kadar ötede bulunan mağazaya alışverişe gitti. Buraya arasıra uğradığı için, çalışan kadınla birbirlerini az da olsa tanıyorlardı. Onu görünce, Oh, siz misiniz? dedi kadın. Kama-hi kulübesinde kalıyorsunuz, değil mi?

Elindeki listeye bakmakta olan Carissa, Evet, diye karşılık verdi. Yumurtaları nereye koydunuz Tann aşkına?

Bakın, şurada şekerim. Carissa gösterilen yere doğru yürürken, devam etti kadın. Çoktandır görünmüyordunuz. Bu defa yarımızda fazla konuk var mı?

Hayır. Yalnızca ben ve... kocam.

Tam o sırada içeriye Stan girerek onları başıyla selamladı. Carissa'mn onu tanımaması gerekiyordu besbelli. Kadm sordu. Evli miydiniz? Bilmiyordum doğrusu.

Daha... daha yeni evlendik, . diye karşılık verdi Carissa. Uzanıp raftaki tereyağı paketlerinden birini alırken, Biraz da süt istiyorum, dedi. Lütfen bir kilo kadar da jambon keser midiniz?

Alışverişini bitirip arabasına bineceği sırada Stan arkasından sokulmuştu. Kaldırımın kenarında duran motosikleti çalıştırırken usulca,
Öğleden sonra sizlerle konuşmamız gerek, dedi. Ve motosikletiyle uzaklaştı.

Eve geldiği zaman, Carissa koruyucunun söylediğini Cade’e haber verdi. Genç adam, öyleyse, bugün bir yürüyüş daha yapmamız gerekiyor, diye başını salladı öğle yemeğinden sonra yan yana yürümeye başladılar. Stan, elinde kamış bir oltayla kıyıda oyalanıyordu. Pat ise, balık tutmaktan başka düşüncesi yokmuş gibi, bir kayıkla göle açılmıştı. Carissa'nın koluna giren Cade, Stan’in yanından geçerken durup doğal bir tavırla. Rasgele, arkadaş. dedi.

Teşekkürler. Pek fazla bir şey yok ama... Bakışlarını yeni evli çift rolündekilere çevirdi. ... Buranın sakinlerinden hoşa gitmeyen bilgiler alıyoruz, diye fısıldadı Stan. Onlara göre, yılın bu mevsiminde buraya o kadar yabancı hiç gelmezmiş. Bazı Amerikalılar da var. Tabii bunlar hiçbir şey ifade etmeyebilir de.

Cade’in, kızın kolunu tutan parmaklan kasılınca Carissa hafifçe inledi. Ama genç adam ona bakmıyordu bile. Koruyucusu, Eğer uzun yürüyüşlere çıkarsanız, önceden bize haber vermeyi unutmayın, diye ekledi. İlerdeki çalılıklar, tehlike yaratabilir. Bu arada, yanınızdaki hanım, bu sabah alyansını takmayı unutmuştu. Mağazadaki kadm fark etti. •

Alyansım yok ki, dedi Carissa. .

En kısa zamanda bir yüzük edinin. Artık daha fazla konuşmayalım. Bir dürbün, çok uzakları görebilir.

Ne demek istendiğini hemen sezen Cade başını sallayarak adamı selamladıktan sonrâ kolunu kızın omuzuna atıp, Hadi, gidelim, dedi. Yürürlerken keskin bakışlarıyla kıyı boyunu sürekli tarıyordu. Bir süre sonra yol, gölle aralarında yükselen kaya parçalarından ötürü tıkanmıştı. Cade çevik bir hareketle bunların üzerine tırmanıp elini uzatarak, Gelsene, diye seslendi.

Fazla tereddüt etmedi Carissa. Kayalara ya da ağaçlara çok rahat tırmanabilirdi. Bir hamlede kayaların üzerine çıkıp öte taraftaki altın rengi sahile indiler. Genç adam onu kollarına almıştı. Carissa direnince, Cade, Karşı gelme, diye mırıldandı usulca. Gözetleniyor olabiliriz. Ayrıca balaymdayız, unuttun mu yoksa?

Kızın vücudu gevşedi. Ama dudakları, üzerine kapanan sıcak ağzın altında sımsıkı kapalıydı. Cade, Ne kadar kötü bir aktrissin, diye güldü.

'Bu kadan yeter. Gözetleyen varsa, herhalde İkna olmuştur. Bırak da artık yürüyelim.

Bana emir mi veriyorsun?

Hayır, yalnızca istediğimi söylüyorum, dedi Carissa. Ama onun bu sözlere aldırmadığını görünce, çırpınmaya başladı. Cade,

Rahat dur, diye söylendi ve ona sımsıkı sarılarak acımasızca öpmeye koyuldu. Az sonra, ihtiras dalgalarından başka hiçbir şeyin önemli olmadığı bir dünyaya sürüklenmişti Carissa. Ama bilinçaltı, bu duruma engel olması için Sürekli uyanlar gönderiyordu. Bir an kendini toparlayarak adamın alt dudağını ısırıverdi.

Cade, Seni gidi namussuz, diye homurdanarak onu ittiği gibi kumlara yuvarlayıp üzerine abandı. Acımasız bir ifadeyle kısılan dudaklarından kan sızıyordu. Bir daha dene de gör, diye homurdanarak dudaklarını tüm gücüyle kızın dudaklarına yapıştırdı. Kanın tuzlu tadını ağzında hissediyordu Carissa. Gözlerini yumdu. Bir süre sonra Cade kenara çekildiği zaman, uyuşmuş ve bitkinleşmişti. Cade elinin tersiyle dudaklarını siliyordu. Eğer kaba davrandıy-sam bağışla, dedi. Ama bunu sen istedin.

Bir özür dileme için, dikkat çekecek kadar vahşi bir ifadeydi bu. Carissa ağır ağır ayağa kalkarak döndü. Cade sordu. Kereye?..

Kulübeye gidiyorum. .

Yan yana yürümeye başladılar. Stan'le Pat hâlâ balık tutma rolü oynuyorlardı. Kulübeye geldikleri zaman, Carissa hemen çalışmaya başladı.

Akşam yemeği inanılmayacak kadar terbiyeli bir hava içerisinde geçiyordu. Carissa, Cade'in hiçbir esprisine gülmemiş, aksine ona, Morris' in her zamanki konuklarına yaptığı gibi davranmıştı. Yemekten sonra kütüphaneden bir macera romanı alarak okumaya koyuldu. Ama ikinci bölüme geldiği sırada, sıkıcı bir kitap seçtiğini anlamıştı. O sırada Cade ayağa kalkarak ona yaklaştı. Birden tüm sinirleri gerilivermişti Ca-rissa'nın. Şunu bir dene, dedi Cade. Platin süslü altın bir yüzük uzatıyordu. Carissa bunu, onun serçe parmağında gördüğünü hatırladı. Ama bunu takmak istemiyordu. Sabırsızlanan adam onun parmağını tuttuğu gibi yüzüğü geçiriverdi. Sonra acı acı gülümseyerek, Annemin nikâh yüzüğü, diye mırıldandı.

Carissa elini hızla çekerek yüzüğü çıkarmaya çalıştı. Ben bunu takamam.

Nedenmiş o?

Öfkeyle, -Bunu nasıl sorabiliyorsun? diye söylendi Carissa. Karın değilim. Annenin yüzüğünü takmak ise, gereksiz bir oyundan başka bir şey değil. Ya kaybolursa? Zaten parmağıma bol geliyor.

Cade omuzlarını silkerek doğruldu. Önemi yok. Bu yüzüğün, benim için artık manevi bil' değeri kalmadı.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Carissa yüzüğü takmak zorunda kaldı. Ama düşürme korkusu onu sürekli rahatsız ettiği için çevresine bir iplik sararak daralttıktan sonra.

Ertesi sabah erkenden kalkarak kahvaltıyı hazırladı. Birlikte yaşamaya başladıkları bu üç gün içerisinde bazı alışkanlıklar edinmişlerdi, öğleden önce yürüyüşe çıkıyor, öğleden sonra ise güneş banyosu yapıp gölde yüzüyorlardı.

Gayet terbiyeli ve resmi bir şekilde konuşmaktaydılar. Aralarında belirmiş olan gerginliğin, buraya gelmelerine neden olan tehlikeyle pek ilgisi yoktu. Ne Carissa, ne de Cade, gölün kıyısındaki serüvenden söz ediyorlardı. Ama bu olay yine de tüm canlılığını koruyordu.

Stan'le Pat ortada çekinilecek hiçbir şey olmadığını haber verdiler. Daha önce kuşkulandıkları Amerikalıların aslmda buraya her zaman geldiklerini öğrenmiş bulunuyorlardı. Av kulübesiyle de kimsenin pek ilgilendiği yoktu. Cade bir ara, Ötedeki çalılık arazi içerisinde bir gezinti yapmak istediğini söyleyince. Pat buna karşı çıkmadı. Çünkü çalılığa girmek isteyen birinin ya gölden, ya da anayoldan gitmesi gerekiyordu. Kulübede bulunan biri ise, her iki yeri de rahatça kontrol edebiliyordu.

Carissa genç adama, yürüyüşe çıkanlara yardımcı olacak şekilde işaretlenmiş bir harita verdi. Bu İşaretlerden biri, kulübeden başlayıp gölün yakınlarındaki tepelere kadar uzanıyordu. Cade, Bu yol ne kadar sürer? dedi.

Yaklaşık üç saat falan.

Yürüyebilir misin?

Tabii. Daha önce kaç defa yürüdüm.

öyleyse, izleyeceğimiz yolu Stan'le Pat'e bildireyim.

öğleden sonra yola çıkıp yanm saat kadar yürüdüler. Koruyucuları onlan bekliyorlardı. Stan önlerine düştü, Pat ise geride kalarak arkalarını güvenceye aldı.

Uzun bir yürüyüşten sonra, harita üzerinde gitmeye karar verdikleri tepeye varmışlardı. Cturup korunun manzarasıyla gölü seyrederek çantalarındaki sandviçlerini yediler. Kahvelerini de içtikten sonra koruyucular, dönüş yolunda yeniden buluşmak üzere yanlarından ayrıldılar.

Cade sırtını bir ağaca dayamış, tembel bakışlarla Carissa'yı seyrediyordu. Genç kadın termosları çantaya yerleştirdikten sonra Cade'e aldırış etmemeye çalışarak oturup güya yeniden manzarayı seyretmeye başladı. Hafif bir rüzgâr saçlannı karıştırıyordu. Bir süre kuş cıvıltılarını dinleyerek hiç konuşmadan oturdular. Son günlerin gerginliği yavaş yavaş kaybolur gibiydi. •

Cade, Carissa, diye mırıldandı usulca. Kızın tüm sinirleri geriliverdi birden. Konuşmak istemiyordu. Ama yeniden onun kollan arasında olmak için neler vermezdi! Fakat birkaç gün sonra Cade hayatından yine çıkacak ve daha önce de olduğu gibi kendisini bir daha hiç hatırlamayacaktı.

Ancak Cade, Carissa... diye ısrar etti. Yine cevap vermemek, ona hakaret olacaktı.

İçini çekerek dönerken, En iyisi artık gidelim, dedi. Koruyucu meleklerimiz merak etmeye başlamışlardır.

Cade uzanarak onu kendisine doğru çekti. Bir saniye sonra Carissa, Cade'in göğsüne yaslanmış, öylece oturuyordu. Yapma... diye yalvardı.

Seni daha önceleri öptüğümde böyle söylemiyordun.

O, öncedendi.

Şimdi neden böyle davranıyorsun?

Çünkü... çünkü fikrimi değiştirdim.

Eh... Belki ben, fikrini değiştirmeni sağlayabilirim.

Carissa başını öte yana çevirdi. Cade, bu şekilde onun yalnızca yanağını ve boynunu öpebiliyordu. Dudakları, kızın kulak memesiyle oynarken, Carissa olağanüstü bir çabayla, Yeter artık, Cade, diye inledi.

Neden?.. Ben, yetmesini istemiyorum. Sesi boğuktu. Birden kızın çenesini kavrayarak yüzünü kendisine doğru çevirirken, Öp beni, Carissa, dedi. Sen de istiyorsun. Bunu gözlerinden okuyorum.

Carissa, Hayır... diye fısıldadı. Ama bu itirazı yaptığı anda bile dudakları istemeyerek aralanmıştı. Cade, onu yerdeki yaprakların üzerine yatırdı. Bir eliyle dik göğüslerini okşuyordu.

Düşünemiyordu Carissa: Aslında düşünmek istemiyordu. Tüm arzusu, kendisini teslim etmekti. Bu okşama ve öpüşlere vücudunun nasıl karşılık verdiğini gayet iyi fark edebiliyordu.

Cade bir dirseği üzerinde doğrularak Carissa' nın bluz düğmelerini açmaya başladı. Birden kendine gelen genç kadın yuvarlanarak ondan uzaklaşıp doğruldu. Ayağa kalktığı zaman sesi, boğulur gibiydi. Hayır, seni istemiyorum, Cade, dedi. Yapamam...

O sırada Cade de ayağa kalkmıştı. Ağzı ince, acımasız bir çizgiye dönüşmüştü. Fikir değiştirmede üstüne yok, diye homurdandı. Ama aslında, yalancının birisin, Carissa. Beni istiyorsun. Bunu anlayamadığımı mı sandın? Eğer biraz bilgisi varsa, bir kör bile bir kadının kendisini arzulayıp arzulamadığını fark eder.

Ve sen de kadınlan çok iyi tanıyorsun, ‘ öyle mi? Hayatına kimbilir kaç kadın girmiştir.

Cade birden duralar gibi oldu. Sonra, Birkaç tane, diye karşılık verdi.

İşte, yılın en büyük palavrası.

Ne anlama geliyor bu?

Carissa omuzlarım silkerek başını öte yana çevirdi. Keşke ağzını hiç açmamış olsaydı. Cade onu tuttuğu gibi kendisine doğru çevirdi. Gözleri alev alev yanarken, Hayatımdaki diğer kadınlan mı kıskanıyorsun? diye sordu.

Lütfen gülünç olma. Hayatın ve sahip olduğun kadınlar beni zerre kadar ilgilendirmez. Sana yalnızca, onlardan biri olmayacağımı anlatmaya çalışıyorum.

Biraz önce böyle demiyordun ama?

Yakışıklı bir erkeksin. Kendimi biraz... biraz kaybetmiş... olabilirim. Ama aslında istediğim bu değildi.

Nedeni, Morris mi bunun?

Ne?..

Cade, ellerini onun omuzlarından çekerken, Sen Morris'in sevgilisisin, değil mi? dedi. Sözü döndürüp dolaştıracağına, bunu bana açıkça söyleyebilirdin.

Yani... yani Morris, sevgilisi olduğumu dolaylı olarak mı ima etti?

Öyle sayılır. Kibar bir biçimde, sana dokunmamamı söylemeye çalıştığını şimdi fark eder gibiyim. Ama nedenini açıklamadı.

Carissa, Anlıyorum, diye mırıldandı. Ama hiçbir şey anladığı yoktu aslında. Ancak Cade böyle düşünüyorsa, onun bu inancını sarsmaya da hiç gerek yoktu. Ne var ki, kendisine yakıştırılan bu durum hiç hoşuma gitmemişti doğrucu.

Toparlanıp, geldikleri yoldan yürümeye başladılar. Koruyucuları meydanda yoktu. Ama yolun sonuna yaklaştıkları sırada Stan’i gördüler. Her şey sakin, diye haber verdi adam. Pat, yolu da gözden geçirdi. Merak edilecek bir şey yok.

Kulübeye girdiklerinde, Carissa yukarıya çıkıp sıcak bir duş aldıktan sonra elbiselerini değiştirerek Hint pamuklusundan, yakası işlemeli bir kaftan giydi. Sonra saçlarını açıp pırıl pırıl pariayıncaya kadar fırçaladı. Mutfağa indiği zaman biftek yapmaya karar vermişti. Bir de salata hazırlayacaktı.

Cade, sanki biliyormuş gibi, yemek sofraya getirildiği sırada aşağıya indi. O da duş almış olduğu için saçları hâlâ ıslaktı. Siyah pantolon ve vücudunu saran krem rengi ipekli gömlek giymişti. Dayanılamayacak kadar yakışıklıydı.

Cade, Carissa’nm yaptığı yemekleri beğendiğini saklamadı. Bir şişe de şarap açmıştı. İçkinin etkisiyle, yürüyüşleri sırasında aralarında oluşan gerginlik yavaş yavaş yok oldu. Genç kadın bulaşığı yıkarken, Cade ona yardım etmeye başladı. Sonra, Eğer istersen, gol kıyısında kısa bir yürüyüş daha yapalım, dedi.

Hava kararmış olduğu İçin, Carissa önce tereddüt etti. Ama evin içi hayli sıcaktı doğrusu. Temiz hava günün yorgunluğunun geçmesine yardımcı olabilirdi. Peki, diye başını salladı. Fena fikir değil. ‘

Göl kıyısındaki kumlar serinlemişti. Cade, kızın elini sımsıkı tutarak hiç bırakmadı. Sonra, 3ugün yaptığımız yürüyüş çok hoşuma gitti, dedi. Bunu' sık sık tekrarlamalıyım.

Önceleri fırsat bulamıyor muydun?

Görebilme olanağını elde etmeden önce, hayır. Birinin koluna sürekli asılarak dolaşmak hoş bir şey değil. Hem onun gördüklerini göremedikten sonra...

Carissa usulca, Bu, senin hayatını değiştirmiş olmalı, dedi.

Çok doğru.

Bağışla, az önce söylediğim biraz aptalca kaçtı sanırım.

Cade durup onun omuzlarını kavradı. Lütfen, ikide bir af dileme alışkanlığından vazgeç. Ayrıca aptalca değil, gerçekleri yansıtır bir biçimde konuştun.

Ellerinin dokunuşuyla Carissa hafifçe ürperin-ce, Cade sordu. Üşüdün mü yoksa?

Yoo... Hayır.
Yeniden yan yana yürümeye koyuldular. A-meliyattan sonra dünyayı değişik mi buldun? diye sordu Carissa.
Bazı şeyleri gerçekten değişik buldum. Biliyorsun, artık sık sık halkın karşısında konser vermiyorum.
Neden?
Çünkü bu ikisi aynı şeyler değil. Ameliyattan önce seyircileri göremez,, ama onları duyabilir, hissedebilirdim. Şimdi ise, görüyorum. Oysa, göremeden şarkı söylemek daha hoşuma gidiyordu.
Bu seni heyecanlandırıyor mu?
Yoo... Ama tanıtlamam olanaksız. Yani işin sihiri kayboldu nedense. Artık besteleme ve plak yapmaya ağırlık verdim. Önümüzdeki iki ay için hiçbir yerle konser anlaşmam yok.
Olsa bile iptal edebilirdin.
Hayır. Hiç böyle bir şey yapmadım daha önce.
Bu tehlikeli olay sırasında artık görebilen biri olmaktan hoşnutluk duyuyorsundur herhalde. Yoksa, göremediğin bir düşman karşısında hemen etkilenebilecek bir durumda olmaktan nefret edecektin.
Cade karşılık vermeden onu süzdü. Yüzünde garip ve ciddi bir gülümseme vardı. Bunu gören Carissa, Burada güvence içerisinde saklanmaktan çok, açığa çıkıp dövüşmeyi tercih ederdin, değil mi? diye sordu.
Evet. Bu belli oluyor mu?
Hem de her zaman. Melboume’da ne olmuştu? Morris, saldırıya uğradığını söyledi.
Bir yanlışlık yaparak eli bıçaklı bir katil gönderdiler. Sonuçta, adam hastaneye kaldırıldı.
‘Onlar' mı dedin?
Evet. Küçük bir, 'kardeşlik' örgütü.
Carissa birden korkuyla kaskatı kesildi. Yani... yani Mafia gibi bir örgüt mü?
Aşağı yukarı.
Ama neden? Onlara ne yapmıştın?
Hiçbir şey. Aslında bana kin beslemesi için nedenleri olduğunu sanan biri var. Bu örgüt onu kendileri için çalışmaya ikna edecek. Ama bunun bedeli de benim ortadan kaldırılmam.
İnanılmaz bir şey bu?
Söylediklerimin çoğu tümüyle tahmin. Ama her şeyin bu şekilde olduğundan eminim.
Melboume’da da koruyucuların var mıydı?
Hayır. Beni orada izleyeceklerini sanmamış-tım. Amerika’da polis iz peşinde. Avustralya'daki işlerim bitene kadar polisin Amerika’da her şeyi çözümleyeceğini umuyordum.

Peki, eli bıçaklı adam neden hastaneye kaldırıldı? .

Cade'in alaylı alaylı gülümsediği karanlıkta bile belli oluyordu. On beş yaşlarındayken, New York'ta bir çeteye katılmıştım. diye karşılık verdi. O zamanlar, bıçaklarla dövüşürdük. Eski alışkanlıklar kolay kolay unutulmuyor. O adam, benim kolay bir av olduğumu sanmıştı herhalde. Oysa aşırı güven, kiralık bir katilin yapacağı yanlışların en kötüsüdür. Sonunda, herifin çenesini kırdım.

Midesinin bulanmaya başladığını hisseden Carissa titrek bir sesle, Bundan hoşlandın mı? diye sordu.

Hayır. Ama adamın belki de ömrünün sonuna kadar bıçak kullanmama olasılığına karşın, tenim hayatta kalmam herhalde çok iyi oldu. Ayrıca, bir daha bıçak kullanamazsa çok sevineceğim. Bu düşünceler, beni bir canavar haline mi getiriyor?

Hayır. Onun yüzünü görmeye çabalayan Carissa fısıldayarak konuşuyordu. Hayır, cana var haline getirmiyor. Aslında bu hoşnutluğum ben de...

Ama cümlesini bitiremedi. Çünkü Cade, kızın çenesini kavrayarak dudaklarını onunkilere yapıştırmıştı. Başka hiçbir yerine dokunmuyordu. Ama bu öpüşten kaçmak, Carissa'nm akima bile gelmedi. Bir ara geri çekilip onu süzdü Cade. Sonra boğuk bir sesle, Morris'in cehenneme kadar yolu var, diye homurdanarak yeniden dudaklarına kapandı.

Eğer konuşabilecek durumda olsa, Carissa da bu sözleri hiç tereddüt etmeden tekrarlayacaktı. Cade'in öpüşü, elleri ve birbirlerine yapışarak adeta eriyen vücuttan karşılaştınldığında, dünyadaki her şey önemsizleşiyordu. Şimdi yalnızca ayak uçlannın üzerindeydi. Ve Cade de onu kumlann üzerine yatıracaktı herhalde. Ama tam o sırada kuvvetli bir ışık onları yakalayıverdi.

Cade, Allah kahretsin... diye homurdanarak Carissa'yı ittiği gibi ışığın geldiği yöne doğru fırladı. Aynı anda ışık yön değiştirmiş, el fenerini kullanan kişi bunu kısa bir süre kendi yüzüne tuttuktan sonra söndürmüştü. Koruyucularından Stan'di bu. Bağışlayın, Mr. Franklin, dedi. Kontrol ediyorduk.

Cade hırsından çatlayacak gibiydi. Oh, Tanrı aşkına... diye homurdandı.

Evden çıktığınızı görmüştük. Ama karanlık bastığı halde hâlâ dönmediğinizi fark edince, neler olduğunu bir araştıralım dedik. Gördüğüm kadarıyla her şey yolunda. Neyse... İyi geceler.

Adam bu sözlerden sonra hemen karanlıklara karışarak gözden kayboldu. Şimdi kumsala derin, bir sessizlik çökmüştü. Parmaklarıyla saçlarını geriye doğru tarayan Carissa, doğal bir ses tonuyla konuşabileceğini hissettiği zaman, Biz de artık dönsek iyi olur, dedi.

Cade elini ona uzattı. Meydan okumadan çok bir davete benziyordu bu. Aslında, Carissa'nın hâlâ az önceki ruh hali içerisinde olup olmadığını anlamaya çalışıyordu herhalde. Ama Carissa buna aldırış bile etmeden hızlı hızlı yürümeye başladı. Öfkeyle içini çeken Cade de onu takip etti.

Eve girdikleri zaman Carissa aceleyle, Ben yatacağım, diye mırıldandı.

Olabilir. Ama benimle yatacaksın.

Cade ışığı yaktı. Kısılan gözleri tehlikeli bir biçimde parıldıyordu. Carissa, Hayır, seninle değil, diye tekrarladı. Tam zamanında kendisini toparlamış ve, ‘Bağışla,’ demek üzereyken susmuştu,

Cade, ‘Hayır’ mı diyorsun? dedi. Soru yumuşak, ama anlamlıydı. Tüm direnme gücünü yıkabilecek olan heyecanı tam- zamanında kontrol altına alan Carissa,

Söylediğimi duydun, diye karşılık verdi,

Az önce kumsaldayken de, aynı cevabı verebilir miydin acaba?

Şimdi verebiliyorum işte.

Sonra yukarıya çıkmak için Cade’in yanından geçmek istedi. Engel olmadı genç adam. Ama iri gövdesiyle, sanki hiç farkında değilmiş gibi Ca-rissa’nın yolunu kapatıyordu. Ya ben, bunun tersini söylersem, dedi.

Buna hiçbir hakkın yok.

Cade yırtıcı bir sesle, Yine mi sevgili Morris?.. diye homurdandı. Eğer bazı haklara sahip olmak istiyorsa, o zaman parmağına bir yüzük takmalıydı. Parmağındaki onun değil... benim yüzüğüm.

Kısa bir tereddüt geçirdi Carissa. Sonra, Bunun hiçbir anlam taşımadığını biliyorsun, dedi. Yalnızca oynadığımız rolü daha gerçekçi kılsın diye...

Kumsalda da rol mü yapıyordun? '

Carissa gözlerini kaçırırken usulca, Hayır, diye fısıldadı. Rol yapmadığımı biliyorsun. Ama bunu devam ettirmek istemiyorum. Çünkü böyle olaylara, âdet yerini bulsun diye kalkışan bir kişiliğe sahip değilim.

Genç adamın kaşları alayla yukarıya doğru kalktı. Nasıl bir kişilikten söz ediyorsun? Bunca yıllık hayatımda, ‘Öyle bir kişiliğe sahibim,’ diyen bir kadına hiç rastlamadım. Aksine hepsi de kendilerini sözkonusu ilişkinin çok anlamlı olduğu konusunda ikna etmeye çalışırlar. Erkekler, böyle durumlarda daha onurludurlar hiç olmazsa.

Sözkonusu kişi kendileriyse belki, ama kadınlara karşı değil.

Ne demek istiyorsun?

Erkeklerin söz verip, istediklerini elde edinceye kadar sevgi gösterileri yaptıklarını.

Cade’in gözleri soğuklaşmış, dik dik bakmaya başlamıştı. Sana herhangi bir şey için söz mü verdim? diye sordu. Ya da sana âşık olduğumu mu söyledim az önce?

Hayır.

Ben yalnızca seni arzu ediyorum. Sakın aynı duyguyu paylaşmadığını iddia etmeye kalkışma. Yalnızca bu kadarı bile yeterli değil mi?

Benim için değil.

Sen birtakım yalanları mı tercih ederdin?

Ben aslında hiçbir şeyi tercih etmiyorum. Bu konuda aşksız hiçbir şeyi istemem.

Cade alaylı bir biçimde onu süzdü. Ben, nasıl âşık olunur bilmiyorum, dedi sonunda. Hiç öğrenemedim.

Nasıl bir hayat sürmüşsün?..

îyi bir hayattı aslında. Son iki yıl yani... Gerçi çocukluğum çok sert geçti. Ama hayat denilen orman için o da iyi bir hazırlık dönemi sayılır. Her tür engel ve olanaksızlığa karşın hayatta kalmayı başardım. Kör olduğum halde...

Sevgi olmadan mı?

O gereksizdi.

Kimse böyle bir şey iddia edemez.

Ben ediyorum.

Cade bu sözleri mağrur bir tavırla söylemişti. Carissa cesaretini kaybetmemeye çalışırken, Her neyse... diye söylenerek yanından geçmeye çalıştı onun. Bana gerçekten hiç ihtiyacın yok.

Cade kolunu uzatarak onu tuttuğu gibi yerinde çiviledi. Ben, ‘Seni istiyorum,' dedim. İhtiyaç ya da aşk sözcükleri söylemiş değilim.
Sonra onu kendine çekerek önce yanaklarından, sonra da dudaklarından öpmeye başladı. Ağzı, boynuna doğru kayarken, Demek aşk istiyorsun? diye mırıldanıyordu. Öyleyse bana bunu öğret, Carissa. Bana, aşkı öğret.

Genç kadın, Cade’in kendisini ona teslim etmesini beklediğinin farkındaydı. Ama direniyor, umduğunu ona vermemeye çabalıyordu. Az sonra gerçekten sinirlenmeye başlamıştı Cade. Saçlarını eline dolayarak dudaklarından öfkeyle öptü. Carissa, Bırak beni, diye bağırdı.

Neden? Bana karşı koymaya çalışma, küçük budala.

Sana, bırak dedim.

Cade gülerek bu öfkeyle kasılmış yüze baktı. Sonra bir hamlede onu kucağına alarak merdivenlere doğru yöneldi. Carissa neler olduğunu neden sonra anlamıştı. Tüm gücüyle çırpınmaya başladı. Vuruyor, tekmeler atıyordu. Cade sert bir sesle, Eğer böyle tepinip durursan, ikimiz de merdivenlerden yuvarlanacağız, diye homurdandı. O zaman da hangimizin boynu kırılır, bilemem doğrusu.

Carissa bunun üzerine çırpınmaktan vazgeçti. Ama Cade, onun yatak odası kapısını ayağıyla açarak içeri girdiği zaman hırsla genç adamın yüzünü tırmaladı. Cade can acısıyla yüzünü buruşturmuştu. Carissa’yı yatağın üzerine atıp bileklerini kavrayarak onun öfkeli yüzüne bakarken, Pekâlâ, diye homurdandı. Ne demek istediğini anladım. Beni şimdilik istemiyorsun.

Seni hiçbir zaman istemiyorum.

Cade, Fazla bir seçeneğin olmadığı başka zamanlar da vardı, diye söylendi. Sydney’deki otelde verilmiş sözler ya da aşk konusunda böyleşine ısrar ettiğini doğrusu hiç hatırlamıyorum. ’

Carissa birden şok geçirdiğini sandı. Kolu kanadı kırılmış, adeta tüm gücü tükenivermişti. Zor duyulur bir sesle, Sydney mi?.. diye tekrarladı.

Cade müşfik bir tavırla, Aradan sekiz yıl geçti yanılmıyorsam, değil mi? dedi. Ama sesi giderek sertleşmekteydi. Unutmuş olamazsın, Carissa. Çünkü hiçbir kız, ilk sevgilisini unutmaz.

Büyük bir dehşete kapılmıştı genç kadın. Ağzından tek bir sözcük bile çıkmıyordu. Oysa Cade'in, kendisini hatırlamadığından o kadar emindi ki. Dilini mi yuttun? diye alay etti Cade. Neyse, bu da bir değişikliktir.

Carissa, Ne zamandan beri biliyordun? diye fısıldadı. Unut... unuttuğunu sanmıştım. Hem beni hiç görmemiştin.

Cade'in sesi iyice sertleşmişti artık. Böyle olayları unutmam. Ama unutmak için ne kadar çabaladığıma da Tanrı tanıktır. Adını hatırlamayacağımı mı sandın? Morris senden söz ederken, 'Carrie' adı herhangi bir çağrışım yapmamıştı. Ama 'Carissa Martin'... Sık sık rastlanabilen bir isim değildi bu. Ayrıca, 'Carissa' adını taşıyan yalnız seni tanımıştım. Ve sesini işitir işitmez her şeyi hatırlayıverdim. Carissa elinin tersiyle yüzünü örterken, Cade onu serbest bırakarak ayağa kalktı. Gayet iyi hatırladığım tek kadınsın, Carissa.

Carissa onun gittiğini fark etmemişti bile.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Carissa eğer o gece ağlasaydı, çok daha iyi olacaktı kuşkusuz. Çünkü o zaman onu saran gerginlik belki de yok olurdu. Ama bu duygu şimdi ne yazık ki tüm varlığını kaplamıştı. Gece yemekten sonra eline bir kitap alıp, Cade'den uzak bir koltuğa oturduğu sırada genç adam, Gel, yürüyüşe çıkalım, dedi.

Hayır. Teşekkür ederim. Sen gidebilirsin.

Ben, senin de gelmeni istiyorum.

Bağışla, ama ben istemiyorum.

Demek öyle?.. Oysa beni ağırlayıp, tek bir isteğim dışında, her arzumu yerine getirmek için burada bulunduğunu sanıyordum.

Carissa isteksiz bir tavırla ayağa kalktı. Sonra, onun öfkeleneceğini bile bile, Beni bağışlayın, efendim, dedi, Acaba nereye gitmek isterdiniz?

Cade'in dudakları gerildi. Çenesinde bir kas seğirmeye başlamıştı Ama yine de fikrini değiştirmedi. Sırtına bir ceket ya da ona benzer bir şey al. Geceleri serin oluyor.

Az sonra yan yana yürüyorlardı. Bu defa çalılıklara doğru yönelmişlerdi. El fenerini yakmış olan Cade önden gidiyordu. Ama bir yokuş tırmanmaya başladıkları zaman, Carissa'mn elini sımsıkı tutarak onu yanına doğru çekti.

O sırada az ilerden bir tavşan fırladı. Gözden kaybolana kadar kuyruğu fener ışığında bembeyaz görünüyordu. Carissa hafifçe güldü. Cade mırıldandı. Son zamanlarda güldüğünü hiç duymamıştım.

Gülünecek bir şey yoktu da ondan.

Bir süre hiç konuşmadan yürüdüler. Cade, yolun kenarına yıkılmış bir ağaç gövdesi görünce onu ağaca oturttu. Sonra, Burada, geceleri, hayatın nasıl olduğunu görmek istiyorum, dedi. Kiwi kuşlarıyla karşılaşır mıyız acaba?

Herhalde.

Öyleyse hiç hareket etmeden, gürültüsüzce bekleyelim.

Bir süre kımıldamadan oturdular. Cade kolunu, tembel bir tavırla Carissa'nın omuzuna atmıştı. Ama sonra beklemekten sıkılarak bir dal parçasıyla ayaklarının dibindeki yapraklan ka-nştırmaya koyuldu. Karıncalarla çeşitli böcekler kaçışmaya başladılar. Birden, beş santimetre uzunluğunda kahverengi bir weta göründü. Carissa irkildi.

Oh, lütfen, Cade... Artık gidelim. Bu böceklerden nefret ediyorum.

Nedir bu?

Bir weta. Çok uzaklara zıplar ve ısırabilir. Sakın dokunayım deme.

Genç adam omuzlarını silkerek ayağa kalkıp Carissa'nın koluna girdi. Pekâlâ. Hadi, yürüyüşümüze devam edelim.

Olur. Ama kiwi kuşlarını göremedin.

Belki bir başka zaman görürüm. Sen... böyle bir çevrede mi büyümüştün?

Pek sayılmaz. Bir çiftlikte doğdum. On yaş-lanmdayken de Auckland'e taşındık. Ama tatillerde sık sık böyle yerlere giderdik.

Burası, çocuklar için çok güzel bir yer, değil mi?

Öyle sanırım.

Amerika'da da çocuklar için çok güzel yerler var. Ama oraları görene kadar artık çok geç olmuştu.

Ne bakımdan?.

. Benim için çok geç olmuştu. New York sokaklarında büyüdüm, Carissa. Hem de en berbat kesiminde. Çocuklarımın da öyle bir hayat yaşamalarını istemem.

Çocuk sahibi olmayı mı düşünüyorsun?

Cade, kısa bir tereddütten sonra, Yanlış bir tasarı olduğunu söylemek istiyorsun, değil mi? diye sordu. Sence aşk ve evlilik, çocûk sahibi olmaktan önce geliyor. Kısa ve haşin bir kahkaha attı. Sen, duygularına aşın derecede kapılan birisin, Carissa. Sana kutsal göründüğü için, annemin yüzüğünü takmak istememiştin. Merak etmene gerek yok. O yüzüğü Jack aldı. Hem de elden düşme.

Duygulan incinen ve öfkelenen Carissa karşılık vermedi. Gölün kıyısına gelmişlerdi bir süre sonra. Cade, Ay ışığında yüzmeye ne dersin? diye sordu. ' Su, gümüş gibi panldıyordu. Carissa'nın içinden bir an bu öneriye uymak geldi. Sonra, Korkarım, benim için biraz soğuk olur, diye mırıldandı.

Suyun soğukluğundan mı korkuyorsun, yoksa benden mi, Carissa?

Gayet tabii senden korkmuyorum.

Öyleyse, artık beiki de korkmalısın.

Yani, istediğin bu mu?

Seni korkutmak mı? Hayır, ne ilgisi var? Aslında benim ne istediğimi gayet iyi biliyorsun.

Bunu yapamam.

Demek yapamazsın?

Ya da, 'yapmam' diyelim. Çünkü sana kayran olan kadınlar grubuna katılmak istemiyorum.

Ama bir zamanlar, bu istemediğin gruptaydın. .

Bir zamanlar yapmış olduğum yanlışlık yeter. Ayrıca, pek de hoşa gidecek bir deneme değildi.

Eve geldikleri zaman Cade kapıyı açtıktan sonra elini kızın omuzundaki şalın altına kaydırarak koluna dokundu. Sonra, Üşümemişsin, dedi. Hadi, mayonu al.

Lütfen... Kendimi gölde yüzebilecek gibi hissetmiyorum.

Öyleyse kumda oturur, bana eşlik edersin. Oldu mu?

Kendisini eğlendirmenin Carissa'nın görevinin bir bölümü olduğunu ima etmemesi, genç kadını bayağı şaşırtmıştı. Bu nedenle hiçbir karşılık veremeden yalnızca başını sallamakla yetindi.

Az sonra Cade, daracık siyah mayosunu giymiş, merdivenlerden iniyordu. Geniş omuzlan, atletik yapısı, göğsünü kaplayan gür kıllarla son derece etkileyiciydi. Havlusunu omuzuna atmıştı. Duygularının gözlerinden okunmasını istemeyen Çarissa hemen arkasını dönerek kapı tokmağıyla oynamaya koyuldu.

Az sonra soluk renkli kumların üzerine oturmuş, uzun kulaçlarla yüzen Cade'i seyretmeye başlamıştı. Sonra, hafif bir esinti saçlarım okşarken, başını dizine dayayarak gözlerini yumup düşüncelere daldı, Yüzme önerisini reddettiği için şimdi pişman olmuştu. Ama Cade'le birlikte yüzmek çok tehlikeliydi gerçekten.

Ensesine damlayan su damlacıklarıyla irkilerek başını kaldırdı. Cade gölden çıkmış, yanma gelerek kurulanmaya başlamıştı bile. Sular, vücuduyla bacaklarında parıldıyordu. Carissa, tüm benliğini ateş gibi ısıtan beklenmedik bir istek dalgasından ötürü birden fena halde utandı. Hızla ayağa fırlarken Cade sordu. Bu güzel ay ışığında bir süre daha oturmak istemez misin?

Hayır. Sıcak bir şeyler içtikten sonra hemen yatacağım. Hem bu arada, koruyucu meleklerini de unutmamak gerek.

Ne ilgisi var?

Hiç ummadığın zamanlarda karşına çıkıyorlar da.

. Cade gülmeye başladı. O yanlışlığı bir daha yapacaklarını hiç sanmam.

Birkaç dakika kadar hiç konuşmadan yürüdüler. Tam eve yaklaştıkları sırada, Cade birden onun kolunu yakalayarak olduğu yere adeta çiviledi. Şaşaladı Carissa. Sonra Cade'in bakışlarının yönünü izleyince, evin içinde hareket eden gölgeler görür gibi oldu.

Ayiıı anda Cade onu hızla yere iterek atıl dı. Sert bir ses, Ağır olun, Mr. Franklin, diye bağırdı. Ben, Pat.

Ayağa kalkmaya çabalayan Carissa, Cade’in öfkeyle, Budala... diye homurdandığını işitti. Eğer yanımda bir tabanca olsaydı, şimdiye kadar çoktan ölmüştün.

Bahçe kapısında birinin olduğunu sandık, Mr. Franklin. Hiçbir şey göremedik, her şeye karşın evi kolaçan etmek istedim. Kapıyı kilitlememişsiniz.

Bir dahaki sefere kilitlerim, dedi Cade. Ama sesi hiç de nazik değildi. Çok düşüncelisin, ama kendini daha önce tanıtmalıydın.

Sizi korkutmak istememiştim, efendim, Bağışlayın.

Oldu, Pat. İyi geceler.

Carissa o sırada ayağa kalkmış, iki erkeği seyrediyordu. Cade’in itişiyle çarptığı sırtı acımaya başlamış, kolu da sıyrılmıştı. Cade, yerdeki şalı alıp omuzlarına yerleştirirken, İyi misin? diye sordu.

Evet.

Ama Cade kolunu tuttuğu zaman genç kadın geri çekildi. Cade sert bakışlarla süzdü onu. Sonra içeri sokup kapıyı kilitleyerek lambayı yaktı. Sakin olmaya çalışarak, Seni, bana yönelik herhangi bir tehlikeden korumak için itmiştim, dedi.

Biliyorum. .

Öyleyse, neden benden kaçıyorsun? Kuşkulu gözleri kızın üzerinde dolaşıyordu. Sonra Ca-rissa’nın, şalı sıkı sıkı tuttuğunu fark edince, bunu çekip sırtından aldı. Şalın üzerinde kan lekeleri vardı.

Önemli bir şey yok, diye atıldı genç kadın. Yalnızca dirseğim sıyrıldı, o kadar.

Göster bakayım, dedi Cade. Ama onu bek-leyemeden hemen kızın kolunu kaldırıp yarayı incelemeye başladı. Kaşlarının çatıldığını gören Carissa, Temizlendiği zaman bu kadar kötü görünmez sanırım, dedi.

Rengin sararmış. Başka bir yerin daha yaralanmış olmasın sakın?

Hayır. Daha doğrusu bir iki çürükten başka bir şey olacağını sanmıyorum.

Cade ona destek olarak merdivenlerden çıka-. rıp banyoya soktu. Sonra, Sen şimdi sıcak bir duş al, dedi. Çıkınca yaranı tedavi edeceğim.

Carissa aceleyle duşunu aldı. , O sırada kapı vurularak aralanmış ve boşluktan, sabahlığını tutan Cade’in eli uzanmıştı. Bunu teşekkürle aldı Carissa. Kurulanıp sabahlığı giydikten sonra kuşağını bağlayarak yatak odasına geçtiğinde, Cade’i orada kendisini bekler buldu. Elinde pamuk vardı. Masanın üzerinde de ilk yardım çantası duruyordu. Carissa’yı koltuğa oturttuktan sonra, yarayı oksijenli suyla silmeye başladı.

Kızın acıyla yüzünü buruşturduğunu görünce, Bu yara için beni bağışla, dedi. Korkarım reflekslerim biraz fazla sertleşmiş. Aslında niyetim, tehlikeye

karşı içgüdüsel bir tepki göstermekti. Hayalimde canlandırdığım bir tehlike olsa bile.

Seni çoktan bağışladım, Cade. Çünkü bu, hayali bir tehlike de olmayabilirdi.

Kirlenen pamuğu atıp bir yenisiyle pansumana devam eden Cade, Keşke diğer konularda da bu kadar bağışlayıcı olabilseydin, diye söylendi. Şimdi yapacaklarım canını biraz yakabilir. Yaranın içini temizlemeye çalışacağım.

Carissa, Tehlikeye karşı anında tepki göstermeye nerede alıştın? diye sordu. Katıldığını söylemiş olduğun sokak çetesindeyken mi?

Daha da önce. Çocukluğumun büyük bir bölümü, ıslahevlerinde geçti. Zavallı, sakat annemle küçük kız kardeşime bakmamla ilgili hikâyelerin tümü Jack'in uydurup yaydığı şeylerdir. Jack'i hatırlıyor musun?

Evet. Hâlâ seninle beraber mi?

Onsuz bir türlü yapamıyorum. Çadiz Fer-' nand'ı o yarattı. Jack olmasaydı, şimdi Tanrı bilir ne yapardım. Zaman zaman ben bile neyin gerçek, neyin hayal ürünü olduğunu kendime soranın.

Carissa usulca, Buna hiç gerek yok, dedi. Kim olduğunu gayet iyi biliyorsun. Her zaman da bunun bilincindeydin.

Cade duraladı. Sonra, Benim kim olduğumu biliyor musun? diye sordu.

Carissa acı bir sesle, Bir zamanlar bildiğimi sanıyordum, değil mi? diye mınldandı. Ama o çağlarda çok genç ve... aptaldım. Hem böyle olduğumu sen söylemiştin. Yerden göğe kadar da haklıydın.

Ama o çağlarda çok da tatlıydın.

Sonra flasteri yaranın üzerine yapıştınp geriye çekildi. Gidip sıcak bir içecek hazırlayayım, diyerek odadan çıktı.

Carissa üzerine bir şeyler giymesinin iyi olacağını düşündü. Çünkü sabahlığının altında hiçbir şey yoktu. Ama üşendi. Cade elinde dumanlan tüten bir fincanla döndüğü sırada, sırtını yastıklara yaslayıp bağdaş kurmuş oturuyordu. Fincanı uzatan Cade, Kakao, dedi. Nasıl, beğendin mİ?

Carissa teşekkür ederek fincanı aldı. Onun hemen dibinde oturmasına aldırmamaya çalışıyordu. Uzayan sessizliği bozmak için, Annen hayatta mı? diye mırıldandı.

Sanmıyorum. Duygusuz bir sesle konuşuyordu. Eğer hayatta olsaydı, ben ün ve para kazanmaya başladıktan sonra ortaya çıkardı. Sözlerim seni sarstı galiba. Gangster çeteleri arasında bir çarpışma sonucu kör olduktan sonra onu hiç... daha doğrusu o beni hiç görmedi.

Çeteler arası çarpışma mı?.. Oysa gazetelerin yazdığına göre senin kör olma nedenin...

O da Jack'in hikâyelerinden biriydi tabii. Bir dostumu kamyon altından kurtarmamla ilgili olanı, sanırım. Aslında hiçbir zaman o kadar iyi kalpli olmadım.

Kendi ailen için bile mi?

Sen ne ailesinden söz ediyorsun? Babamın kim olduğunu hiçbir zaman öğrenemedim. Hayatımın çocukluk ve gençlik yıllarında sürüyle, ‘amcalar’ oldu, ama sevgi asla. Annem son derece bencildi. Kız kardeşim ise daha on üç yaşındayken evden kaçtı. Nerede olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Annem ise ben hastanedeyken evden taşınmış. Üstelik giderken adresini bırakmayı da unutmuş nedense. Yalnızca gitarım ve yaşadığım köprü altından kurtulmak için olağanüstü bir kararlılığım vardı o zamanlar. Gitar çalarken Jack duymuş ve bana yardım etmeye karar vermiş. Birlikte her tarafı gezmeye başladık.

Carissa, -Demek Jack’den bile kuşkulanıl abi-lir,’ diye düşündü. Kakaoyu bitirmişti o sırada. Cade uzanıp fincanı aldı, ince, uzun, esmer parmakları vardı erkeğin. Bakışları buradan yavaş yavaş Cade’in yüzüne kaydı.

Cade’in gözleri hafifçe kısılmıştı. Fincanı sehpanın üzerine koyduktan sonra karyolaya ptu-rup uzanarak Carissa’nın yanaklarını avuçlarına aldı. Sonra onu hafifçe öptü. Kızın kollan, farkına bile varmadan erkeğin boynuna dolanmıştı. Sonra Cade'in elleri onun sabahlığı altına kayarak çıplak tenini okşamaya koyuldu. Bu dokunuşta ihtiras olduğu kadar, şefkat de vardı. Bunu anlamak, Carissa-nm içini coşkuyla doldurdu.

Ama aynı anda Cade onu iterek şiddetle, Hayır... diye bağırdı. Tanrı kahretsin... Bana acıdığın için böyle davranma.

Carissa kendini toplayarak sabahlığının yakalarını sıkı sıkı kapattı. Sonra, Neden söz ediyorsun? diye sordu.

Senden... ve o müşfik kalbinden. Karşınd, hayattan türlü tokatlar yemiş zavallı bir yetim gördüğün için seninle sevişmeme izin veriyor sun. Belki bir zamanlar öyleydim, ama şimdi tümüyle değiştim. Tam bir yetişkinim artık. îri-yarı, güçlü ve sertim. Kimsenin bana acımasına da ihtiyacım yok. istediğim, yalnızca ihtiras. Eninde sonunda bunu senden alacağım. Ne buluğ çağındaki bir kızın fantezisine, ne de az önceki gibi ana sevgisine ihtiyacım var. Carissa... Seni istiyorum, ancak eşit koşullarla.

Genç kadın olanca serinkanlılığıyla, Nedir bu koşullar, Cade? diye sordu. Sevgisiz şehvet mi?

Cade şeytan gibi gülümsedi. İstersen, ‘yalansız şehvet’ de, istersen ‘seksüel açıksözlülük.’

Nasıl adlandıırsan adlandır, bu koşulları kabul edemem.

Edeceksin.

Hayır.

Carissa’nın saçları dağılmış, sabahlığı kaydığı için omuzlarından biri ve biçimli bacakları meydana çıkmıştı. Bunları arzu dolu gözlerle seyreden Cade usulca, Edeceksin, diye tekrarladı.

Carissa karşılık vermedi bu defa. Yalnızca başını sallamakla yetindi. Birbirleriyle çarpışan bakışları, sessiz bir savaşa tutukmuş gibiydi. Ancak Cade’in gülümsemesinde, hayranlığa benzer bir şeyler vardı. Ama belli bir

çabadan sonra istediğini elde edeceğine güvenen hali kızın öfkesini artırıyordu.

Cade, ‘Nasıl olsa söylediğimi yapacağım,' der gibi başını salladı ve odadan çıktı.

Bundan sonra aralarındaki ilişki tümüyle değişti. Carissa artık sürekli savunmadaydı. Erkeğin en masum hareketlerini bile, iddiasını gerçekleştirecek bir girişim olarak değerlendiriyordu.

O akşamüzeri Morris telefon etti. Adam gayet doğal bir biçimde hatırlarını soruyor, halaylarının nasıl geçtiğini öğrenmek istiyordu. Carissa ani bir ümitle, Buraya gelip sen de bize katılır mısın? diye atıldı. O sırada, böyle bir şeyin kendisini nasıl da rahatlatacağını düşünmekteydi,

Bağışla, diye karşılık verdi adam. Burada yapılacak çok iş var. Yardımcım, evlenip balayı yolculuğuna çıkarak beni yalnız bıraktı, biliyorsun. Ama yaptığı bu espriden sonra attığı kahkahaya Carissa kendinde katılacak güç bulamadı ne yazık. Başımı kaşıyacak vaktim yok, yavrum.

Genç kadın, Öbür işten herhangi bir haber var mı? diye sordu.

Zaten ben de bunun için aradım. Kocana söyle, kuşlarından birinin her an kafese girmesini bekliyoruz. Ama küçük olanı, şey... uçup gitti galiba. Günlerdir ortalarda görünmüyor.

Carissa bu açıklama biçimine içinden gülmeye başladı. Ama adamın, bu gizli dramın heyecanından gizlice zevk aldığını fark ediyordu. Cade kapı girişinde belirdiği sırada, Olur, kocama söylerim, diye karşılık verdi.

Kuşlan seyretmeye de devam edin bu arada. Bulunduğunuz yerde birçok... şey... ekzotik tür olabilir.

O sırada Cade yanma gelerek duvara yaslanmış, hiç utanmadan konuşmalarını dinlemeye başlamıştı. Motris, Bu durumun fazla uzamayacağını ümit ediyorum, diye devam etti. Seni çok özledim, Carrie.

Bu sözlerin Cade tarafından da duyulacağını düşünen Carissa yumuşak bir sesle, Ben de seni özledim, Morris, diye karşılık verdi. Cade'le konuşmak ister miydin?

Gereği yok. Verdiğim haberleri ona da ilet, yeter, iyi geceler, güzelim.

Genç kadın, İyi geceler, dedi. Karşıdan telefon kapandıktan sonra da, Sevgilim, diye ekleyerek Cade'e döndü. Arayan Morris’di. .

Ben de öyle tahmin etmiştim.

Ahizeyi yerine koyan Carissa salona doğru yürürken, Kuşlardan birinin yakında kafese gireceğini sana bildirmemi istedi. dedi. Küçük olanı ise galiba uçmuş. Bu sence mantıklı mı?

Genç adam karşılık vermeyince, Carissa dönerek ona baktı. Cade kapının eşiğinde duruyordu. Kaşlan hafifçe çatılmıştı. Sonunda, Öyle sanırım, diye mırıldandı. Morris'in açıklamasından anlaşıldığına göre, polis çete başkanmı her an yakalamayı umuyor galiba. Peşimdeki katilin onları eninde sonunda

birinci adama götüreceğini tahmin ediyorlar. Ama Gomez'in izini kaybetmişler herhalde.

Gomez mi?

Evet. Kanımı içmeye andiçen katil.

Morris, öyle birisinin burada olabileceğini düşünüyor. Bana, 'Kuşlan seyretmeye devam edin,' dedi.

Başka bir şey söyledi mi?

Söyledi, ama seninle ilgili değil. Onlar tümüyle özeldi.

Cade uzanıp onun elini tuttu. Demek Morris'i özledin ha?

Evet. Pek tabii.

Genç adam Carissa'nın elini ağzına götürüp parmaklannı öpmeye başladı. Bu davranış, fena halde şaşırtmıştı kızı. Cade, onun başparmağını ağzına alırken, Onun yerine ben geçemez miyim? diye sordu.

Dur... Yapma, Cade.

Cade onun parmağını dişleri araşma sıkıştırarak hafifçe ısırmıştı. Carissa, Canımı acıtıyorsun, diye itiraz etti. .

Cade onu çenesinden kavrayarak kendi başparmağını kızın ağzına soktu. Öyleyse sen de benim parmağımı ısır. Göze göz, dişe diş.

Carissa başını salladı. Aslında fena halde etkilenmeye başlamıştı. Ama bunu belli etmemek için sert bir sesle, Çocukça oyunlar oynayacak durumda değilim, dedi.

Çocuk değil, sevgililerin oyunu.

Benim sevgilim Morris. Ve sana bunca yaptıklarından sonra, onun evinde, benimle sevişmeye kalkışman hiç de onurlp bir davranış- değil.

Cade birdenbire onu bıraktı. Sonra soğuk bir sesle, Bunca yaptıklarından sonra mı? diye sordu. Morris, neler yapmış bakalım? Söylesene.

Eh... Kendini de tehlikeye atarak seni geri getirip burada, kendi evinde ağırladı. Polis, seni öldürmek isteyen adamın peşindeyken, güven içinde olabileceğin bir yer... t

Genç adam, Neden... diye Carissa'nm sözünü kesti. Neden?..

Neden mi?..

Evet. Morris, neden sevgilisini benimle sahte bir balayı geçirmesi için buraya gönderecek kadar cömertlik gösteriyor? Sana bunun nedenini açıklayayım, hayatım. Çünkü günün birinde ona bu borcu birkaç bin dolarlık faiziyle ödeyeceğimi umuyor da ondan. Bu fedakârlığına karşı, bir seri konser vermemi bekliyor. Doğru mu?

Carissa istemeye istemeye, Doğrudur sanırım, diye karşılık verdi.

Gerçekçi ol. Bunu sanmıyor, aslında bal gibi biliyorsun. Öyleyse, Morris'e ne borcum varmış? Ayrıca, dokunulmaz olduğunu bana söylemesi için onu sen uyarmadın mı? Kör yaşadığım yıllardan kalma, son derece keskin bir işitme duyum vardır. Konuştuklarınızı gayet iyi duydum. Morris yalnızca beni mutlu etmeni istiyordu,

Carissa. Aslında seni isteyerek aslanın pençelerine atmaktaydı, öyle değ'l mi?
Hayır. Olamaz. Morris benden, her istediğinde seninle yatağa girmeme...
... aldırır mı sanıyorsun? Cade'ln dudakları incecik bir çizgi İmlinde gerilmişti. Rol yapmayı bırak, Carissa. Benimle yatağa girmeno, Morris'in zerre kadar aldırmayacağının sen de farkmdasm.
Bu son söylenenler doğruydu gerçekten. Düşündüklerini yüzünden belli etmiş olmalı ki, Cade acı bir kahkaha atarak, Hem belki bu, ilk de değildir, dedi.
Ne demek istiyorsun?
Morris için burada, çeşitli erkekleri ağırlamıştan, öyle değil mi?
Carissa birkaç saniye boş gözlerle baktı ona. Ne demek istediğini anlayınca, ateş gibi yanan bir öfke dalgası kapladı benliğini. Bu ne ahlaksızlık, diye haykırırken elini kaldırarak hızla Cade'in yüzüne doğru savurdu.
Genç adam Carissa'nın bileğini havada yakaladı. Pençesi, çelik bir mengeneydi adeta. Kolunu büktüğü gibi onu divanın üzerine yuvarladı. Ama öfkeden kendini kaybetmiş olan Carissa, karşısındakiyle başa çıkamayacağını bilmeBİne karşın, yine de olanca gücüyle çırpmıyordu.
Cade, onu sonunda hareket edemeyecek bir hale getird^. Nefes nefese kalmıştı CariBsa. Yüzü kıpkırmızıydı. Ama zümrüt yeşili gözleri olağanüstü bir nefretle parıldıyordu, Cade Bakin bir sesle, Anladığım kadarıyla yanılmışım, dedi. Bağışla, Carissa.
Sonra doğrulup şömineye yaklaşarak üzerindeki mermere yaslandı. Kıza bakmıyordu. Oysa: Carissa'nın öfkesi birdenbire geçivermiş, bu duygusal boşalma sonucu gözyaşları gözlerini yakmaya başlamıştı. Cade ona doğru dönünce, başını çevirerek yüzünü yastıklara gömdü.
Hemen sonra erkeğin elini omuzunda hissetti. Cade onu döndürerek hayret verici bir rahatlamayla kendine doğru çekti. Carissa'nm direnişi çok zayıftı bu defa. Genç adam saçlarını okşuyor, usulca fısıldayarak onu yatıştırmaya çalışıyordu. Bir ara dudakları yanaklarına süründü. Sonra kızın dudaklarına kapandı.
Carissa hafifçe inledi. Eritici bir yumuşaklıktaydı bu öpüş. Sonra yavaş yavaş güçlenip şeh-vetlenmeye başladı. Garip bir sıcaklık, tehlikeli bir arzu gibi tüm vücudunu sarıyor, genç kadm farkına bile varmadan bu öpüşe karşılık veriyordu. Cade'in yavaşça yanına uzanıp bir eliyle baldırını okşamaya başladığını hissetti. Şimdi o yakıcı öpücükler, dudaklarından boynuna, oradan da göğüslerine doğru kaymaya başlamıştı.
Genç kadın önce Cade'in saçlarına dokundu. Sonra omuzlarını okşamaya koyuldu. Cade, onun elini tutarak avucunu öptükten sonra gömleğinin açık yakasından içeriye kaydırdı.
Carissa'nın kaşları hafifçe çatılmıştı. Cade geriye çekilerek onu süzdü. Merak etme, sevgilim, dedi sonra. Çok güzel gözlerin var. Kapkara ve üzgün...

Ama Cade, istemiyorum.
Hayır, istiyorsun. Beni istiyorsun, öyle değil mi, sevgili Carissa?
Cade'e karşı koyamayacak kadar güçsüzleşmiş olan Carissa. Evet... diye fısıldadı. Ama...
Bunları bırak şimdi, dedi Cade. Sonra yeniden dudaklarıyla dudaklarını örttü. Hadi gel, sevgilim. Sevişmemize yatakta devam etsek, çok daha iyi olacak.
Carissa birdenbire bu ihtiras büyüsünden kurtularak geri çekilmeye çalıştı. Hareketleri yumuşaktı önce. Ama Cade onu engellemeye çalışınca sertleşti. Hayır... diye mırıldandı. Hayır... Hayır... Hayır... Sesi giderek yükselen bir çığlığa dönüşüyordu.
Cade öfkeyle solumaya başlamıştı. Bağırmana gerek yok, dedi. Daha ilk söyleyişinde duydum. Bir taktik hatası yaptım, değil mi? Sana, hemen buracıkta sahip olmalıydım. Nasıl olsa burasının rahatsızlığını fark etmeyecek kadar kendinden geçmiştin. 1
Bu söylediğin çok canavarca bir şey.
Ama gerçeğin de ta kendisi. Beni istiyordun. Öyle söyledin.
Ama bu, benimle sevişmen için izin...
Gerçek şu ki, aslında bana her şey için izin verecek durumdaydın, Carissa. Uzanıp onu o-muzlarmdan kavrayarak kendisine doğru çekti. Yalan mı?
Sen... Sen ustasın. Zaten bu nedenle benimle sevişmeni istemiyorum.
Neden?
Benim düşünceme göre yanlış bir davranış bu?
Peki, düşüncelerin önemli mi? t Hem de pek çok.
Bir aşk serüveni için, tüm bunların ne gereği var?
-Ama, seninle bir aşk serüveni yaşamak istemiyorum ki.
-Neden? Sana, âşık rolü yapmadığım için mi?
Hayır. Bana âşık olmadığın, beni sevmediğin için. Hayatında tek bir kadım bile sevmedin sen. Kadınlar, onlarla eğlenemeyeceğin duruma geldiklerinde kolayca ıskartaya çıkardığın paçavralardan başka bir anlam taşımıyor senin için. Bu söylediklerim doğru, değil mi?
Cade, hüzünlü bakışlarla onu süzdü. Hayır. Belki bir dereceye kadar doğru, ama tümüyle değil. Çünkü sekiz yıl önce böyle olmamıştı. Yani seninle ilk tanıştığım zaman.
Carissa büyük bir hayretle bakakaldı. Ama beynini kurcalamaya başlayan kuşku onu öfkelendirmişti. Adi bir yalan bu, diye bağırdı.
Cade'in çenesindeki bir kas seğirmeye başlamıştı. Nereden anladın? diye sordu.
Buna inanmamı bekleyemezsin. O zamanlar, on yedi yaşında saf bir kız olduğum için belki de. Geçen gün söylemiştin. Bir kız, ilk âşığım unutamaz. Ama aynı olayı, senin için özel bir anlam taşıyormuş numarası yaparak

tekrarlayabileceğini sanıyorsan, bunu bir defa daha düşünmelisin. Artık, o kadar aptal değilim.

Sonra ayağa kalkarak, Cade’in öfkeli ruh haline aldırış etmeden hızla merdivenlere doğru yöneldi. Az sonra odasına kapanmış, bir aşağı, bir yukan dolaşıyordu. Yeni bir ağlama nöbetine tutulmamak için çenelerini sıkmaktan, dişleri ağrımaya başlamıştı. Kendi kendine, ‘O, tüm bunlara değmez,’ diye tekrarlıyordu. 'Bunlara değmez...'

ALTINCI BÖLÜM

Çarissa ertesi gün yine bakkala gitti. Kısa bir süre iÇİn de olsa, evden uzaklaşmaktan hoşnuttu. Alışverişini yaptıktan sonra, gözleri duvarda asil1 duran, tığla işlenecek kroşeye ilişti. Bunu alıP işlese, kendisini sürekli rahatsız eden gerginliği unutabilirdi belki de.

Büyük, kâğıt poşeti alıp kapıya yöneldiği sırada, mağazadaki müşterilerden biri, onu dikkatle süzmeye başlamıştı. Kendisinden az daha uzun, zayıf, sert yüz hatlarına sahip esmer bir adamdı bu.

Cafissa tedirgin oldu. Ama sonra bu fikri kafasında1 uzaklaştırdı. Gittiği yerlerde erkeklerin kendisine bakmalarına çoktan alışmıştı. Koşullardan ötürü her şeyden olmayacak anlamlar çıkarıyordu herhalde. Ama her olasılığa karşın, ®ve dönerken dikiz aynasından sık 6ik arkasın1 gözlemeyi ihmal etmedi. Kendisini izleyen kiÇbir araç yoktu. Bir ara, motosikletiyle Pat belirdi ve onu hızla geçerek az ilerde gözden kayboldu.

Diğerleri gibi olaysız geçen bir gündü bu. Akşam olduğu zaman yünleriyle tığı çıkarıp o gün satın aldığı kroşeyi işlemeye başladığında, Ca-de'in gözlerinde alaycı bir bakış belirmişti. Ne kadar da evcil bir halin var, dedi. Nedir oî Yoks bana bir şey mi örüyorsun?

Hayır.

Bütün günü böyle geçirmişlerdi. Bir süre sonra canı sıkılan Cade piyanonun yanma giderek önce tek parmağıyla bir şeyler çaldı. Sonra oturup, Carissa’nm ne olduğunu anlayamadığı gürültülü bir aşk şarkısına başladı. Bunu daha yavaş ve duygulu bir parça izlemiş, sonunda da kendi yapıtlarından biriyle bu küçük konser sona ermişti. Ama Cade’in huzursuzluğu geçmemişti anlaşılan. Birdenbire ayağa fırlayarak, Ben yürüyüşe çıkıyorum, dedi.

Beriim de gelmemi ister misin?

Eğer istiyorsan.

Eğer bir sakıncası yoksa, evde kalmak istiyorum

Gayet tabii.

Artık aralarında devam edegelen sürekli savaştan bıkmış gibi bir hali vardı. Kapıdan çıkarken Carissa, Yürüyüşe çıktığını, koruyuculara söylemeyi unutma, dedi.

öyle bir halt edecek değilim. Yalnız kalmak istiyorum. Canlan cehenneme.

Genç kadın, dış kapının kapanmasından birkaç dakika sonra hemen telefona seğirterek ko-nıyuculann kaldığı kulübeyi aradı. Cevap veren Pat’e, Mr. Franklin yürüyüşe çıktı, diye haber verdi. Ama yanında kimseyi istemiyormuş.

Onıı kollarız, merak etmeyin.

Ama biraz öfkeli.

Pat hafifçe güldü. Uyarınız için teşekkürler. Belli etmemeye çalışırız.

Eğer Cade telefon ettiğini bilse, öfkesinden herhalde küplere binerdi- Ama koruyucular kadar kendisinin görevi de buydu. Ona, herhangi bir zarar gelmemesini sağlamak... Zaten Cade' in karanlıkta tek başına olduğunu düşünmek, Carissa’yı yeteri kadar huzursuz ediyordu.

Ertesi gün Cade’in bu rahatsız hali hâlâ devam ediyordu. Yakınlardaki sıcak su kaynaklarından birine giderek yüzmek istediğini açıkladı bir ara. Koruyucularla Carissa, boşu boşuna onu yalnız başına gitmemesi için ikna etmeye çalıştılar. Son derece mağrur ve inatçı bir tutum içerisindeydi. Size, tek başıma gideceğimi söyledim, diye bağırdı. İzin falan istediğim de yok.

Koruyucular çıktıktan sonra Carissa, Herhalde benim de gelmemi istemiyorsundur? dedi.

Cade, Başka bir seçenek istiyor musun? dedi. Sonra hızla uzanıp kızın saçlarını eline dolayarak onu yanına çekti. Pekâlâ. Eğer bana hoşça vakit geçirtebileceksen, evde kalırız. Yoksa yüzmeye gidiyoruz. Dudakları, onun dudaklarına değecek kadar yakındı. Söyle bakalım, hangisini tercih ediyorsun?

Kendine olan güveni kaybetmeye başlayan Carissa onu itmeye çalışırken, Canımı acıtıyorsun, diye mırıldandı.

Ancak, buna aldırdığı yoktu aslında. Tek korkusu, erkeğin kendisine bu kadar yakın durmasına dayanamayıp, sonunda kendini onun kollarına atabileceğiydi. Cade saçlarını bırakınca bir iki. adım gerileyerek derin bir nefes aldı. Bana fazla bir seçim hakkı tanıdığın söylenemez, değil mi? Biliyor musun, arasıra senden nefret edip, seni öldürmeye yeminli olan o Go-mez adlı herife sempati beslediğim oluyor.

Göl suyu burada insanın çok hoşuna gidecek bir sıcaklıktaydı. Hem çok temizdi, hem de masmavi rengiyle pırıl pırıl parıldıyordu. Carissa çevreyi saran hafif sülfür kokusuna kısa sürede alıştı. Küçük havuzun bir ucundan diğerine tembel tembel yüzüyor, arasıra arkaüstü yatıp, gözyüzünü seyrederek dinleniyordu.

Birden Cade yanında belirerek onu yakaladığı gibi havuzun kenarına doğru yüzmeye başladı. Ayaklarını yere bastıkları zaman, su insanın göğsüne geliyordu burada. Kollarını Caris-sa’nın her iki yanından uzatıp, havuzu çepeçevre saran parmaklığı tutarak onu adeta kucakladı Cade. Gülümsüyordu. Yüzünün sert hatlarının değişip, bakışlarının yumuşaması ve göz kenarlarının hafifçe kırışması, kızın kalbini bir başka türlü çarptırmaya

başlamıştı. Bu gözlerin hiçbir şey göremediği zamanlar aklına geldi. Bunları düşünürken yüzü değişmiş olmalıydı. Çünkü Cade, ‘Ne oldu?’ dercesine bir kaşını kaldırmış, merakla bakıyordu. Başını hafifçe sallayarak, Bir şey yok, diye mırıldandı. Yalnızca artık... kör... kör olmadığın için çok hoşnudum.

Hayretle duralayan Cade ellerini çekerken, Ben de... diye karşılık verdi. Tam o sırada Carissa, onun arkasından hızla yüzen Pat’i gördü. Ona gülümsedi. Bunu fark eden Cade de merakla başını çevirdiği zaman, yanından kayan Carissa tüm gücüyle yüzerek ondan uzaklaştı.

Ama kolay kolay vazgeçeceğe benzemiyordu Cade. Kısa sürede Carissa’ya yetişerek önce ayak bileğini, sonra da belini yakaladı. Genç ka-dıjı da elinde olmadan bu oyuna katıldı, Çevrelerine su ve köpük saçarak itişmeye başladılar. Sonunda Cade onun beline sarılıp hareketsiz bıraktığı zaman, başı omuzunda, attığı kahkahalardan nefessiz kalmıştı Carissa. Cade, Pes ettin mi? diye güldü.

Evet. Hadi, artık bırak, dedi Carissa. Ama başını kaldırdığı zaman, Cade'in sanki bir şeyi yeni keşfetmişçesine kendisini garip garip süzdüğünü gördü.

Aynı anda Cade onu bıraktı. Carissa hemen sırtüstü yüzerek uzaklaştı ondan. Ama içerisinde bir boşluk hissediyordu. Çünkü aslında Cade’ in kendisini bırakmasını değil sonsuza kadar öpmesini istiyordu. Birden aklını başına toplayarak, 'Olamaz,' diye düşündü. Böyle bir çılgınlık yapmamalıydı.

Havuzdan çıkıp ıslak saçlarını sallayarak yürümeye başladı. Ve aynı anda da neredeyse birisiyle çarpışıyordu. Bir gün önce bakkalda kendisini seyreden adamdı bu. Yumuşak bir Amerikan şivesiyle, Merhaba, dedi. Bakm, yeniden karşılaştık.

Carissa boş bakışlarla hafifçe gülümsedikten sonra adamın yanından uzaklaştı. Kafasında kümelenen rahatsız edici düşünceler öylesine yoğundu ki, onu güç fark etmişti.

Giyindikten sonra Cade’in ya'nına geldi. Pat' le Stan, havuzun çıkışında konuşuyorlardı. Arabaya binerek kulübeye doğru yola çıktılar. Cade bir ara uzanıp Carissa’mn eline dokundu. Ama genç kadın elini hızla çekince, Ne oldu, Caris-sa? diye homurdandı. Yeniden kabuğuna mı çekiliyorsun?

O gece akşam yemeğinden sonra Cade yine 90
yürüyüşe çıkmak istedi. Ama bu defa, onun da gelmesinde ısrar ediyordu. Fazla diretemedi Carissa, Alacakaranlıkta yürümeye başladılar. Bir süre sonra, karşılarına çıkan tepenin üzerinde durmuş, hem sulan kararmaya başlayan gölü seyrediyor, hem de gecenin o kendine özgü seslerini dinliyorlardı. Cade başını hafifçe çevire-' rek alçak bir sesle, Nedir o? diye sordu.

Carissa bir şey işitmemişti. Ama dikkatle dinleyince farkına vararak, Kiwi kuşu, dedi usulca. Kendi adını bağınyor.

Hadi, gidip bakalım. Belki de onu bulabiliriz. .

Sonra ağaçların arasından yavaşça ilerlemeye koyuldular. Ama sık sık durarak, artık iyiden iyiye duyulan ıslık gibi sesin geliş yönünü kestirmeye çalışıyorlardı. Bu sırada Cade serbest olan eliyle, fenerin ışığını olanaklar elverdiğince maskelemekteydi.

Birdenbire, kuşla karşı karşıya geliverdiler. Genç adam elini çeker çekmez fenerin güçlü ışığı komik görünüşlü garip bir yaratığı aydınlatmıştı. Yumurta biçimindeki gövde, kürke benzeyen uzun tüylerle kaplıydı. Kaçabilmek için elinden geldiğince çırptığı ufacık kanatlan çok gülünçtü. Uzun ve kıvnk bir gaganın gerisinde iki tane küçük göz parlıyordu. Sonunda havalanarak gecenin karanlığına karıştı.

Kuş gözden kaybolunca Carissa, Şanslısın, dedi. Çünkü, artık kendine ait sayılan kiwi kuşunu görebildin.

Sonra geri dönmek istedi. Ama tam o sırada ayaklanna bir şey takıldı. Carissa dengesini kaybetmişti. Düşmemek için elini uzatarak bir ağaca tutundu.

Cade, genç kadın dengesini kaybettiği sırada hemen uzanarak öbür kolunu yakalamıştı. Sonra feneri yere doğru çevirdi. Bir sürü sigara izmariti ve bir de boş bira kutusu göze çarpıyordu.

Dünyanın bu en güzel yerlerinden birini böy-lesine kirleten insanlara karşı içinde bir öfke uyanan Cade ona dönerek, Bir şeyin yok ya? diye sordu.

Hayır. Yalnızca, avucuma bir kıymık battı sanırım.

Uzak bakayım elini.

İnce uzun bir kıymık, sağ avucuna saplanmıştı. Galiba benim ilk yardım bilgime yeniden ihtiyacın olacak, dedi Cade. Gidip bir cımbız bulalım.

Kıymığı hemen çıkarsak.

Şimdi elini sürme. Daha sonra. .

Ama genç adam, 'Gidip cımbız bulalım,' demesine karşılık bir türlü yerinden kımıldamıyordu nedense. Carissa hafifçe gülerek, Yolumuzu kaybettik, değil mi? diye sordu. Bu kadar bilgiçlik tasladıktan sonra Cade'in yolu bulamaması gerçekten gülünçtü.

Ama Cade, beklenmedik bir sertlikle, Çeneni kapa, diye homurdanınca gülmesi dudaklarında dondu. Ani bir öfkeyle,

Bağışla, dedi. Siz sanatçıların ne kadar alıngan olduğunuzu unutmuşum.

Cade, Göl şurada, diye işaret ettikten sonra dönüp ö yöne doğru yürümeye başladı. Az sonra, gümüşsü ay ışığı altında parlayan gölü Carissa da görmüştü.

Eve geldikleri zaman Carissa aceleyle banyoya doğru yürüdü. Kıymığı kendisi çıkarmak istiyordu. Ama Cade izin vermedi. Kıymığı ustaca çıkardıktan sonra ilaç sürüp bir de flaster yapıştırdı. Arkasından gayet ciddi bir tavırla, iyi geceler, deyip hemen aşağıya indi.

Cade'in bu alışılmadık tutumu birkaç gün sürdü. Gayet dalgın, sanki orada değilmiş gibi bir hali vardı. Ama aynı zamanda garip bir canlılığa da sahipti.

Kolay kolay fark edilmeyecek gürültüleri hemen işiterek hızla başını çevirip o yöne bakıyor, gizlemeye çalıştığı bir çeviklikle hareket ediyordu.

Carissa bir öğleden sonra yalnız başına yüzmek için göle gitmişti. Bornozunu giyerken yandaki ağacın üzerinde kümelenmiş on tane kadar, yeşilli kırmızılı küçük papağan gözüne çarptı. O kadar güzeldiler ki, ürkütmeden yanlarına sokulabilmek için ayaklarının ucuna basarak ilerledi.

işte, kayığa tam o sırada takıldı. Neredeyse düşüyordu. Daha önceden fark etmesi de olanaksızdı. Çünkü kayık ağaçların altına yerleştirilip üzeri de dallarla örtülmüştü. Heyecanlanmıştı Carissa. Kayığın böylesine gizlenmesi, esrarlı bir durumdu. Ve ağaçların arasında bir gölge belirince, şiddetle irkildi.

Bağışlayın, yoksa sizi korkuttum mü? dedi adam. Tıpkı alışveriş ettiği mağazada ve daha sonra da havuzda gördüğü gibi son derece zararsız bir görünüşü vardı.

Carissa, Korkuttunuz ya, diye karşılık verdi. Burada ne yapıyorsunuz?

Adam boynundan sarkan dürbünü işaret ederken, Kuşlan seyrediyorum, dedi. Galiba siz de aynı şeyi yapıyorsunuz. Gülümsedi. Şu papağanlar... Seyirlerine doyum olmuyor, değil mi?

Doğru. Şey... Kayık sizin mi?

Tabii. Bir şey mi oldu?

Yoo... Hayır, ama neden... böyle gizlendiğini merak ettim de.

Eee... Kuşları kandırabilmek için kuşkusuz. Gördüğünüz gibi, geçici bile olsa, saklanmak için gayet güzel bir sığmak görevi yapıyor.

Carissa kayığa yeniden bir göz attı.. Dallar, üzerinden yukarıya doğru gerçekten bir çadır oluşturacak biçimde yerleştirilmişti. İsteyen, buraya sessizce gizlenerek çevredeki vahşi doğayı, hiç belli etmeden seyredebilirdi.

Sonra adama döndü. Yalnız, korkanm özel araziye girmişsiniz, dedi.

Sahi mi? Bakın, bunu bilmiyordum. Lütfen bağışlayın. Burası sizinle, şey... kocanıza mı ait?

Aslında bir dostumuzun. Bu nedenle, yabancıların girmesine izin vermeye hakkımız yok.

Oh, anlıyorum. Belirgin bir isteksizlikle kayığın üzerindeki dalları temizlemeye başladı adam. Bir an önce gitsem iyi olacak galiba.

Koruyucu dedektiflerin, nasıl olup da bu adamı görmedikleri, kafasını kurcalamaya başlayan Carissa, Buraya ne zaman gelmiştiniz? diye sordu.

Oh, bu sabah, erkenden.

Bir hayli sabırlı olmalısınız. .

Adam, ona kısa bir göz attı. Sonra, Evet, sa-bırlıyımdır, diye karşılık verdi.

Carissa, adama yardım olsun diye dallan atmak için kayığın özerine eğildiği zaman, brandaya sanlı, uzun bir şey görmüştü. Sert bir sesle, Bu nedir? diye sordu.

O mu? Fotoğraf makinam için sehpa.

Az sonra kayığı beraberce suya indirmişlerdi. Adam biraz açıldıktan sonra ona el sallayarak veda etti. Carissa da eve doğru yürümeye başladı. Sonra Stan’le karşılaştı birden. Adam sordu. Arkadaşınız kimdi?

Arkadaşım falan değildi. Gerçek bir kuş göz-leyicisi. Bu sabah gelmiş. Onu görmemişsiniz.

Kuş gözetleyicisi olduğundan emin misiniz?

öyle sanırım. Çok açıksözlü bir hali vardı. Söylediğine göre, sabahın erken saatlerinde gelmiş.

Oysa sabaha kadar kıyıda nöbet tuttuk

Belki de nöbet arasında karaya çıkmıştır.

Olabilir. Ama yine de hoşuma gitmedi. Sizin o Mr. Franklin’inizin bağımsızlığına bu kadar düşkün olmamasını tercih ederdim.

Carissa gülümsedi. Adamın, düşündüğünü açıklamak içı'n daha sert bir söz söylemek istediğini anlamıştı. Çok huzursuz, diye cevap verdi. Belli bir yerde tutulmaktan hoşlanmıyor.

Eve geldiği zaman, Cade’i kulübenin önündeki açıklıkta buldu; elinde dürbünüyle çevreyi tarıyordu. Onu görünce, Nerede kaldm? diye sordu.

Yüzüyordum.

Sudan çıkalı yirmi dakika oluyor.

Papağanları seyrediyordum. Sonra, onun yüzündeki inanmaz ifadeyi fark edince, olanları a,nlatmamaya karar vererek, Her yaptığımın hc3abmı vermek zorunda mıyım? diye homurdandı ve hızla yürüyerek içeriye girdi.

Cade ertesi gün motorla göle açılmayı önerdiği zaman Carissa bunu reddetti. Ama genç adam tek başına da olsa, motorla gezinmekte kararlıydı. Verandanın gölgeli bölümüne yerleşen Carissa az sonra motorun küçük koydan çıkarak gölde yol almaya başladığını gördü. Koruyucuların bindiği motor da açılmıştı o sırada. Çevrelerinde başka tekneler de göze çarpıyordu.

Küçük motor bir süre gölün tam ortasında hiç hareketsiz durdu. Sonra burnunu kıyıya çevirerek ağır ağır yaklaşmaya başladı. Cade artık karaya çıkmaya karar vermişti anlaşılan.

Birden genç kadın, motorun tam burnunda suların havaya fışkırdığını gördü, önce iri bir alabalığın sıçradığını sanmıştı. Ama aynı anda çevrenin sessizliğinde bir tüfek sesi duyuldu. Oturduğu yerden fırlayıp kıyıya doğru koşarken bir el daha ateş edildi. Ve Cade'in öne doğru sendelediğini gördü.

Çılgına dönmüştü. Bir yandan olanca gücüyle koşuyor, diğer yandan da, Hayır... Cade... Hayır... diye haykırıyordu. Birden Cade’in motoru sanki canlanmış gibi hızla ileri atılıp keskin bir daire çizerek kıyıdan uzaklaşmaya başladı. İçinde Stan’le Pat’in bulunduğu tekne aniden hızlandı. Herkes bağrışıyor, bu gürültü motor seslerini bastırıyordu.

Koruyucuların motoru, birdenbire kıyıdaki ağaçların arasından fırlayan yeşil bir teknenin peşine takılmıştı. Büyük bir rahatlamakla, Cade'in de yeniden doğrulmuş olduğunu gördü.

Şimdi üç motor, delice bir hızla gidiyordu.

Ama bir süre sonra koruyucularla Cade kıyıya döndüler. Tekneden atlayan Pat, Onu kaybettik, diye homurdandı. Bu sırada Carissa yanaklarındaki yaşlan silmiş, biraz sakin olmayı başarmıştı. Motoru kiralamış, diye devam etti dedektif. Artık işe polisin kanşması gerek. Durumu gören bir sürü tanık var. Ama polisin saldırganı yakalama şansı pek yok sayılır. Hele böyle bir bölgede.

Genç adama bakmamaya çalışan Carissa, Ama Cade'in burada olduğunu biliyormuş, diye atıldı.

Evet. Geceyi, sizlerle beraber kulübede geçireceğiz. Polis korumasına alındıktan sonra da Mr. Franklin'le sizi buradan uzaklaştırmalıyız.

Koruyucular aceleyle aynldıktan sonra Carissa ilk defa Cade'in yüzüne baktı. Genç adamın gözleri parıldıyordu. Esmer yüzünde de belli belirsiz bir gülümseme vardı.

Carissa, onun vurulduğunu sanarak çılgın gibi kıyıya koşarken neler hissettiğini düşündü bir an. Sağ ve esen dönmelerini beklerken neler çekmişti. Ve şimdi de Cade, sapıkça denecek bir duyguyla, onun bu heyecanından ötürü kendi kendini eğlendiriyordu.

Carissa derin bir nefes aldı. Sonra, Tanrı seni kahretsin, diye homurdanarak kulübeye doğru koşmaya başladı.

Koruyucular çantalarını, uyku tulumlarını ve olta takımlarını kulübeye getirdiklerinde, çevreye sanki bir kuşatma havası hâkim olmuştu. Adaöılar kapı kilitleriyle pencereleri yeniden kontrol ederlerken, Pat, Başlangıçta burada kalmamız gerekirken, başka bir evde oturma fikri hiç hoşuma gitmemişti aslına bakarsanız, diye söylendi. İnatçı bir insansınız, Mr. Franklin. Sonunda fikrinizi değiştirmeniz çok hoşuma gitti.

Bu, balayı masalını sürdürmenin fazla bir anlamı kalmadı da ondan. Ayrıca sizleri, olduğunuzdan başka insanlar gibi göstermeye çalışmak da artık olanaksız.

İlk polis kuvvetleri olay yerine helikopterle eriştiler. Umulandan çok daha çabuk gelmişlerdi. Önceden bir hayli bilgi edindiği anlaşılan polis müfettişi onları sorguya çekerken, silahlı iki memur da kulübenin çevresinde nöbet tutmaya başlamışlardı. Müfettiş sordu.

Hiç kuşkulandığınız bir olay oldu mu? Çevrede dikkatinizi çeken birini gördünüz mü?

Cade, Korunun eve yakın bölümünde birisi dolaşmış olmalı, diye karşılık verdi. Sigara izmaritleri ve bir de boş bira kutusu gördük.

Pat, Carissa'ya dönerek, Bir de sizin kuş göz-leyiciniz var, dedi. Cade usulca sordu.

Hangi kuş gözleyicisi?

Pat, Bayan, size söylemedi mi? diye atıldı. Ama Cade cevap vermedi. Gözlerini Carissa'dan ayırmadan,

Hangi kuş gözleyicisi? diye tekrarladı.
Carissa, fena halde ürktüğü için Cade’in bakışlarından kaçınarak müfettişe dönüp, o yabancı Amerikalıyla karşılaşmasını anlattı. Cade'in sert bakışları kendisini bir an bile rahat bırakmadığı için, heyecanından bir iki defa kekelemişti.
Müfettiş gerekli her şeyi öğrendikten sonra oradan ayrıldı. Carissa hemen yemek yapmaya girişti. Pat’le Stan’in orada olmalarından çok hoşnuttu.
Yemekten sonra salonun bir köşesine çekilerek kroşesini işlemeye başladı. Cade oturmuş gitarıyla bir şarkı mırıldanıyor, Pat'le Stan de zaman zaman dışarıya çıkarak nöbet tutan iki polis memuruyla konuşuyorlardı.
İşini bırakıp yatmak üzere yerinden doğrul-duğu sırada vakit geceyansına gelmişti. Cade de kalktı. Beraberce basamakları tırmanmaya başladılar. Carissa sahanlığa geldikten sonra tam kendi odasına girecekken birden kolunun sımsıkı tutulduğunu hissetti. Senin odanda mı, yoksa benimkinde mi kalacağız? diye sordu Cade.
Nee?..
Söylediğimi duydun.
Sen neden söz ediyorsun, Tanrı aşkına? Biz seninle asla aynı odada kalmadık. Böyle bir şeyi başlatmaya da hiç niyetim yok.
Ama başlatacağız. Uyurken elimi tutmanı istiyorum.
Çok komik. Aslında bugünkü olay seni hiç korkutmadı. Aksine hoşuna bile gitti.
Ya senin?..
Benim hiç hoşuma gitmedi.
Olabilir. Her şey planlandığı gibi yürümüyor, değil mi?
Evet.
Aklını takma. Belki başka sefere şans daha çok yardım eder. Postu kolay deldirmem ben, sevgili küçük düzenbaz,’ Gomez yakalanıp deliğe tıkılıncaya kadar gözümün önünden hiçbir yere ayrılamazsın.
Carissa, dili tutulmuş gibi konuşamadı bir süre. Sonra titrek bir sesle, Tanrı aşkına, ne demek istiyorsun, Cade? diye sordu.
Bu masum ifadeni beğendim. Çok iyi. Ama bu tavrı takınmakta çok geç kaldın. Öğleden sonra arkadaşın beni vuramadığı için nasıl sinirlendiğini o kadar belli etmemeliydin.
Bu öyle beklenmedik bir şoktu ki, Carissa sahanlığın, ayakları altında sallandığını sandı. Düşmemek için gözlerini yumarken, Neler söylüyorsun, diye inledi. Ama Cade'i etkilemedi bu. Onu kaba bir biçimde kendi odasına sokarken,
Gir bakalım şuraya, diye homurdandı.
Cade, lütfen... Carissa nefes nefese konuşuyordu. Çılgınlık bu. Çok yanlış düşünüyorsun.

Öyle mi? Düşüncemin yanlışlığını kanıtlaya-bilmen için önünde upuzun bir gece var. Ama bu arada, hiçbir tehlikeye de atılacak değilim.
Cade, inanılmaz bir şey bu. Gomez'le nasıl ilişki kurmuş olabilirim?
Bunu bilemem. Ama evvelki gün slcak su havuzuna gittiğimizde onunla konuştuğunu biliyorum. Ayrıca, dün onunla buluşacağını anlamamam için elinden geleni yaptığından da eminim. Bunu havuzda mı ayarlamıştınız?
Ben hiçbir şey ayarlamış falan değilim, Cade. Yanı, Gomez o adam mıydı? Peki, nasıl oldu da havuzda onu tanıyamadm? Çünkü bu konuda hiçbir şey söylememiştin.
İlk gördüğümde tanımadım. Ama bugün motorla peşine düştüğümüzde hiç kuşkum kalmadı. Ateş eden Gomez'di. Havuzda konuştuğun adam da oydu. Motor gezintisine neden katılmadığını artık çok iyi anlıyorum.
Carissa dikkatle, Sen ne demek istiyorsun? dedi.
Herhangi bir şekilde Gomez'le ilişki kurdun. Ya da o şenle kurdu, bilemiyorum. Beni buraya kadar izledikten sonra, büyük bir olasılıkla alışverişe gittiğin günlerden birinde de seninle konuştu herhalde.
Carissa, mağazada kendisini dikkatle süzen adamı hatırlayınca, birden dehşete düştü. Yüzü kıpkırmızı kesilmişti. Cade tatsız bir kahkaha attı. Aslına bakarsan, İyi bir aktris sayılmazsın, şekerim. Unuttuğun bîr şey var. Beni ilk kandırdığın zaman, kördüm.
Carissa ümitsizlik içerisinde, Bu doğru değil, diye haykırdı. Zaten her şey bir yana, neden Gomez'e yardım edeyim? Senin ölmeni istemiyorum ki.
Öyleyse, yüzmeye tek başına gittiğin gün, o adamla karşılaştığım söylemeyi neden tam zamanında unutuverdin? Neden bugünkü suikasttan sağ ve esen olarak kurtulup sahile çıktığım zaman, 'Tanrı seni kahretsin,' diye bağırdın? Bana ateş eden adamı birkaç defa gördüğünü, müfettişe neden açıklamadın?
Bunun önemli bir şey olabileceğini düşünemedim. Cade... Tüm bu söylediklerine inanamazsın. İşe mantıksal açıdan bakarsan, ölmeni istemem için doğru düzgün bir neden gösterebilir misin?
Ben de bunu keşfetmek istiyorum zaten. tri-yan gövdesiyle kızın üzerine yürüdü, Carissa arkasındaki duvarla önünde dağ gibi yükselen Cade'in arasında sıkışıp kalmıştı. Para için mi yaptın? diye sordu Cade. Yoksa, intikam almak amacıyla mı? Ölmemi isteyecek kadar benden nefret mi ediyorsun, Carissa?
Hayır. Delirmişsin sen Cade. Senden nefret etmiyorum.
Sahi mi? Öyleyse, bunu kanıtlamak ister misin?
Carissa, Hayır, demeye çalıştı. Ama Cade onu omuzlarından kavradığı gibi kendisine doğru çekip dudaklarını acımasızca onunkilere yapıştırdığı için başaramadı bunu. Sonunda Cade başını geri çektiği zaman usulca, Bırak beni, gideyim, diye fısıldadı.
Neden? Öldürtmeye çalıştığın erkek tarafından öpülmek çok mu dokundu?

Seni öldürtmeye falan çalışmıyorum. Ama böyle düşünen bir adam tarafından öpülmek, bana gerçekten dokunuyor.
Cade gözlerini kısarak onu bir süre süzdü. Carissa'nın içinde hafif bir ümit,ışığı belirmişti. Cade kendisine inanacaktı galiba. Ama o birden başını çevirerek, Yatakta sen yatarsın, dedi. Ben iskemlede oturacağım.
Carissa tereddüt etti. Ama başka seçeneği yoktu galiba. Sonunda iskarpinlerini çıkararak karyolaya uzandı. Bir süre düşündükten sonra, Madem senin aleyhinde komplo kurduğumdan bu kadar eminsin, neden polise anlatmadın? diye sordu.
Kendime göre nedenlerim var. Ayrıca, henüz sağlam bir kanıt bulamadım.
- Demek elinde kanıt yokken bile çeşitli yargılara varabiliyorsun?
Daha seni yargılamış değilim. Mantıksal bir kuşku nedeniyle bazı önlemler alıyorum, o kadar.
Bu, bir düşünce farklılığı sorunu öyleyse.
Hayır, ölüm-kalım sorunu: Üstelik bahis konusu olan da, benim hayatım.
Peki, Gomez seni neden öldürmek istiyor?
Cade bu soruya karşılık vermedi. Bir süre bekleyen Carissa, onun konuşmayacağını kestirince, İşin içinde bir kadın var, değil mi? dedi. Seni, bir kadın yüzünden öldürmek istiyor.
Pek tabii. Yoksa sana anlatmadı mı?
Neyi?..
Karısına tecavüz edip, ondan sonra da öldürdüğümü.

YEDİNCİ BÖLÜM

Carissa'nın vücudu birdenbire buz gibi oldu. Gerçeği sezebilmek amacıyla Cade'i dikkatle süzerken, Bunu kabul ediyor musun? diye fısıldadı.
Tanrı korusun. Ben, kendimi bildim bileli hiçbir şeyi kabul etmemeyi kendime ilke edin-mişimdir.
Carissa lafı fazla uzatmadan kestirip attı. Söylediklerine inanmıyorum.
Cade'in gözleri bir an hayretle parladı, Sonra, Ne kadar tatlısın, dedi alay edercesine. Ve karşılığında da, Gomez'i tanımadığım söylediğin zaman, sana inanmamı bekleyeceksin, öyle mi? Kusura bakma, güzelim, ama bu böyle olmaz.
Carissa öfkeyle ayağa kalkarak onun karşısına dikildi. Hiç kimseye inanamıyorsun. Doğru yoldan öylesine sapmış ve o kadar çarpıtılmışsın ki, içtenliğin hiçbir türüne inanmıyorsun. Senin için gerçekten üzülüyorum, Cade. Ünlü, başarılı ve zengin olabilirsin. Ama aşk, dostluk ya da inanç gibi gerçekten değerli hiçbir şeye sahip değilsin. Olamazsın da. Ayrıca, hiçbir kadınla gerçek bir ilişkiye de giremezsin. Çünkü ihtiyaçlarını karşılayabilme olanağın yok.
Çok ileri gittiğinin farkındaydı, Ama aldırmıyordu artık. Ne var ki, Cade'in gözleri öfkeden, ateş gibi yanmaya başlamıştı. Onu hızla yatağa iterek olanca gücüyle üzerine yüklendi. Demek bir kadm aşka muhtaçtır? diye

homurdanıyordu. Ona aşkı veremem. Ama bir değişiklik olarak buna ne dersin?

Ve sert ağzı, tüm direnmelerine karşın kızın dudaklarını buldu. Sol eliyle saçlarını tutarak kendisini kurtarmasını engellemişti Cade. öbür eliyle de göğüsleriyle kalçalarını okşamaya başladı. Sonra elleri bluzunun altına kayarak çıplak göğüslerini avuçladı. Daha fazla dayanamayacağını hissediyordu Carissa. Önüne geçemediği bir istekle kollarım onun boynuna sardı. Bunun üzerine Cade’in öpüşleri Carissa’nın dudaklarından boynuna, omdan da göğsüne doğru kaymaya başladı. Sonunda genç kadm, göğüslerinin öpüldüğünü hissederek derin bir iç geçirdi. Birden soluğu kesilir gibi oldu.

Tam o sırada kapınm şiddetle vurulduğunu işiterek ikisi de irkildiler. Cade usulca küfrederek doğrulurken, Carissa da aceleyle bluzunu düzeltmeye çalışıyordu. Dışardan Pat'in sesi yansıdı.

Her şey yolunda mı, Mr. Franklin?

Sırtüstü dönen Cade, Carissa’nın kızarmış yanaklarını alaycı gözlerle süzerken, Yolunda sayılır. diye karşılık verdi. Pat’in ayak seslerinin uzaklaşmasını beklediler. Sonra Cade, karyoladan kalkmaya çabalayan .Çarissa’ya dönerek, Buraya gel, dedi.-Ve onu çektiği gibi yeniden altına aldı. Demek sana, ihtiyacın olanı veremem? diye homurdandı. İhtiyacını bilmiyorum, ama şu anda canının istediği her şeyi rahatlıkla verebileceğimden de eminim.

Sonra hızla ayağa kalktı. Carissa yorgun ve bitkin bir biçimde yatağın üzerinde yatıyordu. Hakarete uğramış, küçük düşmüştü. Olduğu yerde yüzükoyun dönerek yüzünü yastıklara gömdü. Cade sordu. Ağlıyor musun?

Hayır. .

Birden, erkeğin yeniden yatağa yaklaştığını hissederek tüm vücudu kasıldı. Ama onun yanına uzanmadı Cade. Üzerine bir battaniye örtmüştü. Genç adam garip bir sesle, Hadi, artık uyu, diye mırıldandı.

İnanılacak gibi değildi, ama Carissa gerçekten birkaç dakika sonra deliksiz bir uykuya daldı.

Sabahın erken saatlerinde, Cade’in kendisini sarsmasıyla uyandı. Bir polis memurunun sürdüğü arabayla Auckland’e geri döneceklerdi. Carissa hazır olur olmaz hemen yola koyuldular. Genç kadın önde, Cade ise arkadaki iki polis memurunun arasında oturuyordu. Kendilerini izleyen bir başka polis arabası da onlara eşlik etmekteydi. Araba anayola çıkarken, yalnızca üç hafta kadar önce yapmış oldukları gece yolculuğunu hatırladı Carissa. O günden bu yana öyle şeyler olmuştu kİ.

Uzun bir yolculuk oldu. Uzun ve sıkıntılı... Sonunda Morris’in apartmanı önüne geldiler. Asansörle yukarıya çıktıklarında kapıyı Morris açtı. Geniş salona girdiler; orada biri daha vardı. Başka bir polis müfettişiydi. Çeşitli planların yapılması, sorular sorulması ve bazı olayların tartışılması gerektiği anlaşılıyordu. Carissa durumu yavaş yavaş çözmeye başlamıştı. Katilin,

Cade’in şimdi nerede olduğunu bilmesini istemişlerdi. Suçluyu gölde yakalayamamışlardı, ama çalıntı bir araba, anayolun çeşitli yerlerinde kurulmuş olan polis barikatlarından birine çarptıktan sonra terk edilmiş olarak bulunmuştu. Yetkililer, adamın polis ağını yararak Auck-land’e dönmeyi başardığını düşünmekteydiler. Bir taksi şoförü, Gomez’in tanımına uyan bir müşteriyi arabasına aldığını ihbar etmişti. Demek şimdi tüm sorun, suçluyu ürküterek ortaya çıkmasını sağlamaktı.

Bunları öğrendikten sonra ciddi bir sesle, Adamı yakalamak için Cade’i yem olarak mı kullanacaksınız? diye sordu.

Müfettiş ifadesiz bir sesle, Mr. Franklin, tümüyle güvencede olacak, dedi. Çevremiz polis kuvvetleriyle sarılı. Ama Gomez’de, biraz... dikkatsiz davrandığımız izlenimi uyandıracağız. Ve onu, tam eylem sırasında yakalayacağımızdan eminim.

Yani, Mr. Femand’ı tam öldürmek üzereyken mi?

Öyle sayılmaz. Ama Gomez’i, taammüden cinayet girişimi sırasında yakalamak istiyoruz. Bu, hayli uzun bir ceza yemesini sağlar. Aksi takdirde onu suçlamamız çok güç olacak. Çünkü onu kimse elinde bir tüfekle, ya da ateş ederken görmüş değil. Cade döndü. Bu arada, Amerika’daki büyük patronla adamlarının yakalandığını da bildirmek isterim. Patronun ifadesine göre, adamımızla ilişkisini çoktan kesmiş. Şimdi, Gomez'in kendi başına hareket ettiği kesin, Yani onu yakaladığımız zaman, görevini devralması için yerine bir başkasını göndermelerinden çekinmenize gerek yok. ,

Bu gerçekten rahatlatıcı bir haber. Ama Go-mez’i neden terk etmişler acaba?

Çetenin Melboume’a gönderdiği kişi başarılı olamayınca, işi, emirlere karşı gelme pahasına, kendisi üstlendiği için olsa gerek. Çünkü patron onu oraya, bir başka görev için göndermiş sanırım. Hafifçe duraladı. Amerikalı meslektaşlarımız, Gomez’in çete aleyhinde ispiyonculuk edebileceğini umuyorlar.

Onun ağır bir cezaya çarptırılmasını istemenizin bir başka nedeni de bu, öyle değil mi, müfettiş bey?

Doğrusunu isterseniz, biz elimizden geleni yapmaya çalışıyoruz.

Cade birdenbire ayağa kalkarak pencereye doğru yürüdü. Çeteye katılmadan önce Gomez’ in tam on yıl dürüst bir hayat sürdüğünü biliyor muydunuz?

Müfettiş tereddüt etti. Sonra, Bunu nereden biliyorsunuz? diye sordu. Bu on yıl içerisinde tutuklanmamış olması onun...

Genç adam, Dürüst bir hayat sürüyordu, diye kestirip attı. Bana, karısı söyledi. Ayrıca onun, çetenin önerilerini reddettiğini de anlattı. Oysa, isteklerini Gomez’e kabul ettirebilmek için karisma ve çocuğuna kötülük yapacaklarını söyleyip onu tehdit etmişler.

Olabilir. Çok pis yöntemleri olduğunu biliyorum.

Biliyor musunuz?..
Yani, tahmin ediyorum. Anladığım kadany-la karısı ölmüş. Sizi öldürmek istemesinin nedeni bu, değil mi? Kadın... Şey... Sizin arabanızda ölmüştü yanılmıyorsam.
Bu doğru. Gomez de çeteye, bu olaydan sonra katıldı. Beni öldürmesine yardımcı olacaklarını umuyordu. Karısının ölümü onu dengesiz-leştirmişti.
Koşullar... Çok talihsizce... Bunu kabul ediyorum, ama adam da katilin biri.
Bazı ülkelerde bu, duygulara kapılarak işlenmiş bir suç olarak nitelendirilir. Beni öldürmeyi başarabilse bile... '
Müfettiş hafifçe gülümsedi. Sizi öldürebil-mesi için ona fırsat vermemizi söylemeye çalışmıyorsunuz herhalde?
Daha ölmeyi arzuluyor sayılmam, diye güldü Cade. Ama çok çekmiş bir adamdan intikam almayı da istemiyorum. Amerika'dan ayrılmadan önce defalarca Gomez'le ilişki kurup onunla görüşmeye çalıştım. Ancak yalnız telefonla konuşabildik. Onda da yalnızca beni tehdit edip, hakkımda neler düşündüğünü tüm açıklığıyla söyledi. Benim anlattıklarıma aldırış bile etmiyordu. Ama yüz yüze gelirsek, belki beni dinler. Sözün kısası, sizin fikrinizden hoşlanmadım müfettiş bey. Adamlarınızın bu işin peşini bırakmalarını istiyorum.
Salona bir sessizlik çökmüştü birdenbire.. Son- ' ra müfettiş, Bağışlayın, dedi. Ama bunu yapmam olanaksız. Çünkü adam hem burada, hem de Amerika'da polisçe aranıyor.
Peki, bu sizi ilgilendirir. Ancak, şahsımla ilgili olan polis korumasının kaldırılmasını istiyorum.
Bu karara hem müfettiş, hem de Morris itiraz ettiler. Ama Cade, Nuh diyor, peygamber demiyordu. Polis koruması için onu fazla zorlamaya
Hangi kadının?
Gomez'in karısının... Yoksa hatırlayamıyor musun?
Yoo... Hatırlıyorum. Carlotta... Seni neden ilgilendiriyor?
.
Genç kadın omuzlarını silkti. Ben her tür şeyle ilgilenirim. Aslında bu, görevimin bir bölümü sayılır.
O sırada Morris kapının aralığından başını uzatarak, Çay mı istiyorsunuz, yoksa kahve mi? diye sordu.
Carissa ayağa kalktı. Sana yardım edeyim, dedi adama. Ama dudaklarını yakan soruyu Ca-de'e soramamıştı ne yazık. 'Carlotta'yı seviyor muydun?' diyememişti...
Ama bunun cevabım zaten bilmesi gerekmez miydi? Hayatta kimseyi sevmeyen bir insandı Cade. Ancak, öyleyse neden Carlotta'nın kocasına yardım etmek için hayatım tehlikeye atıyordu.
Müfettiş, Carlotta'nın Cade'in arabasında öldüğünü söylemişti. Arabayı Cade kullanırken bir kaza sonucu ölmüş olmalıydı. Belki de Gomez, Cade'i

salt bu nedenle suçluyor, onun sorumlu olduğunu düşünüyordu. Yoksa kabahat gerçekten Cade'de miydi?

Cads'in kahvesini getirirken, Morris de tost ve peynir dolu bir tabakla onu izliyordu. Oturup yapay bir doğallık içerisinde bunları yiyip içmeye başladılar.

. Tabaklar boşalınca, Carissa bunları toplayarak mutfağa götürürken Cade'in kendisini izlediğini gördü. Olayların heyecanı içerisinde, onun güvenini kaybettiğini unutmuştu. Bunu hatırlayınca fena halde üzüldü. Ama yine de, Arka kapıdan kaçacağımı falan mı sandın? diye sordu. Ya da havlu sallayarak suç ortağıma işaret vereceğimi?..

Kimbilir... dedi Cade. Sonra onun hayret dolu bakışları altında havluyu alarak, kızm yıkadığı bulaşıkları ustalıkla kurulamaya koyuldu. Bu, Cade'in kuşkulu kişiliğine o kadar ters düşen bir davranıştı ki, Carissa birden isterik kahkahalarla gülmeye başladı. Cade sert bakışlarla onu süzerken, Komik olan nedir? diye sordu.

Açıklamam olanaksız, dedi Carissa. Aslında hiç de komik değil zaten.

Doğruydu bu. Biri Cade'i öldürmeye çalışırken, o, polis korumasını da reddetmişti. Carlotta'nın ölmüş olması da gülünç değildi. Birden akima gelen bir fikirle, Carlotta'nın çocuğuna ne olmuştu? diye sordu.

Herhalde anneannesiyle yaşıyordur. Carlotta beni görmeye geldiği zaman, onu annesine bıraktığını söylemişti.

Konuyu açtığına pişman olan Carissa, Anlıyorum, diye mırıldandı. Kadın, sevgilisini ziyarete gelirken çocuğunu da birlikte getiremezdi kuşkusuz. Cade sordu.

Öğrenmek istediğin başka neler var bakalım?

Ben yalnızca çocuğu düşünmüştüm. Çocukları severim. Başlarına bir şey geldiğinde yetişkinlerin onlara yardımcı olmaları gerektiğini düşünürüm hep.

Cade anlaşılmaz bakışlarla onu süzmeye başlamıştı. Carissa da ona bakınca, kişiliğine aykırı bir davranışla gözlerini kaçırdı, bulaşıkları kurulamaya devam etti.

Carissa evyenin tıkacını çıkardı. Suyun akıp gidişini seyrederken, bir yandan da, 'Yine uzun bir gece yaşanacak,' diye düşünüyordu.

Carissa odasına erkenden çekilmek istiyordu aslında. Uyumak amacıyla değil, Cade'le birlikte olmanın verdiği gerginlikten kurtulmak için bunu düşünmüştü. Ama Cade damdan düşer gibi, satranç oynamayı önerdi. Üstelik gözlerinde, bunun kabul edilmesini beklediğini gösteren uyarı pırıltıları vardı. Bunun üzerine Morris gidip nefis bir satranç takımı getirerek sehpalardan birinin üzerine yerleştirdi. Bir süre seyretti onları. Sonra, yatmaya gideceğini söyledi. Gece yarısı olduğu zaman kalkıp nöbet tutacaktı.

Adam gittikten soıra Carissa satranç tahtasını iterek, Bütün gece beni uyutmayacak mısın? diye sordu. .

Yorgun musun?

Evet. Güç bir gün geçirdik.
Peki. Yalhız, oda kapını açık bırak. İşitme duygumun çok keskin olduğunu da sakın unutma.
Carissa aceleyle bir duş alıp ipek geceliğini giydikten sonra yatağa uzandı. Oda kapısı aralık duruyordu. Bir süre dönüp durduktan sonra, uyu-yamayacağım anladı. Tam o sırada kapı açıldı ve eşikte Cade’in gölgesi belirdi.
Genç kadın olduğu yerde doğruluverdi. Sonra ıslık gibi bir sesle, Yine ne istiyorsun? diye sordu.
Hiç... Yalnızca kontrol ediyordum. Son beş dakika içerisinde hiç kımıldamadın da.
Carissa öfkeyle dönerek yüzünü yastığa gömerken, Oh, çekil git başımdan, dedi. Ama Cade odaya girmişti aksine. Karyolaya yaklaştığı sırada genç kadın doğrularak, Git buradan, diye fısıldadı.
Cade karyolanın kenarına otururken, Paniğe kapılma, diye söylendi. Sana dokunmam.
Paniğe kapıldığım yok. Beni korkuttuğunu falan da sanma. _
öyle mi? Gülümseyince, bembeyaz dişleri parladı. Demek başka nedenlerden ötürü senin sinirine dokunuyorum.
Neden söz ettiğini anlayamadım.
Morris’in tanımlamasıyla senin kendine özgü davranışların arasındaki farktan söz ediyordum. Morris senin serinkanlı, yetenekli ve kuşumuz bir yardımcı olduğunu söylemişti. Oysa benimle olduğun zaman duygusal, alıngan ve uçan bir izlenim uyandırıyorsun. Bazen baş döndürücü ve ihtiraslı bir kadın, az sonra da korkudan ödü patlamış küçük bir kız kişiliğine sahipsin.
Davranışlarım seni hayal kırıklığına uğrat-tıysa...
Öh, bunu söyleyemem. Bunu aynca hayli... heyecanlandmcı buluyorum.
Cevap vermedi Carissa. Birden benliğini kaplayan bir heyecan dalgasıyla savaşmaya başlamıştı. Cade yumuşak bir sesle, Bir konu hakkında gerçeği söylemeni istiyorum, diye mırıldandı.
Gerçeği söyleyeceğime inanıyor musun?
Son sekiz yıl içerisinde beni nasıl hatırlamıştan? Nefretle mi? Oh, acımasızca davrandığımı biliyorum. Ama bunun, benim için jde bir yenilik olduğunu anlaman gerek. Hayatımda o güne kadar bir bakireyle hiç sevişmemiştim.
Demek Carissa'nın özel hlr yeri olduğunu açıklarken tümüyle yalan söylememişti. Bu, seni rahatsız mı ediyordu? diye sordu genç kadm.
Ettiğini biliyorsun. Karşılık alamayınca devam etti. Evet... Soruma cevap vermedin.
Seni hiç düşünmemeye çalıştım aslında. Hatırlamak istediğim hiçbir şey yoktu.

Hiçbir şey mi?..
Ne olabilirdi ki?.. Utanç, aşağılanma, hakaret, ıstırap... Bunlan neden hatırlamak isteyeyim?
Cade hiç kımıldamadan oturuyordu. Ama Carissa, onun fena halde sarsıldığını anlamıştı. Sonunda, Bağışla, dedi genç adam. Gergin bir sesle konuşuyordu.. Eğer yaşın daha büyük olsaydı, tüm bunların çaresini kolayca bulurduk. Ya da bilmem gerekenleri daha önceden... Birden durarak başka bir şey sordu. Umarım benden sonraki sevgilin daha... doyurucu olmuştur?
Uzun süredir yapmaya çalıştığı rolden artık iğrenen Carissa acı bir sesle, Hangi sevgiliden söz ediyorsun?.. dedi. Senden başka kimse olmadı ki.
Cade birden nefesini tutarak uzanıp sehpanm üzerindeki abajuru yaktı. Nee!..
Carissa başım öte yana çevirerek gözlerini sımsıkı yumdu. Kimse olmadı, dedim. Senden başka sevgilim olmadı.
Cade, Seni bu kadar mı incitmiştim? diye fısıldadı. Tanrım... Benden böylesine nefret etmene şaşmıyorum artık.
Sonra ışığı söndürerek sert adımlarla odadan çıktı. Carissa'nm gözlerinden yaşlar süzülmeye başlamıştı...

SEK İZ İNCİ BÖLÜM

Carissa duyduğu bir gürültüyle uyanmış olmalıydı. Pencerenin yanındaki iriyan gölgeyi görünce de gözleri faltaşı gibi açılıverdi. Sonra kendisini yatıştırmaya çalışırken, Cade, diye fısıldadı.
Gölge birdenbire hareket edince, genç kadm, bunun Cade ya da Morris olmadığını anlamıştı. Battaniyeyi üzerinden attığı gibi fırlayıp yalınayak kapıya doğru seğirtti. Bir yandan da avazı çıktığı kadar haykırıyordu.
Ama adam umulmadık bir çeviklikle atılarak Carissa'yı sımsıkı yakalayıp onu kendisine yasladı. Sonra genç kadm kendisine hiç de yabancı gelmeyen bir sesin, Elimde bıçak var, dediğini işitti. Çırpınmayı bırak, sesini de kes.
Cade kapıyı itip ışığı yaktığı sırada Gomez, kızı esir alöıştı bile. Elindeki bıçak pırıl pırıl parlıyordu. Cade bunu görünce olduğu yerde çakıldı kaldı. Peşinden gelen Morris, Ben telefona... diye başladı, ama Gomez sert bir sesle onun sözünü kesti.
Eğer telefon etmeye kalkarsanız, bu kız ölür.
Cade'in yüzü öfke ve heyecanla gerilmişti. Bırak onu Gomez, diye bağırdı. Senin düşmanlığın kıza değil, bana. Siyah gözleri tehlikeli bir biçimde parlıyordu. Eğer ona bir zarar verirsen, seni polise teslim etmem, Gomez, kendi ellerimle öldürürüm. Hem o zaman, seni bir an önce öldürmem için bana yalvarırsın.
Adam anlamlı bir sesle, Senin dalgan, öyle mi? diye homurdandı.
Hayır. Yalnızca sıradan bir kız, o kadar. Aramızdaki sorunla onun hiçbir ilgisi yok.
Sanmam. Kızm, sana ait olduğu anlaşılıyor.

Carissa tam bu sırada, Yanılıyorsunuz, Mr. Gomez, diye söze karıştı. Aslında beni, size yardım eden suç ortağmız sanıyor.

Adamın eli biraz gevşer gibi oldu. Ama genç kadın daha bundan yararlanmayı düşünemeden onu yine sımsıkı kavramıştı. Gomez, Cade'e dönerek, Bu kız bana nedep yardım etsin? diye sordu.

Cade soğukkanlılıkla, Çünkü o da benden nefret ediyor, dedi. Bırak onu, gitsin.

Demek benim u kadar budala olduğumu sanıyorsun? Sen av kulübesindeyken, o da seninle beraberdi.

Morris, Bu hanım benim yanımda çalışıyor, diye atıldı. Mr. Fernand'a eşlik etme fikri aslında yalnızca bana aittir.

Adam şaşkın bir biçimde duraladığı sırada Cade, Buraya beni ele geçirmek için geldin; Gomez, diye bağırdı. Onun için kadınların arkasına saklanmayı bırak da...

Saklandığım falan yok.

Peki, öyleyse kadınlardan yararlanmayı bırak. Carlotta'ya da aynı şekilde davranırdın.

Carissa, kendisini saran kolun birden alabildiğine gerildiğini hissetti. Adam öfkeyle soluyordu. Bu sırada Cade, Karını kullanırdın, değil mi, Gomez? diye devam etti. Onu bana sen gönderip vücudunu satmasını istedin.

Adam, yaralı bir vahşi hayvan gibi haykırarak Carissa'yı bir yana savurduğu gibi hızla Cade' in üzerine atıldı. Aynı anda Morris de hareket-lenmiştî. Cade birden çömeldi. Sen karışma, Morris, diye bağırırken de ansızın Gomez'in bi-.leğine güçlü bir tekme attı. Sonra dengesini kaybeden adamın bileğini sımsıkı kavrayıp onu havada bir çember gibi çevirerek hızla yere çarptı. Gözle izlenemeyecek kadar çevikti. Birkaç saniye sonra doğrulduğu zaman Gomez'ın bıçağı, Cade' in elinde parıldıyordu. Sakin bir sesle, Şimdi... ayağa kalk bakalım, diye homurdandı. Seninle biraz konuşacağız.

Carissa, kapının zilini o sırada işitti. Morris kapıya doğru giderken Cade onu dürdürdü. Müfettişe, her şeyin normalleştiğini söyle, ama kapıyı sakın açma. Sonra Gomez'e döndü. Yandaki odaya geç ve otur.
Bu arada Morris kapıyı açmadan, dışardaki polis memurlarıyla tartışıyordu. Sonunda Cade olduğu yerden, Ellerinde arama emri olmadan kimse eve giremez, diye bağırdı.

Sonra genç kadına döndü. Bir şeyin yok ya, Carissa?

Hayır. İyiyim.

Birden eşikte Morris belirdi. Çilerinde arama emri var, Cade, diye homurdandı. Eğer kapıyı açmazsak, bu defa beni, bir suçluyu koruma suçundan tutuklayabilirlermiş.

Carissa, Cade... diye itiraz etti. Bırak, polis onu götürsün.

Olmaz. Söyle onlara, bana yarım saat süre versinler.

Sonunda polisler bu öneriyi kabul etmek zorunda kalmışlardı. Cade Morris'e döndü.

Eğer istiyorsan, gidebilirsin.

Adam başını salladı. Cade bu defa da genç kadına sordu. Ya sen, Carissa?..

Ben de kalıyorum.

Pekâlâ. Biriniz, Mr. Gomez'e içki hazırlayabilir mi acaba?

Morris bir kadehe içki doldururken, Gomez onu kuşkulu gözlerle süzüyordu. Cade sordu. Sigara içer misin?

Adam, hayır anlamında başını salladı. Hayret edilecek bir biçimde, Carissa'yı kandırdığı o günkü zararsız kuş gözleyicisine benziyordu, Cade usulca, Karın için söylediklerimden ötürü bağışla, dedi. Ama üzerime saldırmanı sağlamak için başka bir yöntem bulamadım. Aslında sadece görmek amacıyla gelmişti.

Bunun üzerine Gomez öyle yakası açılmadık küfürler sıralamaya başladı ki, birden kıpkırmızı kesildi Carissa. Ama Cade, adam susana kadar sabırla beklemişti. Sonunda, Şimdi değişiklik olsun diye, bir defa da karşındakini dinle, diye homurdandı. Kannın ruhuna eziyet etme. Asla benim metresim olmadı. O sana âşıktı aslında. Zaten yalnız bu nedenle gelip benden para istedi.

Gomez, Karşılığında bir şey almadan ona neden para veresin ki? diye bağırdı. Öldüğü zaman çantasındaki çeki gördüm. Binlerce dolarlık bir çek... Bu parayı ona, başından defetmek için vermiştin, değil mi?

Hatyır. Biz Carlotta'yla daha çocukluğumuzda tanışıyorduk. Kız kardeşimin arkadaşıydı. Ama bir süre sonra hem onu, hem de kız kardeşimin izini kaybettim. Carlotta beni, gazetelerdeki haberlerden bulmuş. Gelip, seni ve çocuğunuzu alarak yepyeni bir hayata başlayabilmek için paraya ihtiyacı olduğunu söyledi. Senden korkuyordu, Gomez. Çeteye girmenden, çocuğunun babasının bir suçlu olmasından korkuyordu. Ümitsizliğe düşmüştü. İşte bu nedenle, gerekli para için aklına ben geldim.

Yan parayı, duru, dururken ona verdin. Buna inanmamı mı bekliyorsun? öyleyse arabanda ne arıyordu? Kaza süsü vererek çarpıp Carlotta' yı öldürdüğün arabanda...

O gerçekten bir kazaydı, Gomez. Kabahat de öbür arabanın şoföründeydi. Polis sana bunu...

Polismiş... Polis yalnızca parası olanları savunur. Yoksa Carlotta'yı, verdiğin çeki kuljanama-sın diye kasten mi öldürdün?

Saçmalama. O kazadan menajerimle ben kıl payı kurtulduk. Günlerce hastanede tedavi gördük. Ama Carlotta önde oturduğu için çok kötü yaralanmıştı. Üzgünüm... Ama ne ben, ne de başkası onu yeniden hayata döndüremez.

Gomez hiç sesini çıkarmadan Cade'i süzüyordu. Genç adam, Gerçeği söylüyorum, diye ısrar etti. Yemin ederim. Carlotta bu parayı, eski günlerin

hatırı için istedi. Bunu ona verdim. Karşılığında tek aldığım, teşekkürden başka bir şey değildi, inan bana. '

Ama neden ona bir iyilik yapasın?

Çünkü Carlotta bir zamanlar kız kardeşimin arkadaşıydı. Kız kardeşim on üç yaşında evden kaçtıktan sonra ondan hiçbir haber alamadım. Yaşayıp yaşamadığını bile bilmiydrunı. Ona yardım edebilecek kadar ün ve para sahibi olduğum zaman ise, iş işten geçmişti. Ama orada olsa, Car-lotta'ya yardım etmemi isteyeceğini biliyordum. Tüm neden, bu kadar basit işte.

Gomez başını sallıyordu. Ama inanmamaktan çok, hayretler içinde kalmıştı. Ancak yine de, Hayır, dedi. Hayır, Bu anlattıklarına inanmam olanaksız.

Bunun üzerine Cade soğuk bir sesle, Karının vücudunu sattığına inanmayı tercih ediyorsun, öyle mi? diye sordu.

Gomez ayağa fırladı. Ama Cade de kalkmıştı aynı anda. Bıçak elinde soğuk soğuk parlıyordu. Erkekler birbirlerini süzerlerken Carissa titrek bir sesle, Lütfen, Mr. Gomez... diye söze karıştı. Size gerçeği söylediğini anlayamıyor musunuz? Karınıza âşıktınız. Size ihanet etmesini on dan beklemiyordunuz aslında. Ve öldüğü için de nefret dolusunuz. Ama nefretin hiçbir yaran yok. Bu, Cade'in kabahati değildi. Sizin de öyle. Kimseyi suçlayamayız, Mr. Gomez.

Gomez birden iskemleye çöküverdi. Başını elleri arasına almıştı. Acı içerisinde, Biliyorum, diye inledi. Biliyorum...

Cade elindeki bıçağı yandaki sehpanın üzerine fırlattı. Carissa, Gomez'e yaklaşarak yanında diz çöküp elini onun dizine dayadı. Adam onun parmaklarını kavrayarak ıstırapla, O kadar güzeldi ki... diye inledi. Carlotta... Karım... ölmeyecek kadar güzeldi.

Carissa, Çok üzgünüm, diye fısıldadı. Küçük kızınız ona benziyor mu?

Rita... Evet, tıpkı annesi... Onu çok özlüyor.

Sizi de özlüyordur. Bir an önce ona dönmeniz gerekmez mi?

Doğru. Ama çok budalalık ettim ben. Hapisten çıkana kadar anneannesinin... yanında... rahat... rahat edeceğini sanıyordum. Derin bir nefes alarak Cade'e döndü. Artık kapıyı açarsanız iyi olur herhalde.

Peki. Kapıyı aç, Morris. Müfettişe de, Mr. Go-mez'in kendisiyle konuşmak istediğini söyle.

Müfettiş yanlarına geldiği zaman fena halde alınmış bir hali vardı. Hele, tutuklananlara söylenen alışılmış uyarıyı Gomez'e tekrarlarken, Cade, Lütfen söyler misiniz, arkadaşım Mr. Go-mez'i neyle suçluyorsunuz? diye sorunca adam birden allak bullak oluverdi.

Nee?.. Arkadaşınız mı?

Mr. Gomez'i buraya benim davet ettiğimi a-çıklasam herhalde daha iyi olacak.

Davet mi ettiniz? Elinde bir bıçakla pencereleri zorlasın diye mi?

Bunu mu söylemek stiyorsunuz? Cade önemsemez bir tavırla sehpanın üzerindeki bıçağı aldı. Bu, benim bıçağım, müfettiş bey. Eğer inceletmek zahmetinde bulunursanız, üzerinde rahatlıkla parmak izlerimi bulabilirsiniz.

Ondan kuşkum yok, Mr. Femand. Yani bu adamın sizi ne bugün, ne de bir başka zaman tüfekle ateş ederek öldürmek istemediğini anlatmak istiyorsunuz, sanırım. Demek onu mahkemeye vermeyeceksiniz.

' Taammüden cinayet girişimi nedeniyle mi? Bu çok ciddi bir suçlama, müfettiş bey. Elimde çok sağlam kanıtlar olmaksızın böyle bir şeye cesaret edemem doğrusu.

Ben de, Mr. Franklin. Ama sizi, polisi yanıltmaya çalışmakla suçlayabilirim?

Bu doğru. Ama fazla bir şey kazanacağınızı sanmam. Oysa Mr. Gomez, Amerika'daki meslektaşlarınızın. çok ilgilendiği bir konu hakkında işbirliği yapmaya hazır.

Müfettiş buna sevinmişti işte. Polislerle Gomez gittikten sonra, Morriskendisini divanın üzerine atarak derin bir nefes aldı. Cade, Carissa'ya döndü. İyi misin? ,

Evet. Ama bir kadeh içki içerim doğrusu.

Morris gidip içkileri hazırlamaya başladı. Cade'in hiçbir zaman müşfik davranmadığını hatırlayan Carissa merakla, Onun için üzülüyorsun, değil mi? dedi. Cade onu sert bakışlarla süzdü.

İşin otopsisini ertelesek nasıl olur? Biraz uyumak istiyorum.

Ben de, diye esnedi Morris. Divan tümüyle emrine hazır, Cade. Sonra kalkarak odasına çekildi. Genç adam hâlâ yerinden kımıldamamıştı. Dalgın dalgın elindeki bıçakla oynuyordu. Camsa,

Bunu hatıra diye mi saklayacaksın? diye mırıldandı.

Kimbilir. Belki... Genç kadın yatak odasına gitmek üzere salondan çıkarken bakışları hâlâ onu izlemekteydi. Sonunda,. Sana güvenmediğim için beni bağışla, diye mırıldandı. Eğer bir yararı olacaksa, inanmayı çok istediğimi açıklayabilirim. Ama...

Ama sen kimseye inanmazsın, değil mi? Biliyorum. Özellikle de bana.

Sabah uyandığı zaman, Carissa içinde bir sıkıntı hissetti. Haftalardır süren gerginlik kaybolmuştu. Buna sevinmesi gerekirdi, ama yalnızca, Cade'in gideceğini, kendisinin de, onun biraz sevip sonra da bıraktığı kızlardan biri olacağını düşünebiliyordu. Ama bu defa savaşı kaybetmişti Cade. Carissa'yı fiziksel olarak istemiş, ancak genç kadm onu reddetmeyi başarmıştı. Oysa Carissa onu fizikselden de öte duygularla arzulu-yordu.

Giyinip salona geçtiğinde, Morris'i orada kendisini bekler buldu. Adam, Cade karakola gitti, diye açıkladı. Bana, şehrin en iyi avukatını bulmamı söyledi. Sonra da avukatı alarak Go-mez'le konuşturmaya götürdü. Ona gerçekten yardım etmek istiyor. Ne düşündüğümü bilmek ister misin?

Ne düşünüyorsun?

Şu Carlotta'yla aralarında gerçekten bir şeyler varmış galiba. Yoksa, Gomez’i kurtarmak için neden bu kadar çırpınsın? Sonuç olarak, adam onu öldürmek istiyordu.
Belki de Carlotta, yaptığı kaza sonucu öldüğü için vicdan azabı duyuyordur.
Ama sana söylemedi mi? Arabayı Cade değil, menajeri Jack Benton kullanıyormuş.
Öyle mi? Fakat Gomez’e, arabayı kendisinin kullandığı izlenimi veriyordu.
Farkındayım. Karışık bir kişiliğe sahip, değil mi?
Morris kahvaltıyı hazırlarken, Carissa düşüncelere dalmıştı. Yemek bittiği zaman, adam, Ben büroya gitmek zorundayım, dedi.
Ben de gelebilir miyim? diye sordu Carissa. Cade döndüğünde evde olmak istemiyordu.
Olmaz. Burada kalıp Cade geldiğinde onu ağırlamanı istiyorum. Ayrıca, sakın gözünün önünden kaybolmasına izin verme. Amerika'ya dönmeden önce bir sözleşme imzalaması gerek. Bana söz verdi.
Söz verdiyse, bundan dönmez, merak etme.
Sözleşmeyi elime almadıkça rahat edemem. Yalnızca sana güveniyorum, Carrie. Cade döner dönmez beni ara.
Morris gittikten sonra Carissa aynanın karşısına geçerek kendisini inceledi. Yüzü yorgun ve sapsarıydı. Ağzının yanında çizgiler belirmiş, gözlerinin altı hafifçe morarmıştı. Oturup dikkatle makyaj yapmaya koyuldu. Az sonra saçlarını pırıl pırıl parlayıncaya kadar fırçalamış, dudaklarına da pembe ruj sürmüştü. Gözkapaklarma hafifçe yeşil far uyguladı. Sonra mavi yeşil karışımı ipek naylon elbisesini giydi. Gözlerinin rengiyle nefis bir uyum sağlamıştı bu kıyafet. Zil çalıp kapıyı açmaya giderken gayet serinkanlı ve kendisine h&kim bir havaya bürünmüştü. Cade içeri girerken nazik bir ilgiyle, îşler nasıl gitti? diye sordu.
Fena değil. Bu arada Carissa’yı tepeden tırnağa alıcı gözlerle süzüyordu Cade. Anladığım kadarıyla, Gomez hafif bir cezayla kurtulacak. Çünkü polisle işbirliği yapmaya gayet hevesli.
<-Sen de aleyhinde ifade vermedikten sonra.
O da var tabii.
O kadar dalgın ve kayıtsız konuşuyordu ki, Carissa yavaş yavaş sinirlenmeye başlamıştı. Kahvaltı ettin mi? dedi.
Evet. Karakolda aynca bir fincan da kahve içtim. Tüm yaptıklarımdan sonra, müfettiş bana yalnızca ekmek ve su vermeyi tercih ederdi herhalde.
Peki, bir içki alır mısın?
Şimdi değil, Carissa.
Sakin, ve doğal hareket etmeye çalışan genç kadın dönüp telefona doğru yürüdü. Sen gelir gelmez Morris’e haber verecektim.
Daha değil. Seninle konuşmak istiyorum.
Ama ona söz verdim. Hem seni gerçekten görmek istiyor, hem de...

Tam numarayı çevirmeye başlamıştı ki, Cade ahizeyi elinden alarak yerine koydu. Bu davranış kızdırmıştı Carissa'yı, Ama bir şey söyleye-meden genç adam, Sana, 'daha değil' dedim, diye homurdandı. Morris'le sonra görüşeceğim, istediği sözleşmeye sahip olacak.
Ama senin canın istediği zaman...
Evet, öyle.
Kendi bildiğin gibi hareket etmek istiyorsun, değil mi, Cade?
Bu konuda İddiaya bile girebilirsin. Ama sen öfkelenmişsin galiba. Gözlerinin rengi şu anda zümrüt yeşili oldu. Sydney'deki garsonu hatırlıyor musun?
Carissa arkasını dönerek, Hayır, diye homurdandı. Cade hafifçe güldü.
Bal gibi hatırlıyorsun işte.
Peki, hatırlamak istemiyorum öyleyse.
Cade, O geceyle ilgili hiçbir şeyi hatırlamak İstemiyor musun? diye mırıldandı. Dudakları genç kadının şakağından ağzının kenarına kadar kayar gibi inmişti. Ya bunu?.. Aynı anda dudakları sert bir öpüşle Carissa'nın dudaklarını Örttü. Carissa damarlarında çılgın gibi akan kanı hissetmemek için olanca gücünü kullanmak zorundaydı artık. Oysa Cade yalnızca eğleniyordu. Sonunda onu itip uzaklaşmayı başararak, görmeyen gözlerle yolunu bulup balkona çıktı.
Cade onu izliyordu. Balkon kapışma yaslanarak, Benden ne istiyorsun, Carissa? diye mırıldandı.
Bana verebileceğin hiçbir şeyi...
Âşık olmasını bilmediğimi söylemiştim.
Demek bunu anlamıştı. Ona karşı duygularını keşfetmişti öyleyse. Erkeğin, veremediği sevgiye karşı duyduğu özlemin farkındaydı. Kınlan gururunun yarattığı öfkeyle dönerek, Senin aşkını istediğim yok, diye bağırdı. Oh, evet. Kulübede, arasıra beni etkilediğin oldu. Bunda, yok olan çocukluk günlerimin hatıraları da rol oynadı tabii. Ama bana güvenmediğini söyledikten sonra bunlar tümüyle yıkıldı. O, sonun başlangıcıydı, Cade. Ama artık her zamanki çevremize döndük. Sen garip, bencil ve kendini beğenmiş bir insansm. O Gomez denilen zavallıyla neden uğraştığını da anlayamıyorum. Ama sanırım bu defa da bağışlayıcı bir Tanrı rolü oynamak istiyorsun sanırım.
Söyledikleri, affedilebilecek gibi değildi. Özür dilemeyi düşündü Carissa. Ama Cade' in acı kahkahası onu durdurdu. Tam anlamıyla değil. diyordu genç adam. Aslında bu küçük bilmeceyi daha nasıl çözemedin şaşıyorum. Sözgelişi, Gomez'in aleyhinde tanıklık yapıp onu uzun bir süre içeri tıktırsam, çıktığı zaman bana karşı duyduğu nefret kat kat artacaktı. Yani sorunu çözmeyip yalnızca ertelemiş olacaktım. Ama şimdi, hayat boyu beni dostu kabul edecek. Ayrıca, onu mantıklı düşünmeye yönelterek bana dün

gece yardım ettiğin için teşekkür ederim. Sonunda durumu senin o küçük ve içten konuşman çözümledi

Carissa'nın midesi bulanmaya başlamıştı. Ama o sözlerim gerçekten içtendi, diye söylendi. Sen içten konuşmuyor muydun? Ona yardım etmek istediğini sanmıştım.

İstedim. İnsan hayatına karşı büyük saygım vardır, Carissa. Tabii, her şeyden önce, kendi hayatıma...

Carlotta... Carlotta hakkında söylediklerin doğru muydu?

Temelde doğruydu. Ama bir iki küçük ayrıntıyı atladığım için suçlu sayılmam herhalde. Ailesine lekesiz bir hayat sürdürebilmek amacıyla benden para istediği doğru. Kocasıyla çocuğuna da gerçekten çok bağlıydı. Ama... Alayla gülümsedi, ...ama kocasının sanmasını istediğim kadar da bir fazilet örneği sayılmazdı hani. Aslına bakılırsa...

Carissa, Daha fazlasını dinlemek istemiyorum, diye onun sözünü kesti. Bir zamanlar, kadınlarını parayla satın aldığını söylemiştin. Carlotta hayli güzelmiş herhalde. Bu kadar yüklü bir para ödediğine göre.

Sonra Cade'in cevap vermesine fırsat bırakmadan yanından geçip Morris'e telefon ederek sanatçının beklediğini haber verdi.

Morris geldiği zaman yemeğe oturdular. Sofrada Carissa, Cadele elinden geldiği kadar konuşmamaya çaba gösteriyordu. Neyse ki Morris bunu fark etmeyecek kadar dalgındı. Yemek bittikten sonra genç kadın masayı toplarken, Morris de sözleşmeyi cebinden çıkarıp Cade'e uzatmıştı. Sanatçı kâğıtları uzun uzun inceledi. Sonra da dolmakalemini Çıkarıp çeşitli yerlerine notlar yazarak bazı değişiklikler yaptı üzerlerinde, Sonunda karşılıklı olarak sözleşmeyi imzala-düar. Cade, Morris'e döndü. .

İşin parasal yönüyle ilgili ayrıntıları Jack'le beraber çözümlersiniz. Geceyi bir otelde geçireceğim. Uçağım sabah erkenden hareket ediyor.

Sonra hep birlikte aşağıya inip Morris'in arabasına binerek yola koyuldular. Carissa, önde gevezelik eden iki erkeğin konuşmalarına hiç karışmıyordu. Bir süre sonra Carissa'nın evinin önünde durdukları zaman, Cade arabadan inerek kızm kapısını açtı. Teşekkür ederim, Cade, dedi Carissa. İyi yolculuklar, iyi şanslar.

Cade, onun uzatmış olduğu eline aldırış bile etmemişti. Onun çenesini kaldırarak dudaklarından öptü. Sonra, Şimdilik hoşça kal, tatlı Carissa, dedi. Teşekkürler. Her şey için...

Araba hızla uzaklaşırken genç kadın hâlâ kaldırımda duruyordu.

DOKUZUNCU BÖL Ü M

Carissa, o gün kendi kendine izin vermeyi dü-şündüyse de, sonra bundan vazgeçerek büroya gitti. İşiyle uğraştığı takdirde Cade'i düşünmeyeceğini umuyordu.

Ama tüm umutları boşa çıktı. Ne kadar çok çalışırsa çalışsın, onu unutamıyordu bir türlü. Zaman zaman gülümsüyordu, ama yüzü çoğunlukla asıktı.

Günler aynı düzenle geçmeye başlamıştı. Ama Carissa'yı en fazla rahatsız eden, uykusuz geçen gecelerdi. Gerçi kimseye bir şey belli etmemeyi başarmış sayılırdı, ama daireyi paylaştığı kız arkadaşı kendisini iyi hissedip hissetmediğini sormuştu bir defasında. .

Ve Cade'in gidişinden yaklaşık bir ay kadar sonra, Morris, büroya gelen Carissa'yı uzun uzun süzdü. Arkasından, Biliyor musun, Carrie, dedi, bir tatile çıkma zamanın geldi galiba. Neden işler fazla yoğun değilken gitmiyorsun? İki hafta kadar işlerle ben uğraşabilirim. İstersen av kulübesine de gidebilirsin. Bomboş duruyor.

Carissa, Bir şeyim yok, Morris, diye karşılık verdi. Son haftalar biraz yoruldum, hepsi bu.

Oysa işler her zamankinden fazla sıkışık da değil. Aslında şu Fernand olayından sonra büroya döneceğin yerde, birkaç gün tatil yapmalıydın, Gerçi şimdi sözünü etmeye gerek yok ama bir süre sonra Cade'in konser turnesi için gerekli rezervasyonları yapıp tüm düzenlemeleri gelecek ay içerisinde bitirmemiz şart. Sen şimdi tatile çık. Döndüğün zaman bu işlerle uğraşmaya başlarsın.

Olmaz,

Nee... Anlayamadım.

Bağışla, Morris... Aslında bunu çoktan söylemesi gerekirdi. Uzun süredir düşünüyorum. İhtiyacım olan, şey, izin ya da tatil değil, işimi tümüyle değiştirmek. Buradaki tekdüzelik ve aynı baskılardan artık sıkıldım. Şey... işten ayrılacağım, Morris.

Eğer Morris'e vursaydı, adam bu kadar hayret etmezdi herhalde.. Sen... ama... ama Carrie, bu olanaksız, diye kekeledi.

Bulunmaz Hint kumaşı değilim ya. Bir başka yardımcı da benim yaptıklarımı rahatça yapabilir.

Ama bu istediğin olanaksız diyorum sana. Peki, sen ayrılırsan, Cadiz Femand sözleşmesi ne olacak?

Carissa sesinin titremesine engel olmaya çabalarken, Sözleşmeye ne olmuş? diye sordu. Reıervasyonlarla diğer düzenlemeleri bir başkası da.^

Hayır, hayır... Anlamıyorsun. Yoksa sözleşmeyi okumamış mıydm?

Birden irkilen Carissa, Yoo... diye karşılık verdi. Okumadan dosyaya koydum. Zaten ne fark eder?

Buraya bak... Kulübede, ikinizin arasında neler geçtiğini bilmiyorum ama...

Bir şey geçmedi, Morris. Hiçbir şey...

Peki, peki, bağışla. İlkelerine bağlı biri olduğunu biliyorum. Ne var ki, sözleşmede yer alan o cümlecik var ya... Herhalde sana kulübede bir iki defa asıldı, öyle değil mi?

Carissa, Yorum yok, dedi soğuk bir sesle. Sen, sözleşmedeki hangi cümlecikten söz ediyorsun?
Bunu, senin yanında yazdı. Konser için çıkılacak olan turnede, seni muhakkak yanında istiyor. Carissa Martin, Morris'in vekili olarak Ca-diz Femand'a eşlik edecek. Yoksa, canı istediği an sözleşmeyi iptal edebilir.
Carissa boş gözlerle ona:bakıyordu. Peki ama, neden? diye mırıldandı.
Ben nereden bilebilirim, canım?
Her neyse... Yine de yeni yardımcın benim yerimi almak zorunda. Cadiz Femand da bununla yetinsin.
Carrie, yetinmeyeceğini bal gibi biliyorsun. Seni, isminle istedi. Yani, istediği sensin, Mor-ris'in herhangi bir yardımcısı değil.
'İstediği sensin'... Bu sözler beyninde acı acı yankılandı Carissa'nın. Ne kadarlık bir süre için istiyordu acaba? Bir gece için mi, yoksa turne boyunca mı?.. Cade'in isteklerinin ne kadar geçici olduğunu çok iyi öğrenmişti. Morris'e dönerek sordu.
Benden, ne yapmamı istediğinin farkında mısın acaba?
Adam gücenmiş gibiydi. İlkelerine aykırı bir şey yapmanı söylemiyorum, diye mırıldandı. Belki adam sana kapıldı. Daha önce de hu çeşit olaylarla karşılaşmıştın. Ve eğer onunla av kulübesinde başa çıkabildiysen, turne boyunca çevrenizde. bir sürü insan olacağı için, durumu rahatça idare edebilirsin.
Morris, anlamıyorsun. Yapamam... İşten ayrılmak istiyorum.
Başka bir iş buldun mu?
. Daha değil. Zaten aramadım bile.
Öyleyse, burada bir iki ay fazla çalışman ne fark eder ki? önerdiğim tatile çık, Carrie. Döndüğünde de şu turneyi benim için yap. Ondan sonra, işten ayrılma konusunu belki bir defa daha düşünmek istersin.
Morris, gerçekten...
Bu turneye çok para bağladım, Carrie. Fer-nand'm nasıl bir insan olduğunu da belki benden iyi biliyorsun. Heriften hoşlanıyorum, ama çetin ceviz olduğu da bir gerçek. Turneden vazgeçebilir, Carrie. Bunun altından kalkamam.
Böylece genç kadm, Morris'in söylediklerine uymak zorunda kaldı. Adamın ısrarlarına daya-namadrğı için önce av kulübesine gitti. Ama burada canlılıklarını koruyan o kadar hatıra vardı ki... Her yerde Cade'i görüyor, şarkı söyleyen sesini işitiyor, geceleri yattığı zaman onun öpüşlerini, okşayışlarını özlüyordu.
Dört gün sonra eşyalarını topladığı gibi, izninin geri kalan bölümünü kardeşi Clive'm yamn: da geçirmek düşüncesiyle Invercargill'e uçtu. Ama kardeşi, iş gereği uzaklarda çalışmak zorundaydı. Yine de Carissa'yı evine yerleştirip bazı dostlarıyla tanıştırdı. Burada zaman çabuk geçiyordu. En azmdan, av kulübesi çok uzaklarda kalmıştı.

İzni bitip işe döndüğü zaman, Morris onu tepeden tırnağa süzdü. Gerçi herhangi bir yorumda bulunmamıştı, ama onda, umduğu gibi bir değişiklik göremediği de kesindi.

Carissa, diğer gerekli düzenlemelerin yanı sıra rezervasyonları da yapmaya başlamış, otellerde Cade için iki yataklı bir daire ayırtmıştı. Artık kör olmamasına karşın, demek hâlâ Jack'den ay-rılamıyordu. Ama bir de tek yataklı odanın tutulmasını istemişti Cade.

Cade'in geleceği gün Carissa havaalanına gitmemek için çeşitli bahaneler ileri sürdü. Ama Morris bunları dinlemedi bile. Sanatçıyı birlikte karşılamalarım savunuyordu. Cade'in uçaktan iner inmez Carissa tarafından VIP salonuna alınarak orada hemen kısa bir televizyon röportajı düzenlemesi, arkasından da oteline götürülmesi gerekmekteydi.

Karşılaşmaları, Carissa'nın umduğundan kolay oldu aslında. Morris, Cade'in elini heyecanla sıkarken, genç adamın kara gözleri Carissa' nmkilerle buluşmuştu. Son derece yakışıklı ve rahat bir hali vardı sanatçının. Sonra Jack Ben-t.on'ı fark ederek, onun neşeli gülümsemesine cevap verdi Carissa.

Aynı anda Cade'in gülümseyerek elini Jack'in arkasına doğru salladığım gördü. Ve esmer, siyah saçlı genç bir kadın, sanatçının yanma geldi. Carissa. tek yataklı odanın herhangi bir yardımcı ya da sekreter için ayırtıldığını sanmıştı. Ama şimdi Cade'in kolunu genç kadının omuzuna nasıl sardığını görünce, yanıldığını anlamakta gecikmedi. Kalbi yerinden fırlayacakmış gibi çarpmaya başlamıştı.

Sonra Cade Carissa'ya dönerek, Bu, Rita, diye tanıştırdı. Kalabalıktan rahatsız olur, Onunla ilgilenir misin lütfen?

Carissa gülümsedi, ama bunu nasıl başardığını kendisi de bilmiyordu. Bir robot gibi elini uzattı. Aynı zamanda VIP salonuna davet edildiler.

Carissa görevinin Rita'yı basından uzakta tutmak olduğunu sezdiği için onu tenha bir köşeye götürdü. Gevezelik ederek Rita'nın sıkılmasını önlemesi gerektiğini de biliyordu. Ama sanki dili tutulmuş gibiydi. Allahtan Rita bu duruma aldırmadı bile. Bakışları Cade'in üzerinde sabitleşmişti. Gözlerinde hafif bir gurur ve sevgi okunuyordu.

Yüz ifadesinden duygulan anlaşılır korkusuyla, Carissa genç adamı seyretmekten vazgeçerek Rita'yı süzmeye başladı. îlk bakışta sandığı kadar genç değildi Rita. Gözlerinin kenarlarında küçük kmşıklar belirmişti. Gülümsediği zaman, ağzı, tatlı ve yumuşak bir ifadeye bürünüyordu. Ama bakışlarını Cade'den ayırarak önüne eğip çantasında sigara paketini araştırmaya başladığı sırada, dudakları ince ve sert bir çizgi halini almıştı. Hayattan sert darbeler yemiş, hatta biraz da fazlaca sürtmüş izlenimi uyandırıyordu. Evet... Yüzünü çevreleyen saçlanyla ince vücuduna ve şık spor elbisesine karşın genç bir kız değil, aksine olgun bir kadındı. Etekleri

yukarı sıyrılarak biçimli baldırları meydana çıkarken sigarasının dumanlarını, bilmiş bir tavırla savuruyordu. Parmağında bir de alyans vardı.

Acaba Cade yüzüğü Rita'ya, bir zamanlar kendisine verdiği nedenlerle mi takmıştı? Kadının, kalabalıktan rahatsız olduğunu söylemiş olmasına karşın, Rita hiç de öyle kolayca utanıp sıkılacak birisine benzemiyordu. Yoksa... Yoksa bir başkasıyla mı evliydi kadm?

'Başka erkeklerin karılan...' Bu söz yeniden akima geldi Carissa'nın. Rita'yı, kendisine eziyet etmek için mi beraberinde getirmişti acaba?

Kafası bu düşüncelerle doluyken, birden Rita' mn, sigara dumanları arasından kendisini kurnaz bakışlarla süzdüğünü fark etti. Kadın, Cade daha önce buraya geldiği zaman seninle birlikte olduğunu' söylemişti, dedi sonunda.

Carissa büyük bir dikkatle, Oh, sahi mi? diye sordu. Rita gülümsedi.

Aslında bu konuda hayli ağzı sıkıydı. Senin akıllı, yeterli ve serinkanlı olduğunu anlattı. Nedense, senin daha yaşlı ve şey... daha bir sekreter havasında olduğunu düşünmüştüm. Ama.;, ama bilmeliydim tabii.

Neyi bilmeliydin?..

Rita büyük bir kibarlıkla, Acaba çizmeden yukarı mı çıkıyorum? diye gülümsedi. Bağışla... Cade'le uzun süredir beraber değilim. Tabii onun neler yaptığını, daha önceden kimlerle tanıştığını merak ediyorum.

O sırada Jack yanlarına gelerek oradaki röportaj m bittiğini ve otele gidip büyük röportaja hazırlanmaları için yalnızca bir buçuk saatleri olduğunu hatırlattı. Sonra Rita'ya dönerek, Cade, kendisiyle aynı arabaya binmeni istiyor, dedi.

Dışarda onları iki araba bekliyordu. Rita arabaya bindikten sonra, Cade, Carissa'nın da binmesi için çevresine bakınırken, genç kadın usulca kendisini Morris'iii bindiği arabaya attı. Jack de onlarla birlikte geliyordu. Menajer, Rita için de rezervasyon yapılmasını bildirmiş Cade, dedi. Bunlar ayarlandı sanırım.

İçindeki ezikliği belli etmemeye çalışan Carissa, Pek tabii, Jack, diye karşılık verdi. Her şey Cade'in istediği gibi düzenlenmiş durumda. Kalınacak her otelde bir daire ve aynca bir de tek yataklı oda ayrıldı.

Güzel... dedi Jack. Seni şaşırttı, değil mi? Aslında bütün bunlar beni bile şaşırttı sayılır. Rita'yla birlikte olduktan sonra herifin ne kadar değiştiğine kolay kolay inanamazsın.

Carissa'ya kalsa bu konuda hiçbir şey konuşmayacaktı. Ama Morris merak etmişti. Hangi biçimde değişti? diye sordu.

Nasıl anlatayım... Cade'i uzun süredir tanıyorum. Büyük adamdır, olağanüstü bir sanatçı, iyi bir dosttur. Ama aynı zamanda çok da serttir. Belirli bir ruh haline girdiği zaman, attığın adıma dikkat etmek zorundasın.

Gerçekten de nasıl bir çetin ceviz olduğunu öğrendim.

Öyle... Büyük ve... sert bir adam... Ancak, Rita'yla beraberken tüm bunlar hayli değişti. Bugüne kadar kimseyle bu kadar yakından ilgilendiğini görmemiştim. Kadını gözünün önünden ayırmıyor. Sanki camdan yapılmış da her an kırılacakmış gibi. Aslında Rita'nın öyle bir insan olmadığını bal gibi biliyoruz. Rita'mız biraz fazlaca gezmiş, anlarsınız ya... Gerçi turneye onu da alması hoşuma gitmedi. Ama Cade her istediğini yapan bir insandır. Tabii ona engel olamadım. Aslında Rita, Cade'e çok iyi davranıyor, aynca kendisi de çok düzeldi. Üstelik duruma romantik bir hava verdiği için basına ilginç bir reklam da olur.
Arria Rita'nın eski kocası var işin içinde. Onun bilmesin!... Tereddüt etti.. Tabii tüm bu söylediklerim, aramızda. Rita çok iyi kadındır. Onu incitmek istemem. Yoksa Cade beni öldürür.
Araba otelin önünde durduğu zaman, Carissa patronuna döndü. Burada ayrılmamın bir sakıncası var mı? Nasıl olsa bana bugün Cade'in yanında ihtiyacın olmayacak.
Morris bu öneriden pek hoşlanmamıştı, ama Çaresiz kabul etti. Az sonra evine gelmişti Carissa. Başı ağrımaya başladığı için iki aspirin alarak yatağa uzandı. Cade'i görmeyi, hele turneye birlikte çıkmayı hiç istemiyordu. Ayrıca, belki genç adam da, Rita'yı bulduktan sonra Caris-sa'nın peşini bırakırdı. Jack'in anlattıklarına göre, bu kadm hayli özel bir anlam ifade ediyordu. Geçmişindeki başka hiçbir kadının, Cade'i böyle etkilemediği açıktı.
Ertesi gün büroda ölesiye çalıştı. Fazla iş olmamasına -karşın, sürekli yapacak şeyler buluyordu kendisine O gece Cade ilk konserini verecekti. Kendisinin de gitmesi gerekiyordu. Ama akşam üzeri Morris'e telefon ederek başının ağ-ndığını bahane edip gelemeyeceğini bildirdi. Turne ertesi gün başlayacağı için o gece erkenden yatmak istiyordu.
Ama aslında, beyninde filizlenmeye başlayan bir plan vardı. Birlikte Wellington'a gidecekleri uçağa kesinlikle binmeyecekti.
Ertesi sabah havaalanında buluşacakları saatten az önce yeniden telefonla patronunu aradı. Morris... Kendimi berbat hissediyorum. Ya benim yerime Sandra'yı gönder, ya da Cade, yanında bir bekçi köpeği olmadan durumu idare etsin. Üzerimdeki bu hastalığı attıktan sonra bürodaki işlerle uğraşırım.
Onun bu kadar kötü olmasına bayağı telaşlanan Morris, Bir doktora göründün mü? diye sordu. Neyin var? Grip falan mı?
Öyle sanırım. Bak, beni bağışla, Morris. Gelmemem işleri biraz karıştıracak ama...
Karıştırmak mı? Cade'in çıldıracağına...
Çıldırmayıp, aksine bundan hoşnut bile kalabilir. Yanında Rita varken, sözleşmeye o cümleciği yazdığına belki de pişman olmuştur.
Belki... ama yine de çok öfkeleneceğini sanıyorum.

Öyleyse, bırak öfkelensin. Hiçbir şey yapamaz. Seni suçlaması da olanaksız. Hastayım, bu nedenle de gelemiyorum. Şimdi... îyileşir iyileşmez büroya gideceğim. Ama turne falan yok.

Telefonu kapattıktan sonra evde sabahlığıyla gezmeye karar verdi. Çünkü Sandra'yı gönderirse, kendisini yoklamak için gelebilirdi Morris. Önce bir çay yaptı. Sonra da can sıkıntısından, buzdolabını temizlemeye girişti. Kapının zili çaldığı sırada, dolabın önünde diz çökmüş, rafları siliyordu.

Duvardaki saate bir göz attı, Tam uçağın kalkış zamanmı gösteriyordu. Bundan sonra artık tümüyle güvencedeydi. Hızla seğirterek kapıyı açtı.

Ve içeriye Cade'in girdiğini görünce de birdenbire bembeyaz kesildi. Ama bu bir bakıma işine yaramıştı. Yüzünü dikkatle inceleyen genç adam, Belki de gerçekten hastasın, dedi. Morris söylediği zaman inanmamıştım.

Carissa hayretle, Bu saatte uçakta olman gerekirdi, diye mırıldandı. Buraya niçin geldin?

Seni götürmeye... Çünkü biraz düşünürsen, senin de uçakta olman gerektiğini hatırlayacaksın.

Ama... Morris sana... söylemedi mi...

Söyledi. Havaalanına vardığımız sırada. O vakte kadar bana haber vermemesini sen mi tembih ettin?

Yoo...

Rengin yavaş yavaş yerine geliyor. Birden yanına yaklaşarak elini alnına dayadı. Gripmiş... Ateşin yok. Gözlerin pırıl pırıl, sesin de doğal. Neden gelmek istemedin?

Gelmemi gerçekten istediğini sanmıyorum.

Neleri istediğime, bırak da kendim karar vereyim.

Keşke aynı hak bana da tanınsa. Her neyse... Grip değilim. Ama gerçekten pek de iyi sayılmam.

Kahvaltı ettin mi?

Yalnızca bir fincan çay içtim.

Cade mutfağa girdi. Çevresine bakınırken, Sana, yiyecek bir şeyler hazırlayayım, diye mırıldandı. Aynı anda da kapağı açık buzdolabını gördü, durumu anladı. Alaylı bir sesle, Her zaman hastayken mi temizlik yaparsın? diye sordu.

Temizlik yapmıyordum. Yalnızca buzdolabını... Ööf... Beni rahat bırak.

Dolabı temizleyip sana kahvaltı hazırlarken, sen de bavulunu hazırla. Hem acele etsen iyi olur. Sabırsızlıkla bizi bekliyorlar.

Carissa başını öne eğerek odasına girdi. Onunla savaşmaya gücü yoktu. Aceleyle hazırlamrken, bir yandan da Cade'in zorla verdiği, aslında hayret edilecek kadar güzel pişirilmiş, omleti yemekteydi. Çayını içerken Gade, Jack sana Ri-ta'yı anlatmış, dedi. Aslında bunu ben yapmak isterdim.

Carissa önemsemez bir tavırla omuzlarını silkti. Bunun benimle bir ilgisi yok. Ben yalnızca rezervasyonları yapıyorum.

Cade öfkelenmişti. Sert bir sesle, Aldırış etmiyor musun? diye sordu.
Hayır. Fincanını bırakarak ayağa kalktı. Senin tek kusurun, her zaman canının istediğini yapmaya; çevrenin, sana hayran kadınlarla çevrili bulunmasına alışmış olman. İşte, Rita da kesinlikle sana hayran. Bu yeterli değil mi? Neden bu turnede bir de beni istiyorsun?
Cade'in dudakları çizgi halinde gerilmişti. Ri-ta'nm yüzünden, diye homurdandı. Eğer sen de gelmezsen, grupta tek kadın o olacak. Aslında bir kadın arkadaşa ihtiyacı var.
Carissa hayretle gözlerini kırpıştırdı. Sonra da hakaretle güldü. Allah Allah... Onun gibilerin kendilerini koruyacak birine ihtiyaçları olduğunu söylemeye çalışmıyorsun sanırım.
Aynı anda yüzünde şaklayan sert bir tokatla yana doğru savruldu. Güçlükle masaya tutunarak yuvarlanmamayı başardı Carissa. Cade'in yüzüne, inanmayan gözlerle bakıyordu. Şimdi genç adam da bembeyaz kesilmişti. Gözleri öfkeden alev alev yanıyordu. Benim için ne söylersen söyle, diye haykırdı. Ama Rita'ya dil uzatma.
Aslında Carissa, o sözleri söyler söylemez pişman olmuştu. Yutkundu, af dilemeye çalıştı. Ama gözleri yaşarmış, tıkanan boğazı, onu konuşamaz hale getirmişti. Cade, Eşyalarını al, dedi emreder gibi.
Havaalanına geldikleri zaman Morris oradaydı. Şaşkın bir tavırla Carissa'yı yanağından öperken, Cade'e de acele bir göz attı. Sonra, iyi misin? diye sordu. Hem, Tanrı aşkına, sizin aranızda ne var?
Carissa gülümsemeye çalıştı, ama beceremedi. Mr. Femand işleri kendi yöntemleriyle çözümlemeyi seviyor, dedi.
Bak, Carrie, eğer gerçekten gelemeyecek kadar hastaysan, onunla konuşurum. Aslında, yalan söylediğini sanıyordu.
Gerek yok, Morris. Eve geldiğinde, doktor çağırmak istiyordu. Gelen doktor bir şeyim olmadığını söylediği zaman ne yapardı dersin? Ya sana bağıracak, ya da turneyi bırakarak çekip gidecekti. Merak etme. Böyle de hayatta kalabilirim.
Sonra hızla yürüyüp, yanından geçtiği Cade' in yüzüne bile bakmadan uçağa bindi, pencere kenarında oturan Jack'in yanına çöktü. O sırada Rita'yla Cade de gelmiş, oturmak üzereydiler. Kadm kendine özgü bir biçimde acele acele konuşup heyecanlı el kol hareketleri yapıyordu. Cade'in kısa bir cevabından sonra, Rita'nm gözleri irileşerek incinmiş bir tavırla pencereden dışarısını seyretmeye başladığını gördü Carissa. Evet... Cade gerçekten bencil ve vurdumduymaz hayvanın biriydi.
Otelleri Oriental koyundaydı. Plaja ve denize cepheli güzel bir yapıydı bu. Odaları geniş ve manzaralıydı. Lobide asılı duran, birkaç yıl önce fırtınada batan Wahine adlı geminin resmini gördü Carissa. Bu kazada tam elli iki kişi ölmüştü. Otelin sahibesi hem gurur, hem de dehşet karışımı bir duyguyla, Bu fotoğrafı kocam çekmişti, diye açıkladı.

Carissa başını çevirince Cade in kendisini sert bakışlarla süzdüğünü gördü. Artık yerleşmek için yavaş yavaş odalarına çıkmaya başlamışlardı. O sırada, mavi deriden şık bir bavul dikkatini çekti. Üzerindeki kartta, Rita Franklin' yazıyordu.

Rita Franklin... Bu aslında, Mrs. Rita Franklin' di tabii. Demek evliydiler. Yani Cade, bu kadınla evlenmişti.

Odasına çekilen Carissa bavulunu açarak giyeceklerini köşedeki küçük gardıroba yerleştirmeye başladı. Gözlerinden süzülen yaşlan, kapısının vurulduğu sırada fark etmişti. Aceleyle yüzünü silerken eşikte Rita göründü. Merakla onu süzüyordu. Nasıl olduğunu öğrenmek için beni Cade yolladı, dedi. Neyin var?

Bir şeyim yok. iyiyim.

Kısa bir sessizlik oldu. Sonra Rita, Cade bazen bana karşı bile son derece sert olabiliyor, diye başladı. Uçağa bineceğimiz sırada, hastalığından ötürü gelemeyeceğini duyunca, nedense kuşkulandı bundan. İnanılmaz bir öfkeyle senin eve koştu. Saha biraz fazlaca sert davrandığını söylediğim zaman, neredeyse bana küfür edecekti. Çoğunlukla çok iyi davrandığı için arası-ra oluşan bu öfke nöbetlerine dayanabiliyorum. Aslına bakarsan, eski kocam çok daha kötü muamele ederdi.

Carissa, Bunun Cade'le bir İlgisi yok, diye yalan söyledi. Pencereden bakıyor ve Wahine gemisini düşünüyordum.

Rita önce duraladı. Sonra başını sallayarak, Tamam... diye karşılık verdi. Otelden ayrılan grubun başkanı bize o olayı anlattı. Korkunç bir kazaymış, değil mi? Yoksa ölenler arasında bir tanıdığın mı vardı? .

Hayır. Ama 1bu olay gazetelerde günlerce yer almıştı. O zamanlar her şeyden kolaylıkla etkilenecek bir yaştaydım. Buraya gelmemiz, lobide de geminin resmini görmem tüm o hatıraları yeniden yaşamama neden oldu.

Her neyse... Cade'in dairesinde küçük bir parti veriyoruz, içkiler dağıtıldı bile. Neden sen de bize katılmıyorsun? Carissa'nın tereddüt ettiğini görünce atıldı. Yüzünü yıkayıp .biraz da makyaj yaparsan, kendini daha iyi hissedersin. Ayrıca, Cade herhalde daha fazla kabalık yapacak değil.

Carissa bu öneriyi benimsemişti aslında. Odasında oturup pineklemenin kendisine hiçbir yaran olmazdı. Bu nedenle hemen makyajını tazeledi ve Rita'yla birlikte Cade'in dairesine gittiler. İçerisi hayli kalabalıktı. Cade'in, Rita'yı görünce gülümsediğini fark eden Carissa, 'işte, Ri-ta'ya hep böyle davranıyor,' diye düşündü. O sırada Jack onlara oturacak yer bularak içki hazırlamaya gitti.

Ama içkileri getiren Cade oldu. Kadehleri verdikten sonra Carissa'ya döndü. Şimdi nasılsın bakalım?

Teşekkürler, çok iyiyim, dedi Carissa. İçki onu ısıtmıştı. Orkestranın bateristi ayaklannın dibine oturarak gevezelik etmeye koyuldu. O sırada biri

gitar çalmaya başlayınca, çeşitli sesler buna katıldı. Baterist, Carissa'yı dansa davet etti. Rita da bir başkasıyla dansa kalkmıştı.

Parti, yemek gongunun çalmasıyla sona erdi. Salonda baterist, Carissa'yı iki kişilik bir masada oturmaya ikna etmişti. Aslında bu davetten fazlasıyla hoşnut kalmıştı genç kadın. Kendisine göre, masum bir oyun oynuyordu. Ayrıca şimdilik, Cade'den uzak kalacağı her fırsata sımsıkı yapışmaktaydı. Hatta yemekten sonra bateristle otelin barına giderek biraz daha içki bile içti. Ama onun, gece kendisine eşlik etme önerisini kibarca reddederek yukarı çıktı sonunda. Tam odasının önüne gelmişti ki, Cade'in kapışı birden ardma kadar açıldı ve daha Carissa ne olduğunu anlayamadan, genç adam onun odasına girdi. Kapıyı kapatırken, Fazlasıyla geç kaldın, diye homurdandı.

Seni odama davet ettiğimi hatırlamıyorum.

Konuşacağız. Anladığıma göre, dikkatleri üzerine çekecek kadar büyük bir gelişme gösteriyorsun.

Bardaki kalabalığın ve gece boyunca içtiği üç kadeh içkinin etkisiyle Carissa'nın yanakları pembeleşmişti. Gözleri ise alabildiğine parlıyor-, du. Tedavi oluyorum, diye karşılık verdi.

Oh, evet. Genç davulcu, romantik kelimeler, el ele tutuşmalar...

Aslında el ele tutuşma falan olmamış, daha doğrusu baterist tutmaya çalıştığı sırada Carissa hemen elini çekmişti. Ama bunu açıklamamaya karar vererek omuzlarını silkti kayıtsızca. Gülümserken, 'Cade canı istediği gibi düşünebilir,' diye akimdan geçirdi.

Ama Cade tüm bunlardan hiç de hoşlanmışa benzemiyordu. Ne var ki, durumu anlamazlığa gelen genç kadın, îşle ilgili bir sorun mu çıktı, Mr. Femand? dedi.

Cade'in kısılıveren gözleri onu uyarmalıydı. Ama ellerinin omuzlarından kavrayarak kendine doğru çekmesi hiç beklenmedik bir şeydi doğrusu. Carissa'yı dudaklarından hırs ve şehvetle öperken genç kadının kulakları uğuldamaya başlamıştı. Cade, bileğinden tutup kolunu arkaya doğru bükerek vücutlarını birbirine yapıştırdı. Carissa'nın kararlı direnci giderek eriyordu. Birden elbisesinin fermuarının açılarak oradan İçeri kayan bir elin sırtını okşamaya başladığını hissetti. Aynı anda Cade'in dudakları boynundan omuzlarına doğru kaymaktaydı.

Carissa da onu aynı ölçüde arzu ediyordu. Ama bilinçaltında bir şey, yapılanların yanlış olduğunu haykırıyordu. Cade... diye fısıldadı. Cade... olmamalı... ne... ne yapıyorsun?..

Bana bir daha, 'Mr. Femand' dememeni güvence altına alıyorum.

Şimdi elbisesini omuzlarından aşağıya doğru kaydırıyordu. Carissa, Benimle konuşacağını söylediğin zaman bunu mu kastetmiştin? diye mırıldandı.

Hayır... Ama ne zaman konuşsak kavga ediyoruz. Aslında önce konuşup, ondan sonra seninle sevişecektim. Ama bu yolu daha güvenceli buldum.

Ne hakkında konuşacaktın?
Sen, ben ve Rita...
Bu İsim, ateş gibi yanan vücudunu bir anda buzlaştırdı. Soğuk ve kararlı bir sesle, Rita. diye söylendi. Doğru. Evet, belki de gerçekten Rita hakkında konuşmalıyız.
Sonra fena halde utandı.
Ne var ki, Cade oralı değildi. Şimdi olmaz, diye mırıldandı. Rita'nm canı cehenneme. Aslında, herkesin canı cehenneme.
Ama Carissa hızla geri çekilerek onun pençelerinden kurtuldu. Çok doğal bir şey yapıyormuş gibi nasıl da kansını bir yana atıvermişti. Üstelik bu ihanete kendisini de katıyordu. İğrenç birisin, derken, titreyen parmaklarıyla fermuarım kapadı.
Cade, Teşekkürler, dedi. Yüzü öfkeyle kaskatı kesilmişti. Birkaç dakika önce hiçbir itira-, zın yoktu. Bu beklenmedik namus gösterisi de ne oluyor?
Carissa arkasını döndü. Cade daha yumuşak bir sesle, Seni incitmek istememiştim, diye başladı. Böyle konuşmamalıydım. Ama seni yanımda istiyorum. Her şey bir yana, sabah havaalanına gelmeyince çıldırdım adeta.
Zaten istediğini elde edemediğin zaman hep çıldırıyorsun.
Bunlan bırak. Buradan ayrılıp gittiğim zaman, seni aklımdan tümüyle çıkaracağımı umuyordum. Planım buydu. Yapacağım kontrol de, turne sırasında seni yanıma almaktı. Ya başaracaktım ,ya da...
Ya da...
... beni dinlemeni, benim gibi hissetmeni sağlayacaktım. Bu sabah, aldırmadığını söyledin. Ama hâlâ senin için bir şeyler ifade ediyorum. Bu belli. İnkâr etme, çünkü az önce sen de beni arzu ediyordun. Tıpkı, şimdi seni istediğim gibi.
Evet. Arasıra böyle bir şeyler oluyor.
Cade, onu omuzlarından sımsıkı kavradı. Dinle... Aşkaız ihtiras hakkında söylediklerimi unutmanı istiyorum. Ya da en azından, olayları benim gibi görmeni sağlamaya çalışırken yeni bir şeyler öğrendiğime inan. Seninle beraberken aşkın ne olduğunu kavramaya başladım. Bugüne kadar varlığından haberim olmayan garip duygular hissediyorum. Bu duygular insana zaman zaman ıstırap veriyor.
O zaman da, sana ıstırap çektiriyorum. Çünkü kişiliğimin gösterdiği tepki bu. Bu içgüdüye, Rita'yı bulduğumdan beri engel olmaya çalışıyorum. Çünkü o da fazlasıyla ıstırap çekmiş.
Peki ama, o zaman nasıl...
Mükemmel bir insanım demedim. Yalnızca, deneyeceğimi söylüyorum. Rita'yla birlikte olmaktan hoşnuduz.
Carissa, duyduğu derin (üzüntüyü belli etmemeye çalışırken, Eğer Rita seni mutlu ediyorsa, bu beni yalnızca sevindirir, dedi.
Mutlu ediyor tabii. Ama senin sahip olduğun şeyi bana vermesi olanaksız.

Seni seviyor.
Bu aynı şey değil. Biliyorsun. Evliliği çok geç düşündüm. Üstelik senden ayrıldığım sırada bu düşüncenin az çok var olduğunu bildiğim halde .. Ama gerçekleri karşımda somutlaştırıp görmemi sağlayan Rita oldu. Aşkın sürekliliğini bana kanıtlayan odur. Son aylarda birbirimize çok şeyler verdik, ama bunlar yeterli değil. Önceleri hazırlıklı değildim, ama artık söyleyebilirim. Seni seviyorum, Carissa. Evet... Arzu ediyorum, sana ihtiyacım da var, ama hepsinin ötesinde, seni seviyorum.
Korkunç bir acıyla onun ateş gibi yanan gözlerine bakan Carissa, Ama Cade... diye haykırdı. Artık çok geç.
Cade'in yüzü ve kasları gerilmişti birden. Carissa, Artık çok geç... diye tekrarladı. Bağışla... Ama bundan böyle, Rita'nın sana verebilecekleriyle yetinmek zorundasın.
Fazlasıyla acı çekmiş olan Rita'ya daha çok ıstırap veren kişi olamazdı. Ayrıca Cade'in de, her ikisine birden sahip olmaya hakkı yoktu. Onu deli gibi sevmesine karşın, ne kadar bencil ve ilkel olduğunu da kabul ediyordu içinden.
Cade'in elleri omuzlarından kayarak yanlarına düştü. Arkasını dönüp kapıya doğru yürürken, Carissa onun gözlerindeki ateşin artık sönmüş olduğunu fark etti. Ve Cade, bir daha ona bakmadan çıkıp gitti.

ONUNCU BÖLÜM

Ertesi gün fazla çaba harcamaksızın Cade'le yalnız kalmamayı başardı. Çünkü genç adam da onunla konuşmak istemiyor gibiydi. Sabahtan akşama kadar çalışmış, zaman zaman öfkelenmesine karşın, 6esini bir defa bile yükseltmemişti.
Öğleden sonra Carissa saçlarını yıkamaya karar vermişti. Sana yardım edeyim, dedi Rita. Lütfen... Hiç olmazsa bir şeyler yapmış olurum.
Bir süre sonra Carissa odasında aynanın karşısına oturmuş, Rita da onun saçlarını taramaya başlamıştı. Bir zamanlar kuaför olmak isterdim, dedi. Evden kaçıp başımı derde sokmadan önce tabii. Hafifçe yüzünü buruşturdu. Herhalde Cade sana bunları anlatmıştır.
Cade bu konuda hiç konuşmadı. Onu mutlu ettiğinden başka bir. şey söylemiş değil. Alınmadın ya?
Yok canım. Aslında bir zamanlar yaşadığım hayattan ötürü şimdi hiç hoşnut değilim. Ama Cade o zamanlar toy, açgözlü, istenmeyen ve sevgiye susamış biri olduğumu söylüyor. Keşke Johnny de onun kadar anlayışlı olsaydı.
Johnny mi?
Eski kocam yani. Oh, sanırım ona, evlenmemizden önce sokaklarda sürttüğümü söylemeliydim. Tabii, evlenirken benim bakire olmadığımı biliyordu. Ama ona bir defa bile ihanet etmedim. Beni sürekli olarak dövmeye başladıktan sonra bile.
Oh, Rita neden?

Herhalde o da böyle alışmıştı. Sonuç olarak, dört yıllık evlilikten sonra, artık, buna dayanamayacağımı anlayarak yalnızca üzerimdeki elbiselerle evden çıkıp gittim. Ne param, ne de herhangi bir şeyim vardı. Ama Tanrıya şükür, çocuğum da yoktu.

Peki, sonra ne yaptın?

Ne yapacağım, hayatta bildiğim tek mesleğe döndüm. .

Eee... Cade’le:.. Şey... Karşılaştığın zaman da aynı biçimde mi yaşıyordun?

Hayır. Biraz para biriktirip bir oda kiralaya-bilmiştim o sıralar. Sonra da garson olarak çalışmaya başladım. Fazla kazanmıyordum, ama hiç olmazsa kendime olan saygımı yeniden elde etmiştim. Aslında fena bir meslek sayılmazdı. Sonra Cade’e daha önceki mesleğimden de söz ettim tabii. Başkalarından duymasını istemiyordum. Ama bunlaıı artık bırakalım istersen. Hayat öykümle sanırım canım sıkıyorum.

Hiç ilgisi yok, dedi Carissa. Ne var ki aslında artık bunları duymak istemiyordu. Yalnızca, Cade’i bulup ondan sonra da mutlu bir hayat sürmeye başlamasından ötürü Rita adma sevinmişti. Ama kendisi bahis konusu olunca, ‘Keşke hiç tanışmasalardı,’ diye düşünmüyor da değildi. Ayrıca Rita’yı her an aldatabilecek bir kişiliğe sahip olan Cade’e de iyice öfkelenmeye başlamıştı.

Carissa aslında hiç istemiyordu, ama o geceki konserden kaçması olanaksızdı. Rita'yla birlikte salona girip kendileri için ayrılmış olan yere oturdular. Sonra Cade, omuzunda gitarıyla sahnede belirdi. Spot ışığıyla birlikte yavaş yavaş ilerlerken müthiş bir alkış tufanı yeri göğü sarstı. Carissa, sekiz yıl önce Sydney’deydi adeta. Genç adam önce eski şarkılarıyla başladı. Ama diğerleri hep yeni parçalardı. Programın sonuna doğru gözleriyle seyircileri dikkatle tarayarak sonunda onları buldu. Sonra mikrofona doğru usulca, işte, yeni bir şarkı, dedi. Rita için...

Bu, insanı büyüleyen, basit ama akılda kalıcı melodilere sahip bir parçaydı. Bittiği zaman seyirciler çılgın gibi alkışlamaya başladılar. Carissa kucağında kenetlediği ellerini, sanki parçalamak istercesine sıkarken, Rita'nm da gözlerini sildiğini gördü. Ama aynı zamanda gülümsüyordu. O sırada sanatçının yeniden konuşmaya başladığı işitildi. Bu şarkı, diyordu, Daha da yeni. Çok yeni. Şöyle bir duraladı. Ve bir başka kız için.

Seyirciler gülmeye başladılar. Ancak Cade buna karşılık gülümsemedi bile. Evet... Adı, ‘Elveda Sevgili Düzenbaz.’

Carissa, Cade’in kendisi için söylediğini anlamıştı. Her şeyin bittiğini, ona kendi yöntemiyle anlatıyordu. Parmaklarının gitarın tellerinde okşar gibi dolaştığını seyrederken, ağlamamak için harcadığı çaba nedeniyle boğazının ağrımaya başladığını hissetti. O sırada Cade, ‘Artık beni terk ediyorsun, ama ben sana hâlâ âşığım,’ diye devam ediyordu.

Konserin bitiminden sonra kulise yöneldiler. Rita, Cade’i saran kalabalığı yararak kollarını genç adamın boynuna dolayıp yanaklarından öperken,

Carissa özellikle geride kalmıştı. Şarkım için teşekküller, dedi Rita. Çok güzeldi.
O sırada Carissa, Jack Benton'm kendisini hayret dolu bakışlarla süzdüğünü fark etti. Menajer usulca yanma sokularak, Yoksa Cade'i red mi ettin? diye sordu. 'Carissa' adınm 'düzenbaz-' anlamına geldiğini herkesten çok bildiğinden, şarkının genç kadın için bestelendiğini hemen anlamıştı.
Carissa gülümsemeye çalıştı. Saçmalama, Jack. Bu parçayı yapmak için yalnızca adımın anlamından yararlanmış, hepsi bu. Rita için de bir şarkı söyledi ya.
Aşk şarkisiydi ama...
Oh, tabii Ne var ki o değişik bir parçaydı.
Eh, kamuoyu bunu öyle kabul edecek kuşkusuz. Ama onun, senin için bestelediği şarkı gibi bir aşk şarkısı olmadığını gayet iyi biliyorsun.
Ben bir fark göremiyorum. Yalnızca birincisi 'merhaba', öbürü ise, 'elveda' diyordu.
- Ama, Rita'nın Cade'in kız kardeşi olduğunu bilen herkes, o iki şarkı arasındaki farkı hemen anlayacaktır. Yani, asıl fark işte burada, öyle değil mi? Bana bak, yoksa onu gerçekten red mi ettin? Evet aslında mükemmel bir insan sayılmaz, ama Rita'yı yeniden bulduğundan beri ona yaptığı ağabeyliği anlatamam. Çok değiştiğini söylemiştim. Aslında artık mükemmel bir koca... Heeey... iyi misin?
Carissa, adamın, .'kız kardeşi' sözcüğünden sonra söylediklerini duymamıştı bile. Oda çevresinde fırıl fırıl dönüyordu. Ama... ama... bilmiyordum... diye kekeledi. Bana kimse söylemedi ki bunu...
Neyi söylemedi, Carissa?
Rita'yla Cade'in kardeş olduklarını.
Nasıl olur? Cade'in sana yazıp onun hakkında bilgi verdiğini açıklamıştın.
Hayır. Yalnızca, tek yataklı bir oda daha tutmamı yazdığını açıklamıştım, Jack.
Ama Rita hakkında tüm anlattıklarımdan sonra...
Anlattıklarının içinde, Rita'nın - kim olduğu yer almamıştı ki. Cade senin bana o konuda bilgi verip vermediğini sorduğunda, ben de, 'evet' dedim tabii.
Peki, sen Rita'nın kim olduğunu sanıyordun bunca zamandır?
Kim olacak, kansı... Soyadını da öğrendikten sonra...
O zaman Cade'e. .
... çok kötü şeyler söyledim Jack, Oh...
Öyleyse artık bunları söylememiş ol.
Ama her şeye yeni baştan.:.
Buraya bak, onu seviyor musun?

Carissa karşılık vermedi. Ama Jack gibi tecrübeli biri için herhangi bir cevap gereksizdi zaten. Üstelik adam tüm dünyaya, sana âşık olduğunu ilân etti, diye atıldı. Her neyse... Sen İşi bana bırak.

Sonra, her zaman olduğu gibi mucize denecek biçimde bir taksi ayarlayıverdi. İki dakika sonra Cade'le Carissa arabanın arkasında oturuyorlardı. Genç adamın yüzü, hiçbir anlam ifade etmiyordu. Menajer, harika bir manevrayla ikisini aynı taksiye düşürmüştü, ama Carissa söze nereden başlayacağını bilemiyordu bir türlü.

Cade, daha otele gelmeden taksiyi durdurdu. Hiç itiraz etmeden arabadan indi Carissa. Birlikte yavaş yavaş kumsala doğru yürüdüler. Sonunda Cade sessizliği bozdu.

Eğer sen istemeseydin, Jack herhalde bu buluşmayı düzenleyemezdi.

Evet. Senin... seninle konuşmak istedim.

Ne hakkında?

Sen... ben ve... Rita...

Cade durup Carissa'ya döndü. Buraya geldiğimden beri aramızdaki tartışmalara Rita'nın neden olduğunu hatırlar gibiyim.

Bu... bu, Rita'nın senin kar... kardeşin olduğunu öğrenmemden önceydi. Ben onu, senin karın sanıyordum, Cade.

Genç adam birden duraladı. Dili tutulmuştu sanki. Sonra, Neee?.. diye mırıldandı. Karım mı?.. Bu nereden aklına geldi, Tanrı aşkına?

Carissa aceleyle durumu açıkladı. Cade önceleri belirgin bir güvensizlikle dinliyordu. Ama genç kadın sözlerini bitirince, Ne kadar budalaca bir yanılgı, diye patladı. Gerçi kardeşimin geleceğini mektupta yazmadım, ama buna sevineceğini sanıyordum. Durumu sana ben açıklayacaktım. Ama işin içine Jack karıştı. O zaman artık buna gerek görmedim. Jack'e de benden haber aldığını söyleyince, bu defa o, benim her şeyi sana anlattığımı düşünerek ayrıntılı bir açıklamaya ihtiyaç görmemiş.

Haklısın. Şey... Rita'yı nasıl bulabildin?

Gomez'in yardımıyla. Onun kızının adı da Rita'ydı biliyorsun. Bu ismin, karısıyla kız kardeşimin çocukluk arkadaşlıklarıyla bir ilgisi olup olmadığını sorduçı. O zaman ikisinin, bir zamanlar mektuplaştıkları ortaya çıktı. Bu mektuplar, başlangıç noktası olarak, yetenekli bir dedektif için yeterli bir ipucuydu kuşkusuz. Sonunda birbirimizi bulduk.

Peki, neden Carlotta'nm, kocasınm sanmasını istediğin kadaı iyi bir kadın olmadığını söyledin?

Çünkü seni incitmek ve... benden nefret edip etmediğini anlamama yarayacak bir tepki görmek istiyordum.

Evet. Sokulup dudaklarını hafifçe yanağına değdirdi. Hem başka şeyler de var. Hepsini tekrarlamak mıyım?

Ne gibi şeyler, Cade?..

örneğin, seni seviyorum. Evlenmek istiyorum. Karım olmanı İstiyorum. Benimle evlenir misin, Carissa?

Evet, oh... evet, Cade.

Genç adam eğilerek dudaklarım onun dudaklarına yapıştırdı. Sonra ellerini' kızm ceketi altına sokarak ihtirasla okşamaya koyuldu. Şiddetle ürperdi Carissa. Cade boğuk bir sesle, Üşüyorsun, sevgilim, dedi. Otele dönelim artık. Üstelik bundan böyle hiç kavga etmeyeceğiz.

Carissa konuşmadan önüne bakıyordu. Cade çenesinden tutarak başım kaldırdı. Sonra, Beklemeyi tercih edersin, değil mi? diye sordu. Yani, önce nikâhlanmamızı bekleyeceksin.

Genç kadm çok heyecanlıydı. Saçma bir şey mi bu? diye sordu. Gerçi bir zamanlar Sydney' de... Ama ne olursa olsun, evlenmemizi beklemek en doğrusu galiba. Ancak sakın sana güvenmediğimi sanma, Cade.

Böyle bir şey düşünemem. Ayrıca seni bir daha İliç üzmeyeceğime de söz veremem. Sinirli, öfkeli ve kötü yetiştirilmiş biriyim ben. Ama böyle davrandığım sıralar yaptıklarımın yanıma kalmaması için elinden geleni ardına koymayacağına söz ver. O yemyeşil ve kırgın gözlerle bana bir defa bakman yeterli. O zaman hemen dizlerimin üzerine çöküp senden af dilerim.

Carissa güldü. Bunun doğru olmadığını sen de biliyorsun.

Cade onu kollarına alarak büyük bir istekle öptü. Sofıra, Beni bekletecek misin? diye sordu!

Hayır.

Seni gidi düzenbaz, seni. Bekleyeceğimi gayet iyi biliyorsun. Meyse, şimdi bunları bırakalım. Bu ülkede en erken ne zaman evlenebiliriz?

Bilemem, ama ne kadar acele edersek edelim, bana yine de yeteri kadar çabuk gibi gelmeyecek.

Ben de aynı duygulan paylaşıyorum.

Ama, Cade...

Cade müşfik bir tavırla, Peki, diye mırıldandı. Sekiz yıl önce olanlann, başka bir kadınla erkek arasında geçtiğini varsayacağız artık. Biz bu işe burada ve şimdi başlıyoruz. Her şey mükemmel olacak.

Carissa büyük bir sevgiyle. Evet, her şey mükemmel olacak, diye fısıldadı. Biliyorum.

